542

ZÁKON
ze dne 1. prosince 2020

o výrobcích s ukončenou životností

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[1]), zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie[2]) a upravuje

a) pravidla pro předcházení vzniku odpadu z vybraných výrobků,
b) práva a povinnosti výrobců při uvedení vybraných výrobků na trh,
c) práva a povinnosti osob při nakládání s výrobky s ukončenou životností a
d) působnost správních orgánů v oblasti předcházení vzniku odpadu z vybraných výrobků a v oblasti nakládání s výrobky s ukončenou životností.

§ 2

Působnost zákona

(1) Tento zákon se vztahuje na vybrané výrobky bez ohledu na to, zda jsou na trh uváděny samostatně nebo jako součást či příslušenství jiných výrobků, od jejich výroby a uvedení na trh až po zpracování odpadu z nich vzniklého.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, použije se na předcházení vzniku odpadu z vybraných výrobků a na nakládání s výrobky s ukončenou životností zákon o odpadech.

(3) Tento zákon se nevztahuje na

a) elektrozařízení nezbytná pro ochranu bezpečnostních zájmů České republiky, včetně zbraní, střeliva a munice určených pro potřeby bezpečnostních nebo ozbrojených sborů a dalšího vojenského materiálu určeného výlučně k bezpečnostním nebo vojenským účelům,

b) elektrozařízení navržená a nainstalovaná jako součást jiného zařízení, které nespadá do působnosti tohoto zákona, jestliže mohou plnit svou funkci pouze jako součást tohoto zařízení a nejde-li o světelné zdroje nebo solární panely,

c) elektrozařízení určená pro vyslání do vesmíru,

d) velká stacionární průmyslová soustrojí,

e) velké pevné instalace, s výjimkou zařízení, které není specificky navrženo a nainstalováno jako součást těchto instalací,

f) nesilniční pojízdné stroje určené výlučně k profesionálnímu použití,

g) elektrozařízení specificky určená výhradně pro účely výzkumu a vývoje, která nejsou běžně dostupná pro spotřebitele,

h) zdravotnické prostředky, pokud se očekává, že budou před ukončením životnosti zdrojem nákazy, a aktivní implantabilní zdravotnické prostředky,

i) výbušniny,

j) baterie nebo akumulátory používané v zařízeních

   1. souvisejících s ochranou bezpečnostních zájmů České republiky, včetně zbraní, střeliva a munice určených pro potřeby bezpečnostních nebo ozbrojených sborů a v dalším vojenském materiálu, s výjimkou výrobků, které nejsou určeny výlučně k bezpečnostním nebo vojenským účelům, nebo
   2. určených pro vyslání do vesmíru a

k) vozidla ozbrojených sil.

§ 3

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) vybraným výrobkem elektrozařízení, baterie nebo akumulátor, pneumatika nebo vozidlo,

b) výrobkem s ukončenou životností vybraný výrobek, který se stal odpadem,

c) elektrozařízením elektrické nebo elektronické zařízení, jehož správná funkce závisí na elektrickém proudu nebo na elektromagnetickém poli, nebo zařízení k výrobě, přenosu a měření elektrického proudu nebo elektromagnetického pole, které je určeno pro použití při napětí nepřesahujícím 1 000 V pro střídavý proud a 1 500 V pro stejnosměrný proud,

d) odpadním elektrozařízením elektrozařízení, které se stalo odpadem, včetně všech jeho komponentů, konstrukčních a spotřebních dílů,

e) odpadním elektrozařízením pocházejícím z domácností odpadní elektrozařízení pocházející z domácností nebo svým charakterem a množstvím jim podobná odpadní elektrozařízení pocházející od právnických osob a podnikajících fyzických osob; o odpadní elektrozařízení pocházející z domácností jde vždy, bylo-li elektrozařízení předtím, než se stalo výrobkem s ukončenou životností, možné použít jak v domácnostech, tak i jinými konečnými uživateli,

f) baterií nebo akumulátorem zdroj elektrické energie generované přímou přeměnou chemické energie, který se skládá z jednoho nebo více primárních článků neschopných opětovného nabití, nebo z jednoho nebo více sekundárních článků schopných opětovného nabití,

g) odpadní baterií nebo akumulátorem baterie nebo akumulátor, které se staly odpadem,

h) pneumatikou pružná součást sestavy kola, která je z přírodního nebo syntetického kaučuku a vyztužujících materiálů bez ráfku, s výjimkou kola k použití na zařízeních tažených či tlačených osobou, která jde pěšky, na jízdním kole nebo na osobním zdravotnickém prostředku či na rehabilitační nebo kompenzační pomůcce,

i) odpadní pneumatikou pneumatika, která se stala odpadem,

j) vozidlem silniční motorové vozidlo podle zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích,

k) vozidlem s ukončenou životností vozidlo, které se stalo odpadem,

l) výrobcem výrobce elektrozařízení, výrobce baterií nebo akumulátorů, výrobce pneumatik nebo výrobce vozidel,

m) výrobcem elektrozařízení

   1. podnikatel usazený v České republice, který bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku[3]) pod jménem, ochrannou známkou nebo jiným označením s ním nezaměnitelně spojeným (dále jen „vlastní značka“) vyrábí a uvádí na trh elektrozařízení nebo si elektrozařízení nechává vyrobit či navrhnout a uvádí je pod vlastní značkou na trh,
   2. podnikatel usazený v České republice, který bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku[3]) pod vlastní značkou uvádí do oběhu elektrozařízení vyrobená jinými dodavateli, neobjevuje-li se na nich vlastní značka osoby podle bodu 1; uvedení elektrozařízení výrobcem do oběhu podle tohoto ustanovení se považuje pro účely tohoto zákona za jeho uvedení na trh,
   3. podnikatel usazený v České republice, který bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku[3]) uvádí elektrozařízení nabytá z jiného státu na trh, nebo
   4. podnikatel, který uvádí elektrozařízení na trh jejich dodáním prostřednictvím prostředků komunikace na dálku[3]) přímo konečným uživatelům do České republiky z jiného státu, kde je usazen,

n) výrobcem baterií nebo akumulátorů podnikatel, který bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku[3]), uvádí na trh v rámci svého podnikání baterie nebo akumulátory, včetně baterií nebo akumulátorů zabudovaných do vozidel, elektrozařízení nebo do jiných výrobků nebo k nim přiložených,

o) výrobcem pneumatik podnikatel, který bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku[3]), uvádí na trh v rámci svého podnikání pneumatiky nebo funkční celky, jejichž součástí nebo příslušenstvím jsou pneumatiky; podnikatel není výrobcem pneumatik ve vztahu k pneumatikám, které předává výlučně za účelem jejich uvedení na jakýkoliv trh, v České republice nebo mimo ni, jako součásti či příslušenství funkčního celku,

p) výrobcem vozidel osoba vyrábějící vozidla nebo akreditovaný zástupce podle zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, kteří v rámci svého podnikání uvádějí vozidla na trh,

q) zpětným odběrem odebírání odpadních elektrozařízení, odpadních baterií nebo akumulátorů nebo odpadních pneumatik od konečných uživatelů, popřípadě od jiných osob v místě určeném výrobcem nebo jejich odebírání posledním prodejcem,

r) místem zpětného odběru místo určené výrobcem, ve kterém jsou zpětně odebírány výrobky s ukončenou životností,

s) veřejným místem zpětného odběru místo zpětného odběru, které je celoročně bez omezení přístupné každému konečnému uživateli v určenou provozní dobu,

t) zpracováním jakákoliv činnost prováděná po převzetí výrobku s ukončenou životností za účelem využití, včetně přípravy k opětovnému použití, odstranění nebo úpravy před využitím nebo odstraněním výrobku s ukončenou životností, jeho součástí nebo látek a materiálů v něm obsažených, v zařízení k tomu určeném,

u) zpracovatelem podnikatel, který je podle tohoto zákona oprávněn ke zpracování výrobků s ukončenou životností,

v) systémem zpětného odběru síť míst zpětného odběru a zařízení ke zpracování výrobků s ukončenou životností a smluvní vztahy mezi jejich provozovateli a výrobci nebo provozovateli kolektivního systému, jejichž cílem je zajištění zpracování a využití zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností,

w) individuálním systémem systém zpětného odběru vytvořený a provozovaný samostatně, svým jménem a na vlastní náklady jedním výrobcem,

x) kolektivním systémem systém zpětného odběru vytvořený výhradně výrobci elektrozařízení, výrobci baterií nebo akumulátorů, výrobci pneumatik nebo provozovateli solárních elektráren, jejichž součástí jsou solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013, a provozovaný právnickou osobou odlišnou od výrobce nebo provozovatele solární elektrárny, která je oprávněna k provozování kolektivního systému,

y) provozovatelem kolektivního systému právnická osoba, která provozuje kolektivní systém na základě oprávnění vydaného podle tohoto zákona.

(2) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

a) členským státem členský stát Evropské unie nebo jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru,

b) uvedením na trh první úplatné nebo bezúplatné dodání vybraného výrobku na území České republiky v rámci podnikání jeho výrobcem nebo osobou, která jej nabyla z jiného členského státu, k distribuci, spotřebě nebo použití nebo dovoz výrobku za účelem podnikání; za uvedení na trh se nepovažuje předání podle odstavce 1 písm. o),

c) uvedením do oběhu každé úplatné nebo bezúplatné dodání vybraného výrobku na území České republiky k distribuci, spotřebě nebo použití po jeho uvedení na trh,

d) dovozem propuštění vybraného výrobku ze země mimo Evropskou unii na území České republiky do celního režimu volného oběhu,

e) distributorem osoba, která v dodavatelském řetězci v rámci svého podnikání uvádí vybraný výrobek do oběhu,

f) posledním prodejcem osoba, která bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku[3]), dodává v rámci svého podnikání konečnému uživateli na území České republiky

   1. vybrané výrobky,
   2. vozidla, elektrozařízení, pneumatiky nebo jiné výrobky, do nichž jsou zabudovány nebo k nimž jsou přiloženy baterie nebo akumulátory, nebo

3. vozidla nebo jiné funkční celky, jejichž součástí nebo příslušenstvím jsou pneumatiky,

g) konečným uživatelem osoba užívající vybraný výrobek, než se stal odpadem a před jeho odevzdáním osobě oprávněné k jeho převzetí podle tohoto zákona,

h) osobou usazenou v členském státě osoba, která má na území členského státu sídlo, organizační složku, pobočku, stálou provozovnu nebo stálé zastoupení,

i) fotovoltaickým článkem článek tvořený polovodičovými nebo organickými prvky, které mění energii slunečního záření v energii elektrickou,

j) solárním panelem elektrozařízení tvořené fotovoltaickými články a určené k přímé výrobě elektřiny ze slunečního záření,

k) odpadním solárním panelem solární panel, který se stal odpadem,

l) solární elektrárnou výrobna elektřiny, která využívá k výrobě elektřiny solární panely,

m) provozovatelem solární elektrárny držitel licence na výrobu elektřiny podle energetického zákona v solární elektrárně nebo osoba, která v souladu s energetickým zákonem vyrábí elektřinu v solární elektrárně bez takové licence,

n) velkým stacionárním průmyslovým soustrojím soustava velkých rozměrů složená ze strojů, zařízení nebo součástí, které fungují společně k určitému účelu, jsou trvale instalovány a demontovány odbornými zaměstnanci na určitém místě a jejich použití a údržba jsou vyhrazeny odborným zaměstnancům v prostorách pro průmyslovou výrobu nebo výzkum a vývoj,

o) velkou pevnou instalací soustava velkých rozměrů složená z několika typů přístrojů a popřípadě dalších zařízení, které jsou montovány, instalovány a demontovány odbornými zaměstnanci, jsou určeny ke stálému použití jako součást budovy nebo konstrukce na předem určeném místě vyhrazeném k tomuto účelu a mohou být nahrazeny pouze zařízením specificky určeným k témuž účelu,

p) nesilničním pojízdným strojem určeným výlučně k profesionálnímu použití stroj s vlastním zdrojem energie, jehož provoz vyžaduje při práci buď mobilitu, nebo souvislý či částečně souvislý pohyb mezi sledem pevných pracovních míst a který je určen výlučně k profesionálnímu použití,

q) ekomodulací zohlednění dopadu vybraného výrobku na životní prostředí, zejména jeho trvanlivosti, opravitelnosti, opětovné použitelnosti, recyklovatelnosti, obsahu nebezpečných látek a plnění požadavků stanovených jinými právními předpisy[4]), v rámci jeho životního cyklu při určování výše peněžního příspěvku provozovatelem kolektivního systému pro jednotlivý vybraný výrobek nebo soubor podobných vybraných výrobků, hrazeného výrobcem za účelem zajištění kolektivního plnění povinností podle tohoto zákona.

HLAVA II
ZÁKLADNÍ POVINNOSTI

Díl 1
Všeobecné povinnosti

§ 4

Předání výrobku s ukončenou životností

Každý, kdo se zbavuje výrobku s ukončenou životností, je povinen jej předat pouze osobě oprávněné k jeho převzetí. Jiným osobám smí být výrobek s ukončenou životností předán, pouze jde-li o předání nezbytného množství kusů pro účely vědy a výzkumu, předání k muzejním účelům nebo pro účely umělecké, tvůrčí nebo sběratelské činnosti.

§ 5

Podmínky týkající se ohlašování podle zákona o odpadech

Výrobky s ukončenou životností se nezapočítávají do objemu produkce a nakládání s odpady, který je rozhodný pro plnění ohlašovacích povinností podle zákona o odpadech[5]).

Díl 2
Předcházení vzniku odpadu při výrobě a uvedení vybraných výrobků na trh

§ 6

Povinnosti při výrobě vybraných výrobků

(1) Ten, kdo vyrábí vybrané výrobky, je povinen je navrhovat a konstruovat tak, aby
   a) byly snadno demontovatelné,
   b) nebezpečné látky v nich obsažené neunikaly do okolí,
   c) bylo možné z nich nebezpečné látky vyjmout a
   d) bylo usnadněno jejich využití po ukončení jejich životnosti.

(2) Ten, kdo vyrábí vybraný výrobek, jej musí dále při zohlednění jeho celého životního cyklu navrhovat a konstruovat tak, aby
   a) z materiálů, použitých při jeho výrobě, bylo co nejvíce materiálů recyklovatelných,
   b) při jeho výrobě a spotřebě byl minimalizován vznik odpadu, zejména nebezpečného,
   c) po jeho použití byla umožněna jeho oprava, repase nebo renovace a opětovné použití, je-li to s ohledem na povahu výrobku možné, a

d) po ukončení jeho životnosti byla umožněna jeho recyklace nebo jiné využití, včetně využití jeho součástí a získaných materiálů, v souladu s tímto zákonem, zákonem o odpadech a jinými právními předpisy na ochranu životního prostředí a veřejného zdraví.

§ 7

Povinnosti při uvedení vybraných výrobků na trh

(1) Výrobce smí uvádět na trh pouze takové vybrané výrobky, které splňují požadavky tohoto zákona. Požadavky na vybrané výrobky vyplývající z jiných právních předpisů upravujících technické požadavky na výrobky a jejich bezpečnost[4]), právních předpisů upravujících požadavky na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie[6]) a právních předpisů na ochranu životního prostředí a veřejného zdraví[7]) nejsou tímto zákonem dotčeny.

(2) Výrobce, který uvádí na trh vybrané výrobky, je povinen uvádět v průvodní dokumentaci výrobku, na obalu, v návodu k použití nebo jinou vhodnou formou informace o způsobu zpětného odběru nebo sběru, opětovného použití, využití nebo odstranění výrobku s ukončenou životností.

ČÁST DRUHÁ

ELEKTROZAŘÍZENÍ, BATERIE NEBO AKUMULÁTORY A PNEUMATIKY

HLAVA I

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 8

Působnost

(1) Ustanovení této části upravují práva a povinnosti výrobců a dalších osob týkající se zpětného odběru, některá další navazující práva a povinnosti a způsob plnění povinností výrobců stanovených tímto zákonem, pokud jde o odpadní elektrozařízení, odpadní baterie nebo akumulátory a odpadní pneumatiky.

(2) Ustanovení této části se nepoužijí na výrobce vozidel, vozidla s ukončenou životností a elektrozařízení, které jsou dopravními prostředky pro přepravu osob nebo zboží, s výjimkou elektrických dvoukolových vozidel, pro která nebylo uděleno schválení typu podle zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.

(3) Zákon o odpadech se nepoužije při nakládání s výrobky s ukončenou životností od okamžiku jejich zpětného odběru do okamžiku jejich předání zpracovateli nebo k přeshraniční přepravě podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o přepravě odpadů[8]).

§ 9

Způsoby plnění povinností výrobcem

Výrobce plní povinnosti stanovené tímto zákonem pro zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění výrobků s ukončenou životností, informování konečného uživatele o zpětném odběru a další povinnosti s tím související

a) v individuálním systému, nebo

b) v kolektivním systému, a to na základě písemně uzavřené smlouvy o zajištění plnění povinností zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění výrobků s ukončenou životností (dále jen „smlouva o kolektivním plnění“) s provozovatelem kolektivního systému; odpovědnost výrobce za plnění těchto povinností nezaniká, pokud provozovatel kolektivního systému jejich plnění nezajistí.

§ 10

Odpovědnost distributora

Nepochází-li vybraný výrobek od výrobce, který je zapsán v Seznamu výrobců, nebo namísto kterého je v Seznamu výrobců zapsán pověřený zástupce, má práva a povinnosti výrobce stanovené tímto zákonem distributor tohoto výrobku.

§ 11

Pověřený zástupce

(1) Není-li výrobce usazen v České republice, je oprávněn si za účelem plnění povinností stanovených tímto zákonem určit pověřeného zástupce na základě písemné smlouvy.

(2) Pověřeným zástupcem může být pouze osoba oprávněná k podnikání, která je usazena v České republice.

(3) Pověřeným zástupcem nelze určit provozovatele kolektivního systému. Plnění povinností výrobce pověřeným zástupcem v kolektivním systému tím není dotčeno.

(4) Pověřený zástupce plní všechny povinnosti výrobce stanovené tímto zákonem.

HLAVA II
ZPĚTNÝ ODBĚR

§ 12

Zajištění zpětného odběru výrobků s ukončenou životností

(1) Výrobce je povinen zajistit na vlastní náklady zpětný odběr výrobků s ukončenou životností a jejich následné zpracování a využití nebo odstranění za podmínek stanovených tímto zákonem. V případě, že je zpětný odběr zajišťován ve spolupráci s provozovatelem místa zpětného odběru, musí mezi touto osobou a výrobcem být uzavřena písemná smlouva o zřízení místa zpětného odběru.

(2) Vyžaduje-li tento zákon, aby výrobce nebo poslední prodejce zajistil zpětný odběr výrobků s ukončenou životností bezplatně nebo bez nároku na úplatu, nesmí být konečnému uživateli účtovány jakékoliv náklady či jiné platby, které přímo či nepřímo souvisejí se zpětným odběrem. Tím není dotčena možnost finanční motivace konečného uživatele ve formě úplaty nebo jiné pobídky, aby odevzdal výrobek s ukončenou životností do systému zpětného odběru nebo jej odevzdal jiným způsobem, který tento zákon umožňuje.

(3) Výrobce nesmí vázat zpětný odběr výrobku s ukončenou životností na koupi nového výrobku.

(4) Odevzdává-li konečný uživatel, který je spotřebitelem, ke zpětnému odběru výrobek s ukončenou životností, u kterého je zjevné, že v důsledku demontáže není kompletní, nebo odevzdává-li pouze část, která byla z výrobku s ukončenou životností demontována, nesmí mu být za takový výrobek nebo jeho část nabídnuta nebo poskytnuta úplata nebo jiná pobídka.

§ 13

Informování konečného uživatele a osvětová činnost

(1) Výrobce prostřednictvím distributorů zajistí, aby byl konečný uživatel vhodným a účinným způsobem informován o způsobu provedení zpětného odběru výrobků s ukončenou životností.

(2) Výrobce je povinen provádět osvětovou činnost zaměřenou na změnu spotřebitelského chování za účelem většího zapojení konečných uživatelů do systémů zpětného odběru a dosažení co nejvyšší úrovně zpětného odběru.

(3) Výrobce je v rámci osvětové činnosti povinen informovat konečné uživatele zejména prostřednictvím informačních kampaní o

a) předcházení vzniku odpadu z vybraných výrobků,
b) možnostech přípravy vybraných výrobků s ukončenou životností k opětovnému použití,
c) požadavku, aby výrobky s ukončenou životností byly odevzdávány na místech k tomu určených v souladu s tímto zákonem, zejména aby nebyly odstraňovány jako netříděný komunální odpad, a o negativních dopadech protiprávního zbavování se výrobků s ukončenou životností mimo místa určená k jejich odkládání na životní prostředí,
d) způsobu zajištění zpětného odběru a
e) dalších skutečnostech, o nichž informují konečné uživatele výrobci na základě § 63 nebo 82.

(4) Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) stanoví vyhláškou minimální rozsah a způsob vedení informačních kampaní podle odstavce 3 a jejich zaměření na konkrétní cílové skupiny konečných uživatelů.

§ 14

Předání a převzetí výrobku s ukončenou životností

(1) Konečný uživatel smí předat výrobek s ukončenou životností pouze na místo zpětného odběru nebo za podmínek stanovených tímto zákonem poslednímu prodejci, popřípadě jiné osobě určené výrobcem, nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Zpětně odebraný výrobek s ukončenou životností se stává vlastnictvím provozovatele kolektivního systému nebo výrobce, který místo zpětného odběru zřídil, okamžikem jeho předání na místo zpětného odběru. Pokud je provozovatelů kolektivních systémů nebo výrobců, kteří zřídili místo

zpětného odběru, více, řídí se nabývání vlastnictví jimi převzatých výrobků s ukončenou životností jejich dohodou.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba smí předat zpětně odebraný výrobek s ukončenou životností za podmínek stanovených tímto zákonem pouze zpracovateli určenému výrobcem, nestanoví-li tento zákon jinak. Do předání zpracovateli nesmí být výrobek s ukončenou životností předmětem úpravy, využití nebo odstranění.

(4) K převzetí výrobku s ukončenou životností jsou oprávněni za podmínek stanovených tímto zákonem pouze provozovatel místa zpětného odběru, poslední prodejce nebo jiná osoba určená výrobcem, nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 15

Místa zpětného odběru

(1) Výrobce zřizuje za účelem splnění povinnosti zpětného odběru výrobků s ukončenou životností místa zpětného odběru.

(2) Výrobce je povinen informovat vhodným způsobem o jím zřízených místech zpětného odběru konečné uživatele. Tato povinnost se považuje za splněnou, pokud jde o veřejná místa zpětného odběru, o kterých výrobce vložil do Registru míst zpětného odběru (dále jen „Registr“) údaje podle § 19 odst. 4.

(3) Veřejným místem zpětného odběru nemůže být místo dodávky vybraného výrobku u konečného uživatele.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou požadavky na shromažďovací prostředky a plochy v místech zpětného odběru a stavebně technické provedení míst zpětného odběru podle odstavce 1, pokud jde o výrobky s ukončenou životností s nebezpečnými vlastnostmi nebo s jejichž nakládáním mohou být spojena zdravotní či bezpečnostní rizika.

§ 16

Spolupráce s obcemi

(1) Výrobce a obec mohou za účelem zřízení místa zpětného odběru uzavřít písemnou smlouvu o využití obecního systému odpadového hospodářství nastaveného touto obcí. Touto smlouvou nesmí být sjednáno výhradní právo na využití obecního systému odpadového hospodářství pouze pro určité výrobce či výrobky s ukončenou životností; tím není dotčena možnost, aby obec s výrobcem, ve spolupráci s nímž zřídila místo zpětného odběru, sjednala nediskriminační podmínky pro umožnění využití obecního systému odpadového hospodářství dalšími výrobci.

(2) S výrobky s ukončenou životností, které byly zpětně odebrány v místě zpětného odběru zřízeném ve spolupráci s obcí, musí být nakládáno v souladu s tímto zákonem a odděleně od ostatního komunálního odpadu.

(3) Výrobce je povinen poskytnout obci, na jejímž území místo zpětného odběru zřídil, informace o množství zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností, včetně informací o jejich využití, pokud o to obec požádá.

§ 17

Způsob provedení zpětného odběru a nakládání se zpětně odebranými výrobky s ukončenou životností

(1) Způsob provedení zpětného odběru výrobků s ukončenou životností, jejich přeprava a předání zpracovateli nesmí ztížit opětovné použití těchto výrobků nebo jejich recyklaci, včetně jejich komponentů.

(2) Provozovatel místa zpětného odběru je povinen

a) předat zpětně odebraný výrobek s ukončenou životností pouze zpracovateli určenému výrobcem, a to přímo nebo prostřednictvím dopravce,

b) nakládat s výrobky s ukončenou životností, které obsahují provozní kapaliny, náplně nebo součásti mající negativní vliv na životní prostředí nebo zdraví osob tak, aby nedošlo k jejich mechanickému poškození a úniku těchto látek do životního prostředí,

c) soustřeďovat a přepravovat výrobky s ukončenou životností, včetně jejich dočasného uložení, v souladu s požadavky stanovenými vyhláškou ministerstva,

d) zabezpečit výrobky s ukončenou životností po celou dobu jejich uložení v místě zpětného odběru před nežádoucím znehodnocením,

e) nakládat s výrobky s ukončenou životností odděleně od ostatních druhů odpadů, dochází-li k soustřeďování ostatních druhů odpadů v tomtéž zařízení, ve kterém se nachází místo zpětného odběru,

f) vydat na požádání konečnému uživateli doklad o převzetí výrobků s ukončenou životností, který obsahuje identifikační údaje provozovatele, datum a místo převzetí a údaje o druhu, skupině a množství výrobků s ukončenou životností, nejde-li o místo zpětného odběru charakteru sběrné nádoby bez stálé obsluhy,

g) označit na náklady výrobce veřejné místo zpětného odběru nápisem upozorňujícím na možnost odevzdávání výrobků s ukončenou životností v rámci zpětného odběru, a to viditelně a čitelně na místě veřejně přístupném konečnému uživateli a s upřesněním výrobků s ukončenou životností, které jsou zpětně odebírány, a

h) vykázat údaje týkající se výrobku s ukončenou životností pouze jednou tak, aby nedocházelo ke zdvojování údajů, a vykazovat pouze výrobky s ukončenou životností, které byly na místě zpětného odběru fyzicky odebrány.

(3) Provozovatel místa zpětného odběru, není-li zároveň zpracovatelem,

a) nesmí zpětně odebraný výrobek s ukončenou životností rozebírat nebo do něj jinak zasahovat,

b) může odmítnout převzít výrobek s ukončenou životností v případě, že z důvodu kontaminace nebo závažného poškození výrobek ohrožuje zdraví osob, které zpětný odběr provádějí, nebo pokud obsahuje přidaný odpad,

c) může odmítnout převzít ke zpětnému odběru výrobky s ukončenou životností, jestliže vzhledem k množství a typu výrobků s ukončenou životností či jiným okolnostem lze mít důvodné pochybnosti, že jde o výrobky s ukončenou životností od konečného uživatele, a

d) může odmítnout převzít ke zpětnému odběru výrobky s ukončenou životností v množství, které přesahuje okamžitou kapacitu místa zpětného odběru.

(4) Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se ustanovení odstavce 1, odstavce 2 písm. a) až e) a odstavce 3 písm. a) obdobně na každou osobu, která se zpětně odebraným výrobkem s ukončenou životností nakládá do okamžiku jeho předání zpracovateli.

(5) Výrobce je povinen zajistit, aby konečný uživatel měl možnost odevzdat výrobek s ukončenou životností, jehož převzetí provozovatel místa zpětného odběru odmítl v souladu s tímto zákonem, a to v jiném místě zpětného odběru nebo jím určenému zpracovateli. O této možnosti, včetně uvedení určeného místa nebo osoby, je provozovatel místa zpětného odběru povinen konečného uživatele bez zbytečného odkladu informovat. Výrobce je povinen poskytnout provozovateli místa zpětného odběru informace o místech zpětného odběru nebo osobách, jimž lze takový výrobek s ukončenou životností odevzdat.

§ 18

Práva a povinnosti posledních prodejců

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, je poslední prodejce oprávněn zpětně odebírat pouze výrobky s ukončenou životností podobného typu a použití jako vybrané výrobky, které dodává konečnému uživateli, ať už samostatně, nebo jako součást či příslušenství jiných výrobků. Zpětný odběr musí poslední prodejce vždy provádět bez nároku na úplatu od konečného uživatele.

(2) Poslední prodejce, který provádí zpětný odběr výrobků s ukončenou životností a není zároveň provozovatelem místa zpětného odběru,

a) má práva a povinnosti provozovatele místa zpětného odběru stanovená v § 17 odst. 2 písm. b) až e) a v § 17 odst. 3,

b) je povinen předat bez zbytečného odkladu zpětně odebraný výrobek s ukončenou životností do systému zpětného odběru, není-li stanoveno jinak, a

c) má právo požadovat, aby od něj zpětně odebraný výrobek s ukončenou životností převzal ten výrobce, který ho uvedl na trh.

(3) Poslední prodejce, který jakýmkoliv způsobem, včetně použití prostředků komunikace na dálku[3]), prodává vybrané výrobky, je povinen písemně informovat konečného uživatele o způsobu zajištění zpětného odběru těchto výrobků po ukončení jejich životnosti.

§ 19

Registr

(1) Registr je informačním systémem veřejné správy, který slouží k vedení údajů o místech zpětného odběru. Správcem Registru je ministerstvo.

(2) Registr je veřejně přístupný způsobem umožňujícím dálkový přístup, pokud jde o údaje vedené o veřejných místech zpětného odběru.

(3) V Registru se vedou tyto údaje:

a) jméno a identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, provozovatele místa zpětného odběru,

b) adresa, číslo základní územní jednotky podle Číselníku obcí a Číselníku městských částí nebo obvodů a zeměpisné souřadnice místa zpětného odběru,

c) informace o výrobcích s ukončenou životností, které jsou zpětně odebírány, alespoň druh a skupinu vybraného výrobku, podskupinu podle § 59 odst. 2, jde-li o elektrozařízení, popřípadě maximální velikost nebo množství odebíraných výrobků s ukončenou životností,

d) indikativní údaj o provozní době místa zpětného odběru a

e) jméno, adresa sídla a identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, výrobce nebo provozovatele kolektivního systému, který místo zpětného odběru zřídil.

(4) Výrobce je povinen vkládat dálkovým přístupem do Registru údaje uvedené v odstavci 3 písm. a) až d) a stejným způsobem tyto údaje aktualizovat, a to nejpozději do 30 dnů od okamžiku, kdy nastala skutečnost zakládající změnu údaje. V případě údajů podle odstavce 3 písm. a) výrobce vkládá a aktualizuje pouze identifikační číslo osoby.

HLAVA III
SEZNAM VÝROBCŮ

§ 20

Zřízení Seznamu výrobců

(1) Seznam výrobců je informačním systémem veřejné správy, v němž jsou obsaženy údaje o výrobcích a pověřených zástupcích.

(2) Správcem Seznamu výrobců je ministerstvo.

(3) Seznam výrobců zahrnuje

a) Seznam výrobců elektrozařízení,

b) Seznam výrobců baterií nebo akumulátorů a

c) Seznam výrobců pneumatik.

(4) V rámci Seznamu výrobců elektrozařízení jsou vedeny hypertextové odkazy na obdobné informační systémy v jiných členských státech.

§ 21

Návrh na zápis do Seznamu výrobců

(1) Návrh na zápis do Seznamu výrobců je povinen podat ministerstvu každý výrobce nejpozději v den, kdy poprvé uvedl vybrané výrobky na trh, bez ohledu na to, zda samostatně, nebo jako součást či příslušenství jiného výrobku.

(2) Pověřený zástupce podává do 30 dnů od udělení pověření svým jménem návrh na zápis do Seznamu výrobců namísto výrobce, jehož povinnosti podle tohoto zákona plní. Výrobce není povinen podat návrh na zápis do Seznamu výrobců, jestliže

a) je v Seznamu výrobců zapsán pověřený zástupce, nebo

b) pověřený zástupce podal návrh na zápis do Seznamu výrobců, na základě kterého dosud nebyl do Seznamu výrobců zapsán; to neplatí v případě, že bylo vydáno rozhodnutí podle § 22 odst. 3.

(3) Návrh na zápis do Seznamu výrobců se podává

a) v listinné podobě a současně na elektronickém nosiči dat, nebo

b) v elektronické podobě.

(4) Návrh na zápis do Seznamu výrobců obsahuje kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem

a) kontaktní údaje, a to telefonní spojení a adresu elektronické pošty, adresu internetových stránek, pokud existují, a daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno, je-li navrhovatelem fyzická osoba,

b) kontaktní údaje, a to telefonní spojení, adresu elektronické pošty a jméno kontaktní osoby, adresu pracoviště kontaktní osoby, adresu internetových stránek, pokud existují, a daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno, je-li navrhovatelem právnická osoba,

c) identifikační údaje zahraniční osoby, pokud žádost podává její pověřený zástupce, a písemné pověření, na jehož základě byl pověřený zástupce určen,

d) druh vybraných výrobků, které výrobce uvádí na trh, a v případě elektrozařízení, baterií nebo akumulátorů nebo pneumatik také jejich skupiny,

e) jde-li o elektrozařízení, údaj o tom, zda je elektrozařízení určeno k použití v domácnostech nebo mimo domácnosti,

f) značky vybraných výrobků,

g) použitý způsob prodeje,

h) podrobný popis způsobu zajištění zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění výrobků s ukončenou životností a informování konečných uživatelů a doklady o něm, včetně doložení zajištění plnění povinností výrobce stanovených tímto zákonem a

i) způsob zajištění financování činností podle písmene h) nejméně v rozsahu požadovaném tímto zákonem a doklady o něm.

(5) Povinnost podat návrh na zápis do Seznamu výrobců podle odstavců 1 a 2 se nevztahuje na výrobce nebo pověřeného zástupce, kteří plní své povinnosti pro všechny vybrané výrobky v kolektivním systému. Údaje o těchto výrobcích a pověřených zástupcích v rozsahu odstavce 4 písm. a) až g) vkládá do Seznamu výrobců dálkovým přístupem provozovatel kolektivního systému nejpozději do 30 dnů od uzavření smlouvy o kolektivním plnění.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou formulář pro podání návrhu na zápis do Seznamu výrobců a způsob zajištění dálkového přístupu pro vkládání údajů do Seznamu výrobců podle odstavce 5.

§ 22

Zápis do Seznamu výrobců

(1) Ministerstvo zapíše výrobce nebo pověřeného zástupce do Seznamu výrobců do 30 dnů ode dne doručení návrhu, který splňuje všechny náležitosti uvedené v § 21 odst. 4, a nejpozději do 15 dnů od provedení zápisu oznámí tuto skutečnost navrhovateli.

(2) Nesplňuje-li návrh na zápis do Seznamu výrobců náležitosti uvedené v § 21 odst. 4 nebo údaje nebo doklady podle § 21 odst. 4 písm. h) nebo i) nejsou dostačující pro posouzení, zda je navrhovatelem zajištěno plnění povinností stanovených tímto zákonem, vyzve ministerstvo navrhovatele, aby ve lhůtě, kterou zároveň určí a která nesmí být kratší než 15 pracovních dnů, návrh doplnil nebo upřesnil. Nedoplní-li nebo neupřesní-li navrhovatel svůj návrh ve stanovené lhůtě, provede ministerstvo zápis do Seznamu výrobců na základě dostupných údajů spolu s touto informací, a vznikne-li pochybnost, zda je navrhovatelem zajištěno plnění povinností stanovených tímto zákonem, podá ministerstvo České inspekci životního prostředí (dále jen „inspekce“) podnět ke kontrole. Ustanovení odstavce 3 tím není dotčeno.

(3) Nejsou-li splněny podmínky stanovené tímto zákonem, za nichž je možné pověřeného zástupce určit, nebo jestliže navrhovatel nedoložil písemné pověření, na jehož základě byl jako pověřený zástupce určen, ministerstvo zápis pověřeného zástupce do Seznamu výrobců neprovede a vydá o tom rozhodnutí.

§ 23

Změny zapsaných údajů

(1) Osoba zapsaná v Seznamu výrobců provádí dálkovým přístupem změny údajů uvedených v § 21 odst. 4, s výjimkou údajů, jejichž změny provádí ministerstvo podle odstavce 5. Má-li ministerstvo pochybnost o správnosti, úplnosti nebo pravdivosti změněných údajů, vyzve do 30 pracovních dnů od provedení změny zapsanou osobu, aby správnost, úplnost nebo pravdivost údajů doložila. Vznikne-li v případě změny údajů podle § 21 odst. 4 písm. h) nebo i) pochybnost, zda je zapsanou osobou zajištěno plnění povinností stanovených tímto zákonem, ministerstvo o tom zapsanou osobu vyrozumí a podá inspekci podnět ke kontrole.

(2) Ministerstvo provádí změny údajů zapsaných v Seznamu výrobců na základě

a) oznámení zapsané osoby v případě, že tato osoba nevyužila postupu podle odstavce 1,

b) dokladů předložených zapsanou osobou na výzvu ministerstva podle odstavce 1 věty druhé, nebo

c) vlastního zjištění.

(3) Změnu údajů je osoba zapsaná v Seznamu výrobců povinna provést podle odstavce 1 nebo oznámit ministerstvu do 30 dnů ode dne, kdy nastala skutečnost, která tuto změnu odůvodňuje.

(4) Ministerstvo provede změnu zápisu v Seznamu výrobců podle odstavce 2 do 30 dnů ode dne doručení oznámení nebo dokladů zapsané osoby nebo zjištění skutečností, které jsou důvodem ke změně zapsaných údajů. Provede-li ministerstvo změny zápisu v Seznamu výrobců na základě vlastního zjištění nebo neprovede-li změny zápisu v Seznamu výrobců na základě oznámení nebo dokladů předložených zapsanou osobou podle odstavce 1, vydá o tom rozhodnutí.

(5) Ministerstvo provádí na základě údajů získaných ze základních registrů[9]) změny údajů zapsaných v Seznamu výrobců podle § 21 odst. 4 písm. a) a b), s výjimkou kontaktních údajů.

(6) Změny údajů o výrobcích a pověřených zástupcích, kteří plní své povinnosti v kolektivním systému, nebo jejich výmaz provede provozovatel kolektivního systému dálkovým přístupem do 30 dnů ode dne, kdy mu byla skutečnost, která změnu nebo výmaz odůvodňuje, výrobcem oznámena. Výrobce je povinen změnu údajů provozovateli kolektivního systému oznámit nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala. Ustanovení odstavce 1, odstavce 2 písm. a) a b) a odstavce 3 se v tomto případě nepoužijí.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob zajištění dálkového přístupu do Seznamu výrobců pro účely provádění změn a výmazu zapsaných údajů podle odstavců 1 a 6.

§ 24

Vyřazení osoby ze Seznamu výrobců

(1) Osoba zapsaná v Seznamu výrobců je povinna oznámit ministerstvu, že zanikly důvody pro její zápis v Seznamu výrobců, do 30 dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala. To platí i v případě, že výrobce nebo pověřený zástupce, kteří dosud plnili své povinnosti stanovené tímto zákonem v in-

dividuálním systému, uzavřou smlouvu o kolektivním plnění s provozovatelem kolektivního systému pro všechny vybrané výrobky uváděné na trh.

(2) Zánik důvodů pro zápis v Seznamu výrobců neoznamují ministerstvu výrobci a pověření zástupci, kteří plní své povinnosti pro všechny vybrané výrobky, které výrobce uvádí na trh nebo za které pověřený zástupce převzal odpovědnost, v kolektivním systému, nejde-li o případ podle odstavce 1 věty druhé.

(3) Ministerstvo na základě oznámení podle odstavce 1 nebo na základě vlastního zjištění osobu, u které zanikly důvody pro její zápis v Seznamu výrobců, ze Seznamu výrobců vyřadí. O vyřazení osoby ze Seznamu výrobců na základě vlastního zjištění vydá ministerstvo rozhodnutí; to neplatí, jde-li o osobu, která zemřela nebo zanikla. Ministerstvo vydá rozhodnutí i v případě, že nevyřadí ze Seznamu výrobců osobu, která učinila oznámení podle odstavce 1.

§ 25

Řízení ve věcech Seznamu výrobců

(1) Vydání rozhodnutí podle § 22 odst. 3, § 23 odst. 4 a § 24 odst. 3 je prvním úkonem v řízení.

(2) Účastníkem řízení o vydání rozhodnutí podle § 22 odst. 3 je pouze navrhovatel. Účastníkem řízení o vydání rozhodnutí podle § 23 odst. 4 nebo § 24 odst. 3 je pouze osoba, které se změna nebo vyřazení ze Seznamu výrobců týká.

§ 26

Zveřejnění Seznamu výrobců

Ministerstvo zveřejňuje aktuální Seznam výrobců způsobem umožňujícím dálkový přístup v rozsahu

a) jméno a v případě právnické osoby též právní formu,
b) adresa sídla,
c) identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno,
d) druh vybraných výrobků a skupiny elektrozařízení, baterií nebo akumulátorů nebo pneumatik,
e) údaj o tom, zda je elektrozařízení určeno k použití v domácnostech nebo mimo domácnosti,
f) značky vybraných výrobků,
g) použitý způsob prodeje,
h) způsob plnění povinností výrobce podle § 9, včetně uvedení provozovatele kolektivního systému, jehož prostřednictvím jsou tyto povinnosti plněny,
i) údaj o tom, zda se jedná o výrobce nebo o pověřeného zástupce,
j) jméno nebo název zahraniční osoby, je-li v Seznamu výrobců zapsán její pověřený zástupce, a
k) evidenční číslo výrobce nebo pověřeného zástupce přidělené ministerstvem.

HLAVA IV
EVIDENČNÍ A OHLAŠOVACÍ POVINNOSTI

§ 27

Evidence

(1) Výrobce je povinen vést evidenci

a) množství vybraných výrobků, které uvedl na trh, a to v hmotnostních jednotkách a kusech,

b) osob, které pro výrobce zajišťují zpětný odběr, přepravu, zpracování či jiné nakládání se zpětně odebranými výrobky s ukončenou životností v obdobném rozsahu údajů, jaký je stanoven v § 26 písm. a) až c); u osob, které pro výrobce zajišťují zpracování, se vede také identifikační číslo a adresa zařízení ke zpracování výrobků s ukončenou životností, a

c) toku zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností od místa zpětného odběru až po jejich konečné využití, včetně přípravy k opětovnému použití, nebo odstranění.

(2) Plní-li výrobce své povinnosti pro všechny vybrané výrobky, které uvádí na trh, v kolektivním systému, vede pouze evidenci podle odstavce 1 písm. a).

(3) Zajišťuje-li osoba podle odstavce 1 písm. b) zpětný odběr, přepravu, zpracování či jiné nakládání se zpětně odebranými výrobky s ukončenou životností pro výrobce a současně pro jiného výrobce nebo provozovatele kolektivního systému, je povinna vykázat údaje týkající se výrobku s ukončenou životností pouze jednou tak, aby nedocházelo ke zdvojování údajů.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah a způsob vedení evidencí podle odstavce 1.

§ 28

Roční zpráva

(1) Výrobce je povinen zpracovat roční zprávu o plnění povinností stanovených pro zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění výrobků s ukončenou životností za uplynulý kalendářní rok (dále jen „roční zpráva o výrobcích s ukončenou životností“) a tuto zprávu do 31. března následujícího kalendářního roku zaslat ministerstvu.

(2) Výrobce nemá povinnost podle odstavce 1, jestliže plní své povinnosti pro všechny vybrané výrobky, které uvádí na trh, v kolektivním systému.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsahové náležitosti a rozsah roční zprávy o výrobcích s ukončenou životností.

§ 29

Uchovávání a kontrola údajů

Výrobce je povinen

a) uchovávat údaje z evidencí a roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností po dobu 7 let a

b) předložit v rámci kontroly na požádání inspekce dokumenty dokládající pravdivost a úplnost údajů uvedených v evidencích a v roční zprávě o výrobcích s ukončenou životností.

§ 30

Zveřejňování údajů

Ministerstvo zveřejňuje souhrnné údaje získané z ročních zpráv o výrobcích s ukončenou životností způsobem umožňujícím dálkový přístup. Souhrnné údaje budou zveřejněny nejpozději do 18 měsíců po skončení kalendářního roku, kterého se tyto údaje týkají.

HLAVA V
INDIVIDUÁLNÍ SYSTÉM

§ 31

Kauce

(1) Výrobce, který plní své povinnosti v individuálním systému, je povinen před uvedením vybraného výrobku na trh poskytnout dostatečnou kauci zajišťující nakládání s výrobky s ukončenou životností, nestanoví-li tento zákon jinak. Kauce je dostatečná, pokud dosahuje nejméně 20 % ročních nákladů daného výrobce na zajištění zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění výrobků s ukončenou životností. Jde-li o výrobce solárních panelů uvedených na trh ode dne 1. ledna 2013, musí kauce dosahovat minimálně výše určené způsobem stanoveným vyhláškou ministerstva.

(2) Výrobce poskytuje kauci složením peněžních prostředků na zvláštní vázaný účet, který je povinen za tím účelem zřídit v České republice u banky nebo u pobočky zahraniční banky se sídlem v členském státě Evropské unie.

§ 32

Použití peněžních prostředků kauce

(1) Peněžní prostředky tvořící kauci mohou být použity pouze se souhlasem ministerstva k zajištění financování zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění výrobků s ukončenou životností, které výrobce uvedl na trh. Peněžní prostředky tvořící kauci nejsou součástí majetkové podstaty výrobce podle zákona upravujícího úpadek a způsoby jeho řešení a nelze je postihnout výkonem rozhodnutí a exekucí.

(2) Ministerstvo udělí na základě žádosti výrobce souhlas k čerpání peněžních prostředků ze zvláštního vázaného účtu podle § 31 odst. 2, pokud výrobce prokáže, že kauce bude i po čerpání peněžních prostředků dostačovat k pokrytí financování zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění všech výrobků s ukončenou životností, které výrobce uvedl na trh a které nebyly dosud zpětně odebrány a využity nebo odstraněny.

(3) Žádost o souhlas k čerpání peněžních prostředků ze zvláštního vázaného účtu lze podat nejvýše dvakrát za kalendářní rok za podmínky, že výrobce splnil povinnost zpracovat a zaslat ministerstvu roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností za uplynulý kalendářní rok. Údaje o stavu a čerpání peněžních prostředků ze zvláštního vázaného účtu za uplynulý kalendářní rok uvádí výrobce v roční zprávě o výrobcích s ukončenou životností.

(4) Žádost výrobce o souhlas k čerpání peněžních prostředků ze zvláštního vázaného účtu obsahuje

a) jméno, v případě právnické osoby též právní formu,

b) adresu sídla,
c) adresu elektronické pošty a telefon žadatele,
d) identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno,
e) evidenční číslo výrobce nebo pověřeného zástupce přidělené ministerstvem,
f) název a sídlo banky a sídlo její pobočky v České republice,
g) číslo zřízeného zvláštního vázaného účtu,
h) číslo účtu, na který mají být dané prostředky převedeny,
i) celkovou výši čerpaných peněžních prostředků ze zvláštního vázaného účtu,
j) doklady o vynaložených nákladech na financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění výrobků s ukončenou životností, a
k) výpis stavu peněžních prostředků uložených na zvláštním vázaném účtu, který není starší než 1 měsíc.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou formulář pro podání žádosti o souhlas k čerpání peněžních prostředků ze zvláštního vázaného účtu.

§ 33

Ukončení plnění povinností výrobce v individuálním systému

(1) Výrobce je povinen v případě, že zanikly důvody pro jeho zápis v Seznamu výrobců, předložit ministerstvu spolu s oznámením podle § 24 odst. 1 smlouvu o kolektivním plnění uzavřenou s provozovatelem kolektivního systému, na základě které provozovatel kolektivního systému odpovídá za zajištění splnění povinností zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění výrobků s ukončenou životností, které výrobce uvedl na trh a které nebyly dosud zpětně odebrány a využity nebo odstraněny. To neplatí, prokáže-li výrobce, že již zajistil splnění povinností výrobce podle § 65 odst. 1 písm. c), § 85 odst. 1 písm. b) nebo § 97 odst. 1 písm. b).

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije obdobně pro pověřeného zástupce, je-li důvodem k jeho vyřazení ze Seznamu výrobců skutečnost, že výrobce přestal splňovat podmínky, na základě kterých se na něho podle tohoto zákona hledí jako na výrobce, nebo že pověřený zástupce uzavřel smlouvu o kolektivním plnění s provozovatelem kolektivního systému.

(3) Ministerstvo současně s vyřazením výrobce nebo pověřeného zástupce ze Seznamu výrobců vyzve banku nebo pobočku, která vede zvláštní vázaný účet podle § 31 odst. 2, aby peněžní prostředky z něj převedla. Banka nebo pobočka na základě této výzvy převede peněžní prostředky ze zvláštního vázaného účtu provozovateli kolektivního systému, s nímž výrobce nebo pověřený zástupce uzavřel smlouvu o kolektivním plnění podle odstavce 1, a to ve výši celého zůstatku na účtu, není-li ve smlouvě o kolektivním plnění uvedena částka nižší.

(4) Nesplní-li výrobce nebo pověřený zástupce povinnost podle odstavce 1 ani na výzvu ministerstva ve lhůtě jím stanovené, vyzve ministerstvo banku nebo pobočku, která vede zvláštní vázaný účet podle § 31 odst. 2, aby peněžní prostředky z něj převedla. Banka nebo pobočka na základě této výzvy převede peněžní prostředky ze zvláštního vázaného účtu Státnímu fondu životního prostředí České republiky. Tyto peněžní prostředky se stávají příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí České republiky a smějí být použity pouze za účelem zlepšení systémů zpětného odběru a zpracování výrobků s ukončenou životností toho druhu, pro který výrobce plnil povinnosti podle tohoto zákona.

(5) Pokud výrobce přestal splňovat podmínky, na základě kterých se na něho podle tohoto zákona hledí jako na výrobce, požádá o převod peněžních prostředků a současně prokáže, že zajistil splnění povinností výrobce podle § 65 odst. 1 písm. c), § 85 odst. 1 písm. b) nebo § 97 odst. 1 písm. b), vyzve ministerstvo banku nebo pobočku, která vede zvláštní vázaný účet podle § 31 odst. 2, aby peněžní prostředky z něj převedla. Banka nebo pobočka na základě této výzvy převede peněžní prostředky ze zvláštního vázaného účtu osobě podle věty první, a to ve výši celého zůstatku na účtu.

(6) Zanikne-li výrobce a jeho právní nástupce není znám nebo neexistuje, banka nebo pobočka odvede nevyčerpanou část peněžních prostředků ze zvláštního vázaného účtu Státnímu fondu životního prostředí České republiky, příjmem jehož rozpočtu se tím stávají, a informuje o tom ministerstvo. Ustanovení odstavce 4 věty poslední se použije obdobně.

HLAVA VI
KOLEKTIVNÍ SYSTÉM

§ 34

Provozování kolektivního systému

(1) Provozovat kolektivní systém lze pouze na základě oprávnění vydaného ministerstvem.

(2) Provozovatel kolektivního systému může provozovat pouze jeden kolektivní systém, a to pro plnění povinností výrobců jednoho druhu vybraných výrobků.

§ 35

Podmínky vydání oprávnění k provozování kolektivního systému

(1) Ministerstvo vydá oprávnění k provozování kolektivního systému na základě žádosti osoby, která prokáže splnění podmínek stanovených tímto zákonem.

(2) Oprávnění k provozování kolektivního systému lze vydat pouze za předpokladu, že

a) žadatel je společností s ručením omezeným nebo akciovou společností,

b) společníky nebo akcionáři (dále jen „společník“) žadatele jsou výhradně výrobci toho druhu vybraných výrobků, pro který žadatel hodlá zajišťovat kolektivní plnění povinností podle tohoto zákona, s výjimkou elektrozařízení, v jejichž případě může být společníkem žadatele též osoba uvedená v § 61 odst. 2 větě první, a s výjimkou kolektivního systému pro solární panely podle § 57,

c) podíl žádného společníka žadatele nebo společníků žadatele jednajících ve shodě na základním kapitálu žadatele nebo na hlasovacích právech žadatele nepřesahuje 34 %,

d) žadatel nepodniká v oblasti nakládání s výrobky s ukončenou životností toho druhu, pro který hodlá žadatel zajišťovat kolektivní plnění povinností výrobců podle tohoto zákona, s výjimkou jejich soustřeďování, třídění a přepravy před jejich předáním zpracovateli,

e) výše základního kapitálu žadatele je v případě společnosti s ručením omezeným alespoň 2 000 000 Kč, nebo v případě akciové společnosti alespoň 2 000 000 Kč nebo 80 000 EUR,

f) zakladatelské právní jednání žadatele, který je společností s ručením omezeným, vyžaduje zřízení dozorčí rady s kontrolní působností obdobnou kontrolní působnosti dozorčí rady akciové společnosti podle zákona o obchodních korporacích,

g) podíly společníků žadatele nesmí být představovány kmenovými listy, je-li žadatel společností s ručením omezeným,

h) ke dni podání žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému každý ze společníků žadatele uváděl na trh na území České republiky nebo jiného členského státu nejméně po dobu 3 předcházejících kalendářních let vybrané výrobky toho druhu, pro který žadatel hodlá zajišťovat kolektivní plnění povinností podle tohoto zákona, přičemž za předcházející 3 kalendářní roky uvedl na trh na území České republiky nebo jiného členského státu tyto vybrané výrobky v množství celkem nejméně

1. 500 tun, pokud jde o elektrozařízení; to neplatí, jsou-li splněny podmínky podle bodu 2,
2. 200 tun, pokud jde o elektrozařízení a žadatel hodlá zajišťovat kolektivní plnění povinností pouze pro skupiny elektrozařízení 3, 4 nebo 5 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu,
3. 5 tun, pokud jde o přenosné baterie nebo akumulátory,
4. 500 tun, pokud jde o automobilové nebo průmyslové baterie nebo akumulátory,
5. 1 000 tun, pokud jde o pneumatiky,

i) projekt zajišťování kolektivního plnění poskytuje dostatečné záruky, že kolektivní plnění bude provozováno řádně a dostatečně dlouhodobě,

j) žadatel doloží, že má dostatečné finanční zdroje na zajištění řádného a dlouhodobého financování projektu zajišťování kolektivního plnění podle odstavce 4, a

k) stanovy žadatele, který je akciovou společností s monistickým systémem vnitřní struktury, vyžadují, aby správní rada měla alespoň tři členy a aby mezi jednotlivé členy správní rady byla rozdělena její řídící a kontrolní působnost.

(3) Oprávnění k provozování kolektivního systému nelze vydat, jestliže žadatel

a) je společníkem nebo členem jiné právnické osoby nebo členem orgánu jiné právnické osoby, s výjimkou právnické osoby, jejímiž společníky nebo členy jsou výlučně nebo převážně osoby s obdobným předmětem činnosti, jako má žadatel, nebo

b) se podílí na podnikání jiné osoby.

(4) Výše finančních zdrojů v zájmu řádného a dlouhodobého financování projektu zajišťování kolektivního plnění se považuje za dostatečnou, jestliže odráží rozsah zamýšlené činnosti provozovatele kolektivního systému s ohledem na druh a skupiny vybraných výrobků, pro které žadatel hodlá zajišťovat kolektivní plnění povinností podle tohoto zákona. Výše finančních zdrojů musí vždy umožňovat žadateli pokrýt okamžitě alespoň 25 % předpokládaných ročních nákladů na provozování kolektivního systému v plánovaném rozsahu, zejména s ohledem na předpokládané množství vybraných výrobků uvedených výrobci na trh a předpokládané množství zpětně odebraných a zpracovaných výrobků s ukončenou životností.

§ 36

Žádost o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému

(1) Žádost o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému podává žadatel ministerstvu v elektronické podobě.

(2) Žádost o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému musí obsahovat kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem kontaktní údaje, a to telefonní spojení, adresu elektronic-

ké pošty a jméno kontaktní osoby, a daňové identifikační číslo osoby žadatele, pokud bylo přiděleno.

(3) Součástí žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému jsou

a) aktuální znění zakladatelského právního jednání, není-li uloženo ve sbírce listin veřejného rejstříku,

b) seznam společníků žadatele s uvedením jejich podílu na základním kapitálu a na hlasovacích právech žadatele s uvedením společníků jednajících ve shodě, je-li žadatel společností s ručením omezeným a tento seznam s uvedením podílů nevyplývá ze zakladatelského právního jednání,

c) výpis z evidence emise zaknihovaných cenných papírů nebo výpis z evidence imobilizovaných cenných papírů, pokud jde o emisi akcií žadatele, ne starší než 60 dní, nebo opis seznamu všech akcionářů, kteří jsou vlastníky akcií na jméno, ne starší než 60 dní, s uvedením akcionářů jednajících ve shodě, je-li žadatel akciovou společností,

d) poslední výroční zpráva žadatele, pokud existuje,

e) čestné prohlášení žadatele o splnění podmínek uvedených v § 35 odst. 3, čestné prohlášení společníků žadatele o splnění podmínek uvedených v § 35 odst. 2 písm. b) a c) a podklady prokazující splnění podmínek uvedených v § 35 odst. 2 písm. h),

f) vzory smluv

1. o kolektivním plnění včetně sazeb pro výpočet jakýchkoliv peněžitých plnění na základě smlouvy,
2. o zřízení místa zpětného odběru,
3. o využití systému nakládání s komunálním odpadem stanoveného obcí v případě, že k zajišťování kolektivního plnění povinností výrobců bude využívána spolupráce s obcemi,
4. o spolupráci při zajištění plnění povinností výrobců elektrozařízení se zabudovanými nebo přiloženými bateriemi nebo akumulátory podle § 84 odst. 3, je-li předmětem žádosti vydání oprávnění k provozování kolektivního systému výrobců baterií nebo akumulátorů, a
5. uzavíraných za účelem zpracování zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností,

g) seznam osob, se kterými žadatel již uzavřel některou ze smluv uvedených v písmenu f), s uvedením, o jakou smlouvu jde,

h) dokumenty prokazující zřízení sítě veřejných míst zpětného odběru v rozsahu požadovaném tímto zákonem,

i) projekt zajišťování kolektivního plnění, který zahrnuje alespoň

1. označení druhu a skupin vybraných výrobků, pro které žadatel hodlá zajišťovat kolektivní plnění povinností výrobců, a v případě elektrozařízení dále údaj o tom, zda jde o elektrozařízení určená k použití v domácnostech nebo mimo domácnosti,
2. předpokládaný počet uzavřených smluv o kolektivním plnění a předpokládaná množství vybraných výrobků, pro něž bude zajištěno kolektivní plnění povinností výrobců v prvních 5 letech platnosti oprávnění,
3. předpokládané množství zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností, pro které bude zajištěno zpracování, využití, nebo odstranění v prvních 5 letech platnosti oprávnění,

4. popis technických, organizačních a finančních opatření, kterými zajistí kolektivní plnění povinností výrobců,
5. podrobný popis předpokládaných finančních zdrojů k zajištění kolektivního plnění povinností výrobců v jednotlivých letech platnosti oprávnění k provozování kolektivního systému a dokumenty prokazující jeho pravdivost, zejména poslední účetní závěrku a smlouvy o úvěru, pokud se jeho použití předpokládá, alespoň pro období prvního roku platnosti oprávnění,
6. popis způsobu zajištění informování konečného uživatele, osvětové činnosti a vedení informačních kampaní,
7. popis způsobu vedení evidencí podle § 50 odst. 1 a
8. smlouvu s auditorem o provádění ověřování údajů podle § 53 odst. 2 a 3.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou formulář pro podání žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému.

§ 37

Rozhodnutí o žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému

(1) Ministerstvo rozhodne o žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému do 60 dnů od zahájení řízení. Ministerstvo žádost o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému zamítne, pokud žadatel neprokáže splnění podmínek podle § 35 odst. 2 a 3.

(2) Ministerstvo zašle podanou žádost o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému Ministerstvu průmyslu a obchodu, které zašle své vyjádření ministerstvu do 20 dnů ode dne obdržení žádosti. Pokud Ministerstvo průmyslu a obchodu nezašle své vyjádření ve stanovené lhůtě, může ministerstvo vydat rozhodnutí bez jeho vyjádření.

(3) Rozhodnutí o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému obsahuje

a) označení druhu a skupin vybraných výrobků, pro které bude zajišťováno kolektivní plnění povinností výrobců, a v případě elektrozařízení dále údaj o tom, zda jde o elektrozařízení určená k použití v domácnostech nebo mimo domácnosti,

b) podmínky zajišťování kolektivního plnění stanovené podle projektu zajišťování kolektivního plnění žadatele včetně hustoty sběrné sítě a

c) údaj o tom, zda je oprávnění k provozování kolektivního systému výrobců elektrozařízení vydáno též pro zajišťování plnění povinností provozovatelů solárních elektráren, jejichž součástí jsou solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013, podle § 72 odst. 1.

§ 38

Změny oprávnění k provozování kolektivního systému

(1) Ministerstvo může změnit rozhodnutí o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému

a) na žádost provozovatele kolektivního systému,

b) z důvodu změny v právním předpise, která má vliv na kolektivní plnění povinností výrobců, nebo

c) z důvodu změn v závazcích týkajících se plnění cílů v oblasti zpětného odběru a využití výrobků s ukončenou životností vyplývajících pro Českou republiku z předpisů Evropské unie.

(2) Ministerstvo požádá v souvislosti se změnou rozhodnutí podle odstavce 1 Ministerstvo průmyslu a obchodu o vyjádření. Ministerstvo průmyslu a obchodu zašle své vyjádření do 20 dnů ode dne doručení žádosti. Vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu je podkladem pro rozhodnutí ministerstva. Pokud Ministerstvo průmyslu a obchodu nezašle své vyjádření ve stanovené lhůtě, může ministerstvo vydat rozhodnutí bez jeho vyjádření.

§ 39

Společná ustanovení o oprávnění k provozování kolektivního systému

(1) Seznam vydaných oprávnění k provozování kolektivního systému a rozhodnutí o jejich změnách nebo zrušení, jakož i obsah těchto oprávnění a rozhodnutí, s výjimkou údajů, které jsou předmětem obchodního tajemství, nebo osobních údajů, zveřejňuje ministerstvo způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Účastníkem řízení o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému je pouze žadatel. Účastníkem řízení o změně nebo zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému je pouze osoba, jíž bylo oprávnění vydáno.

(3) Přestane-li provozovatel kolektivního systému nebo společník provozovatele kolektivního systému splňovat některou z podmínek podle § 35 odst. 2 a 3 nutných pro vydání oprávnění k provozování kolektivního systému, s výjimkou podmínek podle § 35 odst. 2 písm. h) až j), je provozovatel kolektivního systému povinen oznámit bez zbytečného odkladu tuto skutečnost ministerstvu a současně mu sdělit, jakým způsobem bude zjednána náprava.

§ 40

Předmět činnosti provozovatele kolektivního systému

(1) Předmětem činnosti provozovatele kolektivního systému smí být pouze

a) zajišťování kolektivního plnění povinností výrobců na území České republiky v rozsahu jeho oprávnění k provozování kolektivního systému,

b) informování konečného uživatele a osvětová činnost,

c) poradenská, výzkumná a publikační činnost v oblasti zpětného odběru, opětovného použití a recyklace výrobků s ukončenou životností toho druhu, pro který zajišťuje kolektivní plnění povinností výrobců, a

d) správa vlastního majetku.

(2) Předmětem činnosti provozovatele kolektivního systému smí být dále zajišťování plnění povinností provozovatelů solárních elektráren, jejichž součástí jsou solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013, podle § 72 odst. 1, bylo-li oprávnění k provozování kolektivního systému výrobců elektrozařízení vydáno též pro tuto činnost, nebo jde-li o provozovatele kolektivního systému pro solární panely podle § 57. V těchto případech se pro účely § 36 až 39 kolektivním plněním povinností výrobců či kolektivním plněním rozumí též zajišťování plnění povinností provozovate-

lů solárních elektráren, jejichž součástí jsou solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013, a smlouvou o kolektivním plnění se rozumí též smlouva podle § 72 odst. 1.

§ 41

Některá omezení provozovatele kolektivního systému

(1) Provozovatel kolektivního systému nesmí sám nakládat se zpětně odebranými výrobky s ukončenou životností, s výjimkou jejich soustřeďování, třídění a přepravy před jejich předáním zpracovateli.

(2) Základní kapitál provozovatele kolektivního systému lze zvýšit pouze převzetím vkladové povinnosti ke zvýšení dosavadních vkladů nebo k novému vkladu, upsáním nových akcií nebo z vlastních zdrojů provozovatele kolektivního systému. Plnit vkladovou povinnost nepeněžitým vkladem se zakazuje. Provozovatel kolektivního systému nesmí, s výjimkou případu uvolněného podílu, snížit svůj základní kapitál za jiným účelem než k úhradě ztráty nebo k plnění povinností stanovených zákonem. Právní jednání, které je s tím v rozporu, nemá právní účinky.

(3) Provozovatel kolektivního systému nesmí sdělovat třetím osobám, včetně společníků provozovatele kolektivního systému, informace o množství vybraných výrobků uvedených na trh jednotlivými výrobci, s nimiž uzavřel smlouvu o kolektivním plnění, nebo o jejich podílu na trhu, a informace o příspěvcích, které provozovateli kolektivního systému hradí jednotliví výrobci; za sdělení třetí osobě není považováno poskytnutí informací příslušnému správnímu orgánu a pro účely ověřování údajů podle § 53.

(4) Provozovatel kolektivního systému nesmí uzavřít s osobou, která k němu má zvláštní vztah podle § 43, smlouvu, která by vzhledem ke své povaze, účelu nebo riziku nebyla uzavřena při vynaložení péče řádného hospodáře, nesmí zajišťovat dluhy této osoby ani na ni bezúplatně převádět majetek. Právní jednání, které je s tím v rozporu, nemá právní účinky.

(5) Provozovatel kolektivního systému nesmí jakkoliv zajišťovat dluhy jiných osob a dále nesmí poskytovat z vybraných příspěvků dar, zápůjčku, úvěr či jimi zajistit svůj dluh. Právní jednání, které je s tím v rozporu, nemá právní účinky.

(6) Provozovatel kolektivního systému nesmí být neomezeně ručícím společníkem. Dále se nesmí podílet na založení nebo činnosti jiné právnické osoby, s výjimkou právnické osoby sdružující osoby s obdobným předmětem činnosti, jako má provozovatel kolektivního systému, nebo na podnikání jiné osoby. Právní jednání, které je s tím v rozporu, nemá právní účinky.

(7) Podíl v provozovateli kolektivního systému je omezeně převoditelný. Lze jej převést pouze na osobu, která splňuje požadavky stanovené tímto zákonem. V případě smrti nebo zániku společníka společnosti s ručením omezeným může podíl přejít pouze na osobu, která splňuje požadavky stanovené tímto zákonem.

(8) Rozhodnutí příslušného orgánu provozovatele kolektivního systému o jeho zrušení nebo přeměně, o převodu, pachtu nebo zastavení obchodního závodu nebo o změně předmětu jeho podnikání nebo smlouva o převodu, pachtu nebo zastavení obchodního závodu provozovatele kolektivního systému nenabudou účinnosti, nebyl-li k tomu udělen souhlas ministerstva po projednání s Ministerstvem průmyslu a obchodu. Rozhodnutí příslušného orgánu se ruší, není-li souhlas udělen do 6 měsíců ode dne jeho přijetí.

§ 42

Povinnosti a omezení společníků provozovatele kolektivního systému

(1) Společník provozovatele kolektivního systému je povinen uzavřít s provozovatelem kolektivního systému, jehož je společníkem, smlouvu o kolektivním plnění, a to pro všechny vybrané výrobky, které tento společník uvádí na trh a pro které zároveň bylo tomuto provozovateli kolektivního systému vydáno oprávnění k provozování kolektivního systému.

(2) Se společníkem provozovatele kolektivního systému, s obchodní korporací jím ovládanou nebo s osobou ovládající některého ze společníků provozovatele kolektivního systému je oprávněn provozovatel kolektivního systému uzavřít jinou smlouvu než smlouvu o kolektivním plnění nebo smlouvu, jejímž předmětem je plnění povinností podle § 13, pouze za podmínek upravených v § 41 odst. 4.

§ 43

Zvláštní vztah k provozovateli kolektivního systému nebo k jeho společníkovi

Osobami, které mají k provozovateli kolektivního systému nebo ke společníkovi provozovatele kolektivního systému zvláštní vztah, jsou

a) členové statutárního orgánu provozovatele kolektivního systému nebo společníka provozovatele kolektivního systému, členové dozorčí rady a vedoucí zaměstnanci provozovatele kolektivního systému nebo společníka provozovatele kolektivního systému v přímé řídící působnosti statutárního orgánu nebo jeho člena,

b) fyzické osoby zastupující právnické osoby, které jsou členy statutárního orgánu nebo dozorčí rady provozovatele kolektivního systému,

c) osoby blízké[10]) osobám uvedeným v písmenu a) nebo b),

d) právnické osoby, v nichž některá z osob uvedených v písmenu a) nebo b) má podíl na základním kapitálu nebo na hlasovacích právech, a

e) společníci provozovatele kolektivního systému nebo společníka provozovatele kolektivního systému a jimi ovládané obchodní korporace.

§ 44

Povinnosti provozovatele kolektivního systému

(1) Provozovatel kolektivního systému je povinen zajišťovat kolektivní plnění povinností výrobců, se kterými uzavřel smlouvu o kolektivním plnění, v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem a v rozhodnutí o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému.

(2) Podmínky smluv o kolektivním plnění včetně výše příspěvků musí provozovatel kolektivního systému stanovit pro všechny výrobce jednotně a tak, aby žádní výrobci nebo skupiny výrobců určitého typu nebo značky vybraných výrobků nebyli neodůvodněně zvýhodněni či znevýhodněni v hospodářské soutěži. Ekomodulace přitom nepředstavuje neodůvodněné zvýhodnění či znevýhodnění v hospodářské soutěži.

(3) Provozovatel kolektivního systému je povinen uzavřít smlouvu o kolektivním plnění pro všechny vybrané výrobky uváděné výrobcem na trh v rozsahu svého oprávnění k provozování kolektivního systému, pokud o uzavření této smlouvy výrobce projeví zájem a nemá vůči provozovateli kolektivního systému nesplněné splatné dluhy. Projeví-li zájem o uzavření smlouvy o kolektivním plnění výrobce, proti němuž bylo zahájeno insolvenční řízení, je provozovatel kolektivního systému oprávněn tuto skutečnost zohlednit v podmínkách smlouvy o kolektivním plnění.

(4) Vzor smlouvy o kolektivním plnění včetně sazeb pro výpočet jakýchkoliv peněžitých plnění na základě této smlouvy je provozovatel kolektivního systému povinen zveřejnit na svých internetových stránkách nejpozději v den, kdy takový vzor smlouvy poprvé použije.

(5) Provozovatel kolektivního systému je povinen do 30 dnů ode dne rozhodnutí valné hromady nebo přijetí rozhodnutí per rollam předložit ministerstvu

a) opis aktuálního znění seznamu společníků provozovatele kolektivního systému s uvedením jejich podílu na základním kapitálu a na hlasovacích právech, ke dni tohoto rozhodnutí, je-li provozovatel kolektivního systému společností s ručením omezeným,

b) výpis z evidence emise zaknihovaných cenných papírů nebo výpis z evidence imobilizovaných cenných papírů, pokud jde o emisi akcií provozovatele kolektivního systému, k rozhodnému dni k učinění tohoto rozhodnutí valné hromady[11]), nebo opis seznamu všech akcionářů, kteří jsou vlastníky akcií na jméno, k rozhodnému dni pro učinění tohoto rozhodnutí, je-li provozovatel kolektivního systému akciovou společností,

c) zápis z jednání valné hromady, a to minimálně v rozsahu, v němž se jednání valné hromady týkalo skutečností zapisovaných do obchodního rejstříku a rozhodování o schválení účetní závěrky, o úhradě ztráty nebo o schválení převodu, pachtu nebo zastavení obchodního závodu, nebo text rozhodnutí přijatého per rollam.

(6) Provozovatel kolektivního systému je dále povinen

a) provádět ekomodulaci u vybraných výrobků, u kterých je to možné, přičemž se přihlíží k jejich životnímu cyklu, a

b) zveřejňovat na svých internetových stránkách informace o vlastnické struktuře s uvedením podílů společníků na základním kapitálu nebo poměru vkladu k základnímu kapitálu v procentech, jména a příjmení členů orgánů provozovatele kolektivního systému, sazebníky peněžních příspěvků spojených se zajišťováním kolektivního plnění povinností výrobců podle tohoto zákona, hrazených výrobci za jednotlivý vybraný výrobek nebo hmotnostní jednotku vybraných výrobků uvedených na trh a informace o postupu výběru osob poskytujících služby v oblasti nakládání s výrobky s ukončenou životností; provozovatel kolektivního systému je povinen zveřejňované údaje aktualizovat nejpozději do 45 dnů od jejich změny.

§ 45

Povinnosti výrobců při kolektivním plnění

(1) Výrobce, který plní povinnosti stanovené tímto zákonem v kolektivním systému, je povinen

a) vykazovat provozovateli kolektivního systému pravdivé a úplné údaje o množství vybraných výrobků, které uvedl na trh, a to v hmotnostních jednotkách a kusech,

b) umožnit provozovateli kolektivního systému provedení ověření údajů podle § 53 odst. 2 písm. a), zejména tím, že mu za tím účelem poskytne nezbytnou součinnost, a

c) poskytnout provozovateli kolektivního systému součinnost v souvislosti s plněním povinností provozovatele kolektivního systému v oblasti ekomodulace.

(2) Výrobce smí uzavřít smlouvu o kolektivním plnění pro vybrané výrobky, které uvádí na trh, pouze s jedním provozovatelem kolektivního systému, pokud jde o

a) elektrozařízení náležející do jedné skupiny podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu; to neplatí, jde-li o solární panely,

b) baterie nebo akumulátory náležející do jedné skupiny podle § 76, nebo

c) pneumatiky.

(3) Výrobce, který plní povinnosti stanovené tímto zákonem v kolektivním systému pro určitý druh vybraných výrobků, může podat výpověď ze smlouvy o kolektivním plnění uzavřené s provozovatelem kolektivního systému pouze jednou ročně. Výrobce je povinen doručit výpověď smlouvy o kolektivním plnění provozovateli kolektivního systému nejpozději do 30. září kalendářního roku, ve kterém má být smluvní vztah ukončen.

§ 46

Hospodaření provozovatele kolektivního systému

(1) Provozovatel kolektivního systému zajišťuje provoz a financování kolektivního systému na základě příspěvků výrobců, se kterými uzavřel smlouvu o kolektivním plnění. Příspěvky jsou stanoveny provozovatelem kolektivního systému v závislosti na typu, hmotnosti, objemu a ekomodulaci vybraných výrobků, které výrobce uvádí na trh.

(2) Provozovatel kolektivního systému nesmí rozdělovat zisk nebo jiné vlastní zdroje. Rozhodnutí učiněné s tím v rozporu nevyvolává právní účinky.

(3) Peněžní prostředky získané z příspěvků výrobců podle odstavce 1 a výnosy z nich smí provozovatel kolektivního systému použít výhradně k financování zajišťování činností podle § 40 odst. 1 písm. a) až c) a na tvorbu rezervy podle § 48.

(4) Provozovatel kolektivního systému je povinen hospodařit s peněžními prostředky získanými z příspěvků výrobců a s výnosy z nich odděleně od jakýchkoliv jiných peněžních prostředků a tak, aby byla zajištěna kontrolovatelnost nakládání s nimi.

(5) Provozovatel kolektivního systému je povinen zabezpečit, aby výše peněžních příspěvků stanovovaných výrobcům za účelem zajištění kolektivního plnění nepřesahovala náklady nezbytné na poskytování služeb nakládání s výrobky s ukončenou životností hospodárným způsobem, přičemž hospodárnost provozovatel kolektivního systému realizuje způsobem umožňujícím kontrolu ze strany ministerstva. Provozovatel kolektivního systému zašle ministerstvu zprávu o plnění této povinnosti za uplynulý kalendářní rok vyhotovenou jeho kontrolním orgánem nejpozději do 6 měsíců od skončení tohoto kalendářního roku.

§ 47

Vrácení příspěvku na zajištění nakládání s výrobkem s ukončenou životností

(1) Provozovatel kolektivního systému v případě, že se vybraný výrobek nestane na území České republiky odpadem, vrátí obdržený příspěvek výrobce na zajištění nakládání s tímto výrobkem po ukončení jeho životnosti osobě, která prokáže, že vybraný výrobek po uvedení na trh v České re-

publice dodala do jiného členského státu nebo vyvezla do jiného než členského státu. Není-li touto osobou výrobce, může provozovatel kolektivního systému vyžadovat doložení souhlasu výrobce s vrácením příspěvku.

(2) Požádat o vrácení příspěvku lze nejpozději do konce února kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž byl příspěvek uhrazen, jinak právo na vrácení příspěvku zaniká.

(3) Osoba, která žádá o vrácení příspěvku, je povinna poskytnout provozovateli kolektivního systému součinnost nezbytnou k ověření podmínek pro vrácení obdrženého příspěvku a umožnit mu, aby provedl ověření splnění podmínek pro vrácení obdrženého příspěvku, a to přímo nebo prostřednictvím auditora. Účelně vynaložené náklady na toto ověření je osoba, která žádá o vrácení příspěvku, povinna uhradit provozovateli kolektivního systému pouze v případě, že ověření prokázalo nesplnění podmínek pro vrácení obdrženého příspěvku.

§ 48

Rezerva

(1) Provozovatel kolektivního systému je povinen vytvořit rezervu určenou na krytí budoucích nákladů na kolektivní plnění povinností výrobců, zohledňující finanční rizika s tím spojená, jejímž cílem je zajistit kontinuitu a dostupnost poskytování služeb ze strany provozovatele kolektivního systému (dále jen „rezerva“).

(2) Provozovatel kolektivního systému vytváří rezervu ukládáním peněžních prostředků na zvláštní vázaný účet vedený v České republice u banky nebo u pobočky zahraniční banky se sídlem v jiném členském státě Evropské unie. Úroky z peněžních prostředků rezervy jsou její součástí.

(3) Provozovatel kolektivního systému rezervu vytváří a v případě jejího čerpání doplňuje tak, aby po uplynutí 5 let od udělení oprávnění k provozování kolektivního systému dosahovala její výše k poslednímu dni každého účetního období nejméně 50 % celkových nákladů provozovatele kolektivního systému podle schválené účetní závěrky za předcházející účetní období. Do nákladů provozovatele kolektivního systému se pro účely tohoto ustanovení nezapočítávají zaplacená daň z příjmů a náklady na tvorbu rezervy.

(4) Nedosažení minimální výše rezervy stanovené v odstavci 3 je přípustné za podmínky, že

a) v předcházejícím účetním období byla minimální výše rezervy dosažena a

b) provozovatel kolektivního systému zajistí dosažení minimální výše rezervy v následujícím účetním období.

(5) Peněžní prostředky, které tvoří rezervu, mohou být použity pouze za účelem zajištění kolektivního plnění povinností výrobců, s nimiž provozovatel kolektivního systému uzavřel smlouvu o kolektivním plnění. Peněžní prostředky rezervy nejsou součástí majetkové podstaty provozovatele kolektivního systému podle zákona upravujícího úpadek a způsoby jeho řešení a nelze je postihnout výkonem rozhodnutí a exekucí.

(6) Údaje o stavu a čerpání peněžních prostředků ze zvláštního vázaného účtu uvádí provozovatel kolektivního systému v roční zprávě o výrobcích s ukončenou životností.

§ 49

Vzájemná spolupráce mezi provozovateli kolektivních systémů

(1) Provozovatel kolektivního systému může uzavřít s jedním nebo více provozovateli kolektivních systémů pro tentýž druh vybraných výrobků písemnou smlouvu o

a) sdílení míst zpětného odběru,

b) sdílení nákladů na zajišťování zpětného odběru a dalších způsobů nakládání s výrobky s ukončenou životností,

c) sdílení nákladů nebo jiné spolupráci v oblasti informační a osvětové činnosti, nebo

d) převodu určitého množství zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností.

(2) Smlouvu podle odstavce 1 písm. d) lze uzavřít pouze, pokud provozovatel kolektivního systému na straně nabyvatele je oprávněn k zajišťování kolektivního plnění povinností výrobců pro vybrané výrobky dané skupiny.

(3) Smluvní strany smlouvy podle odstavce 1 jsou povinny předložit stejnopis nebo úředně ověřenou kopii této smlouvy ministerstvu do 30 dnů ode dne jejího uzavření; postačí, splní-li tuto povinnost jedna ze smluvních stran.

(4) Ve smlouvě podle odstavce 1 písm. d) musí být uvedeno,

a) zda převáděné množství zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností bude předáno provozovateli kolektivního systému na straně nabyvatele, který v takovém případě odpovídá za zajištění jejich zpracování a využití nebo odstranění, nebo zda zpracování a využití nebo odstranění převáděného množství zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností již dříve zajistil převodce, a

b) výše úplaty za převod určitého převáděného množství zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností.

(5) V případě uzavření smlouvy podle odstavce 1 písm. d) mají obě smluvní strany povinnost převedené množství zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností uvést v evidenci podle § 50 odst. 1 písm. e) a v roční zprávě o výrobcích s ukončenou životností.

§ 50

Evidence

(1) Provozovatel kolektivního systému je povinen vést evidenci

a) výrobců, s nimiž má uzavřenou smlouvu o kolektivním plnění, v rozsahu údajů podle § 26 písm. a) až g),

b) množství vybraných výrobků uvedených na trh výrobci, s nimiž má uzavřenou smlouvu o kolektivním plnění, a to v hmotnostních jednotkách a kusech,

c) osob, které pro provozovatele kolektivního systému zajišťují zpětný odběr, přepravu, zpracování či jiné nakládání se zpětně odebranými výrobky s ukončenou životností v obdobném rozsahu údajů, jaký je stanoven v § 26 písm. a) až c); u osob, které pro provozovatele kolektivního systému zajišťují zpracování, se vede také identifikační číslo a adresa zařízení ke zpracování výrobků s ukončenou životností,

d) míst zpětného odběru vykazovaných v Registru podle § 19 a příslušných smluv uzavřených mezi provozovatelem kolektivního systému a provozovateli míst zpětného odběru a

e) toku zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností od místa zpětného odběru až po jejich konečné využití, včetně přípravy k opětovnému použití, nebo odstranění.

(2) Jde-li o kolektivní systém výrobců baterií nebo akumulátorů, zahrnuje evidence podle odstavce 1 písm. a) rovněž ty výrobce, pro které zajišťuje plnění povinností na základě smluv podle § 84 odst. 3 s provozovateli kolektivních systémů výrobců elektrozařízení.

(3) Zajišťuje-li provozovatel kolektivního systému výrobců elektrozařízení kolektivní plnění povinností zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění odpadních elektrozařízení pocházejících z domácností, která byla uvedena na trh do dne 13. srpna 2005, vede v rámci evidence podle odstavce 1 písm. d) údaje o množství těchto elektrozařízení zjištěné na základě rozboru reprezentativního vzorku zpětně odebraných elektrozařízení.

(4) Zajišťuje-li osoba podle odstavce 1 písm. c) zpětný odběr, přepravu, zpracování či jiné nakládání se zpětně odebranými výrobky s ukončenou životností pro provozovatele kolektivního systému a současně pro jiného výrobce nebo provozovatele kolektivního systému, je povinna vykázat údaje týkající se výrobku s ukončenou životností pouze jednou tak, aby nedocházelo ke zdvojování údajů.

(5) Provozovatel kolektivního systému je povinen poskytnout ministerstvu na jeho vyžádání údaje z evidencí podle odstavce 1.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah a způsob vedení evidencí.

§ 51

Roční zpráva

(1) Provozovatel kolektivního systému je povinen zpracovat roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností za všechny výrobce, s nimiž má uzavřenou smlouvu o kolektivním plnění, a tuto zprávu do 30. června následujícího roku zaslat ministerstvu.

(2) Součástí roční zprávy o výrobcích s ukončenou životností je přehled hospodaření provozovatele kolektivního systému v uplynulém kalendářním roce.

(3) Součástí roční zprávy o výrobcích s ukončenou životností jsou informace o hmotnosti vybraných výrobků uvedených na trh v uplynulém kalendářním roce každým jednotlivým výrobcem, který má s provozovatelem kolektivního systému uzavřenou smlouvu o kolektivním plnění. U elektrozařízení jsou tyto údaje dále rozděleny podle jednotlivých skupin elektrozařízení a u pneumatik podle jednotlivých skupin pneumatik; u baterií nebo akumulátorů jsou rozděleny podle toho, zda se jedná o přenosné, průmyslové nebo automobilové baterie nebo akumulátory.

(4) Součástí roční zprávy o výrobcích s ukončenou životností je seznam provozovatelů solárních elektráren, jejichž součástí jsou solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013, pokud provozovatel kolektivního systému zajišťuje plnění povinností těchto provozovatelů solárních elektráren podle § 72 odst. 1.

(5) Pro zveřejnění souhrnných údajů získaných z ročních zpráv o výrobcích s ukončenou životností se § 30 použije obdobně.

(6) Informace zaslané podle odstavců 2 a 3 tvoří obchodní tajemství provozovatele kolektivního systému.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsah roční zprávy o výrobcích s ukončenou životností.

§ 52

Uchovávání a kontrola údajů

Provozovatel kolektivního systému je povinen

a) uchovávat údaje z evidencí a roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností po dobu 7 let a
b) předložit v rámci kontroly na požádání inspekce nebo ministerstva dokumenty dokládající pravdivost a úplnost údajů uvedených v evidencích a v roční zprávě o výrobcích s ukončenou životností.

§ 53

Ověřování údajů

(1) Provozovatel kolektivního systému je povinen mít řádnou nebo mimořádnou účetní závěrku ověřenou auditorem.

(2) Provozovatel kolektivního systému je povinen zajistit, aby auditor provedl ověření

a) správnosti a úplnosti údajů o množství vybraných výrobků uvedených na trh, které výrobci vykázali provozovateli kolektivního systému podle § 45 odst. 1 písm. a),
b) správnosti a úplnosti vedení evidencí podle § 50 odst. 1 písm. a) až c) a
c) správnosti a úplnosti údajů o množství zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností podle § 50 odst. 1 písm. e).

(3) Provozovatel kolektivního systému je dále povinen zajistit, aby auditor ověřil správnost a úplnost údajů o množství výrobků s ukončenou životností, které byly zpětně odebrány, svezeny, zpracovány nebo s nimiž bylo jiným způsobem nakládáno, včetně údajů o způsobu nakládání s těmito výrobky s ukončenou životností, vykázaných provozovateli kolektivního systému osobami uvedenými v § 50 odst. 1 písm. c).

(4) Provozovatel kolektivního systému je povinen zajistit ověření podle odstavců 2 a 3 v každém kalendářním roce, ve kterém je oprávněn k provozování kolektivního systému. Zprávu o ověření účetní závěrky podle odstavce 1 a zprávu či zprávy o ověření podle odstavců 2 a 3 je provozovatel kolektivního systému povinen ministerstvu zaslat nejpozději do 6 měsíců od skončení ověřovaného období.

(5) Výrobci a osoby uvedené v § 50 odst. 1 písm. c) jsou povinni poskytnout provozovateli kolektivního systému nezbytnou součinnost za účelem splnění jeho povinnosti stanovené v odstavcích 2 a 3.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou minimální rozsah ověření podle odstavce 2 písm. a) a odstavce 3.

§ 54

Kontrola nad činností provozovatele kolektivního systému

(1) Kontrolu nad činností provozovatele kolektivního systému provádí ministerstvo. V rámci kontroly nad činností provozovatele kolektivního systému je ministerstvo oprávněno kontrolovat rovněž plnění povinností a dodržování podmínek stanovených tímto zákonem společníkům provozovatele kolektivního systému. Provozovatel kolektivního systému je na vyžádání povinen předložit opis seznamu všech akcionářů, kteří jsou vlastníky akcií na jméno, ne starší než 15 dní.

(2) Zjistí-li ministerstvo v činnosti provozovatele kolektivního systému nedostatky, podle závažnosti a povahy zjištěného nedostatku může uložit provozovateli kolektivního systému, aby ve stanovené lhůtě zjednal nápravu.

(3) Nedostatkem v činnosti provozovatele kolektivního systému se rozumí porušení povinnosti nebo nedodržení podmínek, které tento zákon stanoví provozovateli kolektivního systému, společníkům provozovatele kolektivního systému nebo výrobcům, kteří plní danou povinnost v kolektivním systému, nebo porušení podmínek stanovených v rozhodnutí o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému.

(4) Zjistí-li ministerstvo, že provozovatel kolektivního systému nebo společník provozovatele kolektivního systému přestal splňovat některou z podmínek podle § 35 odst. 2 a 3 nutných pro vydání oprávnění k provozování kolektivního systému, s výjimkou podmínek podle § 35 odst. 2 písm. h) až j), uloží provozovateli kolektivního systému, aby ve stanovené lhůtě zjednal nápravu.

§ 55

Zánik oprávnění k provozování kolektivního systému

(1) Oprávnění k provozování kolektivního systému zaniká dnem

a) zrušení provozovatele kolektivního systému,

b) účinnosti přeměny provozovatele kolektivního systému, pokud provozovatel kolektivního systému mění právní formu na osobní společnost nebo družstvo,

c) účinnosti smlouvy o převodu nebo pachtu obchodního závodu provozovatele kolektivního systému,

d) nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení právnické osoby, která je provozovatelem kolektivního systému, za neplatnou, nebo

e) nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému.

(2) Ministerstvo rozhodne o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému, pokud

a) bylo vydáno na základě nepravdivých údajů uvedených v žádosti nebo v dokladech připojených k žádosti,

b) provozovatel kolektivního systému nebo společník provozovatele kolektivního systému přestal splňovat některou z podmínek podle § 35 odst. 2 a 3 nutných pro vydání oprávnění k provozování kolektivního systému, s výjimkou podmínek podle § 35 odst. 2 písm. h) až j), a provozovatel kolektivního systému nezjednal nápravu tohoto nedostatku uloženou podle § 54 odst. 4 ve stanovené lhůtě, nebo

c) ze strany provozovatele kolektivního systému došlo k závažnému porušení povinnosti a provozovatel kolektivního systému nezjednal ve stanovené lhůtě nápravu, která mu byla uložena podle § 54 odst. 2.

(3) Ministerstvo průmyslu a obchodu zašle své vyjádření do 15 dnů ode dne obdržení podkladů ve věci podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2. Vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu je podkladem pro rozhodnutí ministerstva. Pokud Ministerstvo průmyslu a obchodu nezašle své vyjádření ve stanovené lhůtě, může ministerstvo vydat rozhodnutí bez jeho vyjádření.

(4) V řízení o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému z důvodů podle odstavce 2 písm. c) ministerstvo zohlední důvody, které k porušení povinností vedly, zda se jedná o opakované porušení téže povinnosti, popřípadě další okolnosti, za nichž k porušení povinnosti došlo. Poruše-

ním povinnosti se pro účely tohoto ustanovení rozumí porušení povinnosti, kterou tento zákon stanoví provozovateli kolektivního systému, společníkům provozovatele kolektivního systému, nebo porušení podmínek stanovených v rozhodnutí o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému.

(5) Za závažné porušení povinnosti provozovatele kolektivního systému se považuje zejména

a) vykonávání činnosti, kterou tento zákon nedovoluje provozovateli kolektivního systému vykonávat,

b) použití peněžních prostředků získaných z příspěvků výrobců nebo provozovatelů solárních elektráren podle § 72 odst. 1 nebo zisku z činnosti v rozporu s tímto zákonem,

c) nesplnění povinnosti vytvořit a doplňovat rezervu podle § 48 nebo její použití v rozporu s tímto zákonem,

d) nesplnění povinnosti mít účetní závěrku ověřenou auditorem podle § 53 odst. 1 nebo nesplnění povinnosti zajistit ověření údajů podle § 53 odst. 2 a 3,

e) opakované nesplnění povinnosti dosáhnout minimální úrovně zpětného odběru, nebo

f) nesplnění povinnosti vytvořit síť veřejných míst zpětného odběru podle požadavků stanovených tímto zákonem.

(6) Pokud se provozovatel kolektivního systému rozhodne, že jej nadále nebude provozovat, je povinen bezodkladně podat žádost o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému. Ministerstvo na základě této žádosti rozhodne o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému nejdříve 30 dní poté, co mu provozovatel kolektivního systému prokázal, že o zamýšleném ukončení činnosti informoval nejméně 6 měsíců předem výrobce, s nimiž uzavřel smlouvu o kolektivním plnění, obce, s nimiž uzavřel smlouvu o využití systému nakládání s komunálním odpadem stanoveného obcí, a další osoby, které pro provozovatele kolektivního systému zajišťují zpětný odběr nebo zpracování výrobků s ukončenou životností.

(7) Účastníkem řízení o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému je pouze provozovatel kolektivního systému.

(8) Po zániku oprávnění k provozování kolektivního systému nesmí právnická osoba, jejíž oprávnění k provozování kolektivního systému zaniklo, převést žádné peněžní prostředky ani jiný majetek na své společníky, s výjimkou toho, co nebylo převedeno podle § 56.

§ 56

Převod peněžních prostředků při zániku oprávnění k provozování kolektivního systému

(1) Právnická osoba, jejíž oprávnění k provozování kolektivního systému zaniklo, je povinna převést všechny dosud nevyužité peněžní prostředky získané z příspěvků výrobců včetně výnosů z nich a prostředky tvořící rezervu provozovateli kolektivního systému, který plnění povinností těchto výrobců převzal. Je-li více takových provozovatelů kolektivních systémů, převede se každému z nich poměrná část těchto peněžních prostředků, která odpovídá poměru příspěvků uhrazených za výrobky uvedené na trh za období posledních 24 měsíců přede dnem zániku oprávnění provozovatele kolektivního systému každým výrobcem, který měl ke dni zániku oprávnění s provozovatelem kolektivního systému, jehož oprávnění zaniklo, uzavřenou smlouvu o kolektivním plnění. Provozovatel kolektivního systému, který převzal plnění povinností výrobců, není oprávněn po těchto výrobcích vyžadovat opětovnou úhradu příspěvků za výrobky jimi uvedené na trh do dne

zániku oprávnění provozovatele kolektivního systému, s nímž měl výrobce před převzetím povinností uzavřenou smlouvu o kolektivním plnění.

(2) Povinnost stanovenou v odstavci 1 musí právnická osoba splnit do 180 dnů ode dne, kdy její oprávnění k provozování kolektivního systému zaniklo, a to způsobem, který schválí ministerstvo na návrh této právnické osoby; ministerstvo rovněž poskytne této právnické osobě informace o tom, s kterými provozovateli kolektivních systémů a pro jaké množství vybraných výrobků s ukončenou životností jednotlivé osoby uzavřely smlouvu o kolektivním plnění ve smyslu odstavce 1.

(3) Nelze-li peněžní prostředky převést v souladu s odstavcem 1 z důvodu, že výrobce neuzavřel smlouvu o kolektivním plnění s provozovatelem kolektivního systému, převede právnická osoba odpovídající část peněžních prostředků do 180 dnů ode dne, kdy její oprávnění k provozování kolektivního systému zaniklo, výrobci, který se rozhodl plnit povinnosti dle tohoto zákona v individuálním systému, a je zapsán v Seznamu výrobců. V případě zbývajících nerozdělených peněžních prostředků se tyto peněžní prostředky převedou do 180 dnů ode dne uplynutí lhůty podle věty první poměrně jednotlivým provozovatelům kolektivních systémů zajišťujících povinnosti pro ty druhy a skupiny vybraných výrobků, které zajišťovala právnická osoba, jejíž oprávnění k provozování kolektivního systému zaniklo.

(4) Návrh na výmaz právnické osoby z veřejného rejstříku nemůže být podán dříve, než budou splněny povinnosti stanovené v odstavcích 1 a 3. Ministerstvo vydá po doložení splnění těchto povinností na žádost právnické osoby podle věty první osvědčení o jejich splnění, které je povinnou součástí návrhu na výmaz právnické osoby z veřejného rejstříku.

(5) V případě přeměny provozovatele kolektivního systému, v jejímž důsledku oprávnění k provozování kolektivního systému zaniká, se odstavec 4 použije obdobně.

(6) Zaniká-li oprávnění k provozování kolektivního systému účinností smlouvy o převodu nebo pachtu obchodního závodu provozovatele kolektivního systému a nebude-li splněna povinnost převést peněžní prostředky ve lhůtě podle odstavce 2 nebo 3, smlouva se od počátku ruší.

§ 57

Kolektivní systém pro solární panely

(1) Oprávnění k provozování kolektivního systému pro solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013 lze vydat žadateli, jehož společníci nesplňují podmínky stanovené v § 35 odst. 2 písm. b) až d) a h), jestliže žadatel hodlá zajišťovat pouze plnění povinností provozovatelů solárních elektráren, jejichž součástí jsou solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013, podle § 72 odst. 1.

(2) Předmětem činnosti provozovatele kolektivního systému, jemuž bylo vydáno oprávnění k provozování kolektivního systému pro solární panely podle odstavce 1 (dále jen „provozovatel kolektivního systému pro solární panely“), smí být pouze činnost podle § 40 odst. 2.

(3) Rozhodnutí o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému pro solární panely obsahuje údaj o tom, že oprávnění je vydáno pouze pro zajišťování plnění povinností provozovatelů solárních elektráren, jejichž součástí jsou solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013; ustanovení § 37 odst. 3 písm. a) a b) se nepoužije.

(4) V případě provozovatele kolektivního systému pro solární panely se ustanovení § 44 odst. 1 až 4, § 46 odst. 1 věty první, § 50 odst. 1, § 55 odst. 5 a § 56 použijí obdobně s tím, že se rozumí

a) smlouvou o kolektivním plnění smlouva podle § 72 odst. 1,

b) výrobcem provozovatel solární elektrárny, jejíž součástí jsou solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013, a

c) vybranými výrobky uvedenými výrobcem na trh solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013, které jsou součástí solární elektrárny provozovatele podle písmene b).

(5) Provozovatel kolektivního systému pro solární panely má povinnosti, které tento zákon stanoví výrobci elektrozařízení pro zajištění zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění odpadních elektrozařízení ve vztahu k odpadním solárním panelům, pro které uzavřel smlouvu podle § 72 odst. 1.

(6) Údaje z evidencí podle § 50 odst. 1 je provozovatel kolektivního systému pro solární panely povinen zpracovat v podobě roční zprávy o plnění povinností provozovatelů solárních elektráren podle § 72 odst. 1 za uplynulý kalendářní rok a tuto zprávu zaslat do 30. června ministerstvu.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsahové náležitosti a rozsah roční zprávy.

HLAVA VII
ELEKTROZAŘÍZENÍ

§ 58

Působnost

Tato hlava se použije na všechna elektrozařízení, s výjimkou

a) dopravních prostředků pro přepravu osob nebo zboží, kromě elektrických dvoukolových vozidel, pro která nebylo uděleno schválení typu podle zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, a

b) elektrozařízení uvedených v § 2 odst. 3 písm. a) až i).

§ 59

Skupiny elektrozařízení

(1) Každé elektrozařízení se zařadí do jedné ze skupin uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou podskupiny elektrozařízení, které spadají do skupin elektrozařízení uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

§ 60

Vymezení některých pojmů v oblasti elektrozařízení

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) úrovní zpětného odběru odpadních elektrozařízení podíl vyjádřený v procentech vypočítaný tak, že se celková hmotnost odpadních elektrozařízení získaných výrobcem elektrozařízení zpětným odběrem v daném kalendářním roce, vynásobená počtem let, během nichž v rámci tříletého období ukončeného předcházejícím kalendářním rokem uváděl elektrozařízení na trh, dělí celkovou hmotností elektrozařízení, která výrobce uvedl na trh v předchozích třech kalendářních letech a která nebyla vyvezena nebo dodána do jiného členského státu; pokud výrobce v předchozích třech kalendářních letech neuvedl na trh žádná elektrozařízení, rozumí se úrovní

zpětného odběru odpadních elektrozařízení procentuální podíl celkové hmotnosti odpadních elektrozařízení získaných tímto výrobcem zpětným odběrem v daném kalendářním roce a celkové hmotnosti elektrozařízení, která výrobce v daném kalendářním roce uvedl na trh a která nebyla vyvezena nebo dodána do jiného členského státu, a

b) zpracovatelem odpadních elektrozařízení provozovatel zařízení určeného pro nakládání s odpady, ve kterém je oprávněn zpracovávat odpadní elektrozařízení (dále jen „zařízení ke zpracování odpadních elektrozařízení“).

§ 61

Pověřený zástupce

(1) Výrobce elektrozařízení uvedený v § 3 odst. 1 písm. m) bodě 4 je povinen určit si za účelem plnění povinností stanovených tímto zákonem pověřeného zástupce podle § 11.

(2) Osoba usazená v jiném členském státě, která není současně usazena v České republice a prostřednictvím jiných dodavatelů uvádí na trh elektrozařízení, si může určit svého pověřeného zástupce podle § 11. Tato osoba je povinna informovat své odběratele o určení, změně a odvolání pověřeného zástupce.

(3) Osoba usazená v České republice, která dodává elektrozařízení prostřednictvím prostředků komunikace na dálku[3]) přímo konečným uživatelům v jiném členském státě, je povinna v souladu s právními předpisy tohoto členského státu určit si na základě písemného pověření svého pověřeného zástupce za účelem plnění povinností ve vztahu k tomuto elektrozařízení vyplývajících z právních předpisů tohoto členského státu.

§ 62

Označování elektrozařízení

(1) Výrobce elektrozařízení je povinen zajistit, aby při uvedení na trh bylo elektrozařízení označeno pro účely zpětného odběru stanoveným grafickým symbolem. Není-li možné elektrozařízení takto označit vzhledem k jeho velikosti nebo funkci, označí se grafickým symbolem obal, návod k použití a záruční list elektrozařízení.

(2) Výrobce elektrozařízení zajistí, aby z označení elektrozařízení bylo patrné, že elektrozařízení bylo uvedeno na trh po 13. srpnu 2005.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) vzor grafického symbolu pro označení elektrozařízení pro účely zpětného odběru podle odstavce 1 a

b) způsob označení elektrozařízení uvedených na trh po 13. srpnu 2005 podle odstavce 2.

§ 63

Informace pro konečné uživatele

Výrobce elektrozařízení určených k použití v domácnostech je povinen prostřednictvím posledních prodejců na vlastní náklady písemně informovat konečné uživatele o

a) požadavku, aby odpadní elektrozařízení nebyla odstraňována jako netříděný komunální odpad, ale byla odevzdána na místech k tomu určených v souladu s tímto zákonem,

b) způsobu zajištění zpětného odběru,
c) úloze konečných uživatelů v opětovném použití elektrozařízení a recyklaci nebo jiném využití odpadních elektrozařízení,
d) možných škodlivých vlivech nebezpečných látek obsažených v elektrozařízení na životní prostředí a zdraví lidí a
e) významu grafického symbolu pro zpětný odběr podle § 62 odst. 1.

§ 64

Předání odpadních elektrozařízení konečným uživatelem

Konečný uživatel smí předat odpadní elektrozařízení pouze na místo zpětného odběru, zpracovateli odpadních elektrozařízení nebo poslednímu prodejci podle § 66.

§ 65

Zpětný odběr odpadních elektrozařízení

(1) Výrobce elektrozařízení je povinen
a) zajistit bez vazby na koupi nových výrobků a bez nároku na úplatu zpětný odběr odpadních elektrozařízení pocházejících z domácností,
b) zajistit zpětný odběr jiných odpadních elektrozařízení než odpadních elektrozařízení pocházejících z domácností (dále jen „odpadní elektrozařízení nepocházející z domácností“),
c) dosáhnout v každém kalendářním roce minimální úrovně zpětného odběru odpadních elektrozařízení v rozsahu stanoveném v příloze č. 2 k tomuto zákonu; tato povinnost se nevztahuje na výrobce elektrozařízení, kteří plní povinnosti podle tohoto zákona výhradně pro solární panely.

(2) Za účelem splnění povinností podle odstavce 1 písm. a) a c) je výrobce elektrozařízení určených k použití v domácnostech povinen zřídit na vlastní náklady nejméně jedno veřejné místo zpětného odběru
a) v každé obci, městském obvodě nebo městské části s počtem více než 2 000 obyvatel, a to pro každou skupinu elektrozařízení podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu, ve které uvádí elektrozařízení na trh,
b) v každé obci, která o zřízení veřejného místa zpětného odběru projeví zájem, a to za podmínek obdobných jako pro ostatní obce, a
c) v každém prodejním místě posledního prodejce nebo v jeho bezprostřední blízkosti, kde jsou elektrozařízení určená k použití v domácnostech, jež výrobce uvádí na trh, prodávána, pokud poslední prodejce projeví o zřízení veřejného místa zpětného odběru zájem, a to za podmínek obdobných jako u ostatních posledních prodejců.

(3) Výrobce solárních panelů zajistí zpětný odběr solárních panelů, které jsou součástí solárních elektráren s celkovým instalovaným výkonem do 30 kWp, prostřednictvím sítě míst zpětného odběru o dostatečné četnosti a dostupnosti. Tyto podmínky se považují za splněné, pokud nejpozději k 31. prosinci 2024 je zřízeno alespoň jedno veřejné místo zpětného odběru, kde jsou takové solární panely odebírány, v každé obci, městském obvodě nebo městské části s počtem více než 10 000 obyvatel, ve kterých se nachází alespoň jedna solární elektrárna s celkovým instalovaným výkonem do 30 kWp.

§ 66

Povinnosti posledních prodejců

(1) Poslední prodejce elektrozařízení zajistí, aby konečný uživatel měl při nákupu elektrozařízení možnost bezplatně odevzdat ke zpětnému odběru odpadní elektrozařízení v místě prodeje nebo dodávky nového elektrozařízení, a to ve stejném počtu kusů prodávaného elektrozařízení podobného typu a použití.

(2) Poslední prodejce elektrozařízení určených k použití v domácnostech dále zajistí, aby konečný uživatel měl možnost odevzdat bezplatně ke zpětnému odběru odpadní elektrozařízení pocházející z domácností, u něhož žádný z vnějších rozměrů nepřesahuje 25 cm, bez ohledu na výrobní značku a bez vázání na nákup zboží, v místě prodeje nového elektrozařízení nebo v jeho bezprostřední blízkosti po celou provozní dobu, jestliže velikost prodejní plochy určené k prodeji elektrozařízení je alespoň 400 m^2.

(3) Poslední prodejce elektrozařízení je povinen písemně informovat konečného uživatele o možnostech zpětného odběru podle odstavců 1 a 2. Jsou-li odpadní elektrozařízení zpětně odebírána v místě prodeje nového elektrozařízení nebo v jeho bezprostřední blízkosti, je poslední prodejce povinen označit tato místa viditelně a čitelně informací o možnosti odevzdání odpadních elektrozařízení.

(4) Poslední prodejce elektrozařízení určených k použití v domácnostech, u kterého výrobce nezřídil veřejné místo zpětného odběru a který nemá povinnost zajistit zpětný odběr odpadních elektrozařízení podle odstavce 1 nebo 2, je povinen umístit viditelně a čitelně ve svém prodejním místě informaci o tom, kde lze odpadní elektrozařízení pocházející z domácností odevzdat ke zpětnému odběru na území obce, městské části nebo městského obvodu podle místa prodeje. Pokud se na jejich území místo zpětného odběru nenachází, informuje o místě zpětného odběru v nejbližší obci, městské části nebo městském obvodě od svého místa prodeje.

(5) Poslední prodejce je povinen předat bez zbytečného odkladu odpadní elektrozařízení do systému zpětného odběru nebo zpracovateli odpadních elektrozařízení.

§ 67

Opětovné použití zpětně odebraného elektrozařízení

(1) Výrobce elektrozařízení je povinen umožnit oddělené soustřeďování zpětně odebraných odpadních elektrozařízení za účelem jejich přípravy k opětovnému použití v jím určeném místě zpětného odběru.

(2) Opatření v místech zpětného odběru podle odstavce 1 se týkají zejména odpadních elektrozařízení, která byla odevzdána ke zpětnému odběru jako funkční a se všemi součástmi potřebnými pro použití elektrozařízení ke stejnému účelu, k jakému bylo původně určeno. Tím není dotčeno právo výrobce stanovit konkrétní podmínky a kritéria pro určení, zda zpětně odebrané odpadní elektrozařízení bude určeno k přípravě k opětovnému použití.

(3) Držitel zpětně odebraného elektrozařízení jej smí předat k opětovnému použití, jestliže

a) poté, co bylo podrobeno procesu přípravy k opětovnému použití, splňuje podmínky stanovené zákonem o odpadech, za nichž odpad přestává být odpadem,

b) obsahuje všechny součásti potřebné pro jeho použití ke stejnému účelu, k jakému bylo původně určeno, a

c) jeho funkčnost a bezpečnost použití byla ověřena způsobem, který stanoví ministerstvo vyhláškou.

(4) Výrobce zajistí přednostně opětovné použití elektrozařízení jako celku, jsou-li splněny podmínky stanovené v odstavci 3 a je-li to vhodné z hlediska zásad stanovených zákonem o odpadech pro uplatnění hierarchie odpadového hospodářství.

(5) Na osobu, která provádí přípravu odpadních elektrozařízení k opětovnému použití a uvádí výrobek do oběhu, se vztahují povinnosti výrobce elektrozařízení podle tohoto zákona.

(6) Odpadní elektrozařízení, které nebylo předáno k opětovnému použití za podmínek stanovených tímto zákonem, nepřestává být odpadem. Nedošlo-li k předání odpadního elektrozařízení k opětovnému použití do 1 roku od provedení přípravy k opětovnému použití, má výrobce povinnost zajistit jeho jiné využití nebo odstranění v souladu s tímto zákonem. Při tom upřednostní přípravu k opětovnému použití komponentů, konstrukčních nebo spotřebních dílů odpadního elektrozařízení tam, kde je to vhodné z hlediska zásad stanovených zákonem o odpadech pro uplatnění hierarchie odpadového hospodářství.

§ 68

Zpracování odpadních elektrozařízení

(1) Výrobce elektrozařízení je povinen v rámci svého systému zajistit

a) zpracování odpadních elektrozařízení, která zpětně odebral, za použití nejlepších dostupných technik[12]),

b) využití nebo odstranění zpětně odebraných odpadních elektrozařízení nejpozději do konce kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla odebrána,

c) využití zpětně odebraných odpadních elektrozařízení minimálně v rozsahu stanoveném v příloze č. 3 k tomuto zákonu a

d) znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů a jejich recyklaci, regeneraci nebo zneškodnění za podmínek stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie o fluorovaných skleníkových plynech[13]), jsou-li tyto látky v elektrozařízení obsaženy.

(2) Odpadní elektrozařízení může být převezeno přes hranice ke zpracování v souladu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie upravujícími přepravu odpadů[14]) a se zákonem o odpadech. Odpadní elektrozařízení, která byla zpětně odebrána v České republice a vyvezena ke zpracování v souladu s ustanovením věty první do země, která není členským státem, lze zahrnout do plnění požadavků na zajištění minimální úrovně využití podle odstavce 1 písm. c), je-li prokázáno, že zpracování a využití proběhlo za podmínek rovnocenných požadavkům stanoveným tímto zákonem.

(3) Výrobce elektrozařízení poskytne zpracovatelům odpadních elektrozařízení bezplatně veškeré informace, které jsou nutné ke zpracování odpadního elektrozařízení včetně přípravy k opětovnému použití, především údaje o obsažených konstrukčních částech a materiálech, nebezpečných látkách, možnostech opětovného použití elektrozařízení a recyklace odpadního elektrozařízení, popřípadě způsobu jejich odstranění. Tyto informace výrobce elektrozařízení poskytne pro každý typ nového elektrozařízení do jednoho roku od data uvedení výrobku na trh. Informace poskytne v návodech na použití nebo na technickém nosiči dat nebo prostředky komunikace na dálku[3]).

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob výpočtu úrovně využití odpadních elektrozařízení pro účely plnění povinnosti stanovené v odstavci 1 písm. c).

§ 69

Povinnosti zpracovatele odpadních elektrozařízení

(1) Zpracovávat odpadní elektrozařízení je oprávněn pouze zpracovatel odpadních elektrozařízení. Slouží-li zařízení ke zpracování odpadních elektrozařízení výhradně k přípravě k opětovnému použití odpadních elektrozařízení, nevztahují se na zpracovatele odpadních elektrozařízení povinnosti podle odstavce 2 písm. b) a c) a povinnosti podle § 18 a § 95 odst. 4 zákona o odpadech.

(2) Zpracovatel odpadních elektrozařízení je kromě povinností stanovených zákonem o odpadech povinen

a) přednostně vyjmout z odpadního elektrozařízení všechny látky a součásti stanovené vyhláškou ministerstva,

b) provádět demontáž, soustřeďovat, skladovat, zpracovávat nebo jinak nakládat s odpadním elektrozařízením v souladu s technickými požadavky a vybranými technickými normami Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví,

c) zajistit ověření plnění povinnosti podle písmene b) odborně způsobilou třetí osobou, která je držitelem akreditace vydané Českým institutem pro akreditaci podle technických norem stanovených vyhláškou ministerstva, a na vyzvání předložit ministerstvu písemnou zprávu o tomto ověření, která nebude starší tří let,

d) vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi a zasílat příslušnému správnímu úřadu hlášení o druzích a množství odpadů a o způsobech nakládání s nimi, pokud jde o převzatá odpadní elektrozařízení a o jiné odpady, za podmínek stanovených zákonem o odpadech, a

e) zajistit využití zpětně odebraných odpadních elektrozařízení minimálně v rozsahu stanoveném v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

(3) Povolení provozu zařízení ke zpracování odpadních elektrozařízení musí obsahovat

a) podmínky nezbytné ke splnění požadavků podle odstavce 2 písm. a) až c) a

b) požadavek použití nejlepších dostupných technik[12]) v případě využití odpadního elektrozařízení.

(4) Ustanoveními tohoto zákona nejsou dotčeny povinnosti zpracovatele odpadních elektrozařízení stanovené jinými právními předpisy pro zacházení s látkami, které poškozují ozonovou vrstvu, a s fluorovanými skleníkovými plyny[15]).

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) technické požadavky na demontáž, soustřeďování, skladování a zpracování odpadních elektrozařízení a seznam vybraných technických norem podle odstavce 2 písm. b),

b) rozsah vedení průběžné evidence a hlášení podle odstavce 2 písm. d) a

c) obsah provozního řádu zařízení ke zpracování odpadních elektrozařízení.

§ 70

Financování nakládání s odpadním elektrozařízením pocházejícím z domácností

(1) Je-li elektrozařízení uvedeno na trh po dni 13. srpna 2005, je výrobce elektrozařízení povinen financovat zpětný odběr a následné zpracování, využití a odstranění odpadního elektrozařízení pocházejícího z domácností, pokud jde o elektrozařízení, jehož je výrobcem podle tohoto zákona.

(2) Bylo-li elektrozařízení uvedeno na trh do dne 13. srpna 2005, jsou k zajištění zpětného odběru a následného zpracování, využití a odstranění odpadního elektrozařízení pocházejícího z domácností výrobci elektrozařízení povinni vytvořit jeden nebo více kolektivních systémů, do kterých všichni výrobci elektrozařízení, kteří jsou podnikateli v okamžiku vzniku příslušných nákladů, přispívají poměrně podle jejich podílu na trhu v dané skupině elektrozařízení.

§ 71

Financování nakládání s odpadním elektrozařízením nepocházejícím z domácností

(1) Financování zpětného odběru a následného zpracování, využití a odstranění elektrozařízení nepocházejícího z domácností zajistí,

a) je-li elektrozařízení uvedeno na trh po dni 13. srpna 2005 a jde-li o elektrozařízení, jehož je výrobcem, výrobce elektrozařízení,

b) bylo-li elektrozařízení uvedeno na trh do dne 13. srpna 2005 a je-li nahrazováno elektrozařízením stejného typu nebo elektrozařízením, které plní stejnou funkci, výrobce takového nového elektrozařízení při jeho dodávce, nejvýše však v počtu dodávaných elektrozařízení, nebo

c) bylo-li elektrozařízení uvedeno na trh do dne 13. srpna 2005, avšak není nahrazováno elektrozařízením stejného typu nebo elektrozařízením, které plní stejnou funkci, konečný uživatel, který není spotřebitelem.

(2) Výrobce elektrozařízení a konečný uživatel, který není spotřebitelem, mohou nejpozději při dodání nového elektrozařízení konečnému uživateli uzavřít písemnou formou dohodu o zajištění financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění odpadního elektrozařízení nepocházejícího z domácností odchylně od způsobu stanoveného v odstavci 1 písm. a). Ostatní ustanovení tohoto zákona zůstávají takovou dohodou nedotčena. Informaci o uzavření dohody a základních dohodnutých podmínkách financování zašle výrobce elektrozařízení ministerstvu jako součást roční zprávy za kalendářní rok, v němž byla tato dohoda uzavřena.

§ 72

Financování nakládání s některými odpadními solárními panely

(1) Pro solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013 zajistí předání ke zpracování, využití a odstranění odpadních solárních panelů provozovatel solární elektrárny, jejíž jsou solární panely součástí, prostřednictvím provozovatele kolektivního systému, který je k zajišťování plnění těchto povinností oprávněn. Splnění těchto povinností zajistí provozovatel solární elektrárny prostřednictvím příspěvků k těmto účelům uhrazeným, na základě smlouvy uzavřené s provozovatelem kolektivního systému.

(2) Po zajištění zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění odpadních solárních panelů v rozsahu jedné třetiny celkové hmotnosti všech solárních panelů uvedených na trh do dne 1. ledna 2013 a instalovaných v solární elektrárně předloží provozovatel kolektivního systému provozovateli solární elektrárny průběžné finanční vypořádání, ve kterém uvede přehled nákladů spojených se splněním těchto povinností na jedné straně a poměrnou výši peněžních příspěvků přijatých od provozovatele solární elektrárny včetně výnosů z nich, pokud jich bylo dosaženo, na straně druhé. Případný rozdíl mezi sebou provozovatel kolektivního systému a provozovatel solární elektrárny vypořádají do 1 měsíce od předložení průběžného finančního vypořádání. Stejným způsobem provedou provozovatel kolektivního systému a provozovatel solární elektrárny následující průběžné finanční vypořádání po zajištění splnění povinností podle věty první v rozsahu dvou třetin celkové hmotnosti všech solárních panelů uvedených na trh do dne 1. ledna 2013 a instalovaných v solární elektrárně, stejně tak závěrečné finanční vypořádání po úplném zajištění splnění těchto povinností.

(3) Při zajišťování plnění povinností podle odstavce 1 se použijí přiměřeně ustanovení tohoto zákona o povinnostech provozovatele kolektivního systému při zajišťování kolektivního plnění povinností výrobců.

(4) S peněžními prostředky získanými z příspěvků podle odstavce 1 včetně výnosů z nich je provozovatel kolektivního systému povinen hospodařit odděleně od jiných peněžních prostředků a tak, aby byla zajištěna kontrolovatelnost nakládání s nimi. Tyto peněžní prostředky a výnosy z nich mohou být použity výhradně na zajištění financování předání ke zpracování, využití a odstranění těch odpadních solárních panelů, na které byly určeny. Křížové financování mezi činností nakládání s odpadními solárními panely uvedenými na trh do dne 1. ledna 2013 a ostatními činnostmi provozovatele kolektivního systému není přípustné. Pro převedení peněžních prostředků a výnosů z nich v případě ukončení činnosti provozovatele kolektivního systému se použije obdobně § 56, pokud jde o kolektivní systém, který převezme plnění povinností provozovatele solární elektrárny podle odstavce 1.

(5) Provozovatel kolektivního systému uloží veškeré příspěvky podle odstavce 1 včetně výnosů z nich na zvláštní účet vedený v České republice u banky nebo pobočky zahraniční banky se sídlem v členském státě Evropské unie. Přehled o stavu tohoto účtu je součástí roční zprávy o výrobcích s ukončenou životností nebo roční zprávy o plnění povinností provozovatelů solárních elektráren podle § 57 odst. 6. Peněžní prostředky na zvláštním účtu mohou být před jejich použitím v souladu s odstavcem 4 dočasně investovány.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou výčet investičních nástrojů, do kterých lze dočasně investovat peněžní prostředky získané z příspěvků podle odstavce 1 a výnosy z nich.

§ 73

Oddělené uvádění nákladů

(1) Výrobce elektrozařízení, distributor a poslední prodejce jsou povinni při prodeji nového elektrozařízení uvádět odděleně od ceny elektrozařízení náklady na zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění odpadního elektrozařízení, které připadají na jeden kus nového elektrozařízení nebo jeden kilogram nových elektrozařízení, a to zejména formou samostatného údaje na daňovém dokladu podle zákona o dani z přidané hodnoty.

(2) Odděleně uváděné náklady podle odstavce 1 nesmějí převýšit náklady známé výrobci elektrozařízení v okamžiku uvedení nového elektrozařízení na trh nebo prokazatelný odhad předpokláda-

ných nákladů v případě, že náklady výrobci elektrozařízení vzniknou až po tomto okamžiku. Plní-li výrobce elektrozařízení povinnosti stanovené tímto zákonem v kolektivním systému, určí se náklady známé výrobci elektrozařízení v okamžiku uvedení nového elektrozařízení na trh podle výše příspěvku hrazeného provozovateli kolektivního systému podle § 46 odst. 1.

(3) Ustanoveními odstavců 1 a 2 nejsou dotčeny povinnosti posledního prodejce podle cenových předpisů[16]).

§ 74

Přeshraniční přeprava použitých elektrozařízení

(1) Při přepravě použitých elektrozařízení do České republiky, z ní nebo přes ni je jejich držitel povinen prokázat na výzvu celního úřadu nebo inspekce, že přepravovaná použitá elektrozařízení nejsou odpadem. Za tímto účelem je držitel přepravovaných použitých elektrozařízení povinen zajistit, aby při přepravě byly celním úřadům nebo inspekci k dispozici

a) kopie daňového dokladu podle zákona o dani z přidané hodnoty, je-li jejím plátcem, a kopie smlouvy o převodu vlastnictví k přepravovanému použitému elektrozařízení, v níž je uvedeno, že elektrozařízení jsou určena k přímému opětovnému použití a že jsou plně funkční,

b) dokumentace podle odstavce 3 o každém jednotlivém kusu přepravovaného použitého elektrozařízení a

c) prohlášení držitele, že přepravovaná použitá elektrozařízení nejsou odpadem.

(2) Odstavec 1 písm. a) a b) a odstavec 3 se nepoužijí, pokud držitel přepravovaného použitého elektrozařízení prokáže, že k přepravě dochází v rámci smluvního vztahu mezi podnikateli a že

a) použitá elektrozařízení jsou zasílána jako vadná zpět osobě, která je vyrobila, nebo si je nechala vyrobit a uvádí na nich vlastní značku, nebo třetí osobě jednající jejím jménem na opravu v rámci záruky za jakost za účelem opětovného použití,

b) použitá elektrozařízení určená k profesionálnímu použití jsou zasílána na renovaci nebo opravu za účelem opětovného použití na základě smlouvy osobě, která elektrozařízení vyrobila, nebo si je nechala vyrobit a uvádí na nich vlastní značku, nebo třetí osobě jednající jejím jménem do zemí, na něž se vztahují předpisy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj o kontrole přeshraničního pohybu odpadů určených k využití[17]), nebo

c) vadná použitá elektrozařízení určená k profesionálnímu použití, jako jsou zdravotnické prostředky nebo jejich součásti, jsou na základě smlouvy zasílána osobě, která je vyrobila, nebo si je nechala vyrobit a uvádí na nich vlastní značku, nebo třetí osobě jednající jejím jménem za účelem analýzy hlavní příčiny závady v případě, že analýzu může provést pouze uvedená osoba nebo třetí osoba jednající jejím jménem.

(3) Ke každému jednotlivému kusu přepravovaného použitého elektrozařízení musí být vypracována dokumentace, která prokazuje, že byla ověřena jeho funkčnost a zjištěna přítomnost nebezpečných látek. Doklad o ověření funkčnosti použitého elektrozařízení nesmí být starší než 6 měsíců. V případě důvodných pochybností o funkčnosti přepravovaných použitých elektrozařízení jsou celní úřad nebo inspekce oprávněny jejich držitele vyzvat, aby funkčnost elektrozařízení na vlastní náklady prokázal.

(4) Odstavec 1 písm. a) a b) a odstavec 3 se dále nepoužijí v případě, že povaha a množství přepravovaných použitých elektrozařízení prokazují, že mají sloužit výhradně k soukromému nebo osobnímu použití osob, které je přepravují, nebo jejich rodinných příslušníků nebo mají sloužit jako dar.

(5) Při přepravě použitých elektrozařízení do České republiky, z ní nebo přes ni musí být zajištěna ochrana elektrozařízení před poškozením v průběhu přepravy, nakládky a vykládky, zejména prostřednictvím dostatečných obalů a vhodného uspořádání nákladu.

(6) Přepravované použité elektrozařízení se považuje za odpadní elektrozařízení a jeho přeprava za nedovolenou přepravu odpadů podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o přepravě odpadů[8]),

a) neprokáže-li jeho držitel na základě dokladů uvedených v odstavcích 1 a 3, popřípadě též postupem uvedeným v odstavci 3 větě třetí, že přepravované použité elektrozařízení není odpadem, nebo

b) není-li zajištěna ochrana elektrozařízení před poškozením v souladu s odstavcem 5.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) způsob ověřování a prokazování funkčnosti použitých elektrozařízení,

b) rozsah dokumentace podle odstavce 3 a seznam dalších dokladů přikládaných k nákladu přepravovaných použitých elektrozařízení, včetně způsobu jejich přiložení, a

c) výčet elektrozařízení s obsahem nebezpečných látek, která nesmějí být přepravována jako použitá podle odstavce 1.

HLAVA VIII
BATERIE NEBO AKUMULÁTORY

§ 75

Působnost

Tato hlava se použije na všechny typy baterií nebo akumulátorů bez ohledu na jejich tvar, objem, hmotnost, materiálové složení a použití a bez ohledu na to, zda jsou na trh nebo do oběhu uváděny samostatně nebo jako součást či příslušenství jiných výrobků, s výjimkou baterií nebo akumulátorů uvedených v § 2 odst. 3 písm. j).

§ 76

Skupiny baterií nebo akumulátorů

Baterie nebo akumulátory se dělí do těchto skupin:

a) přenosné baterie nebo akumulátory,

b) automobilové baterie nebo akumulátory a

c) průmyslové baterie nebo akumulátory.

§ 77

Vymezení některých pojmů v oblasti baterií nebo akumulátorů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) přenosnou baterií nebo akumulátorem baterie, knoflíkový článek, napájecí sada nebo akumulátor, které jsou hermeticky uzavřeny a mohou být ručně přenášeny, pokud nejsou zároveň průmyslovou baterií nebo akumulátorem nebo automobilovou baterií nebo akumulátorem,

b) automobilovou baterií nebo akumulátorem baterie nebo akumulátor používané pro automobilové startéry, osvětlení nebo zapalovací systémy motorových vozidel a baterie nebo akumulátory používané ke stejným účelům v jiných výrobcích, pokud zároveň nejsou průmyslovou baterií nebo akumulátorem,

c) průmyslovou baterií nebo akumulátorem jakákoliv baterie nebo akumulátor určené výlučně k průmyslovému nebo profesionálnímu použití nebo používané v jakémkoliv druhu elektrických vozidel,

d) baterií nebo akumulátorem s obsahem lithia jakákoliv baterie či akumulátor, jejichž zdroj elektrické energie je závislý na přítomnosti kovového lithia, jeho slitin nebo jiných chemických sloučenin lithia,

e) trakční baterií průmyslová baterie schopná opětovného nabití, která slouží pro pohon elektromotorů určených pro pohyb vozidel,

f) napájecí sadou soubor baterií nebo akumulátorů, které jsou propojeny či zabudovány do vnějšího obalu tak, aby tvořily celistvou jednotku, jejíž používání nepředpokládá, že by ji konečný uživatel rozděloval nebo otevíral,

g) knoflíkovým článkem malá okrouhlá přenosná baterie nebo akumulátor s průměrem větším než výškou, které se používají v zařízeních pro zvláštní účely, jako jsou zejména pomůcky pro nedoslýchavé, hodinky, malá přenosná zařízení a zálohové zdroje elektrického proudu,

h) bezšňůrovým elektrickým nástrojem ruční zařízení s bateriovým nebo akumulátorovým napájením určené pro řemeslnické, stavební nebo zahradnické činnosti,

i) úrovní zpětného odběru odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů podíl vyjádřený v procentech vypočítaný tak, že se celková hmotnost odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů získaných výrobcem baterií nebo akumulátorů zpětným odběrem v daném kalendářním roce vynásobená počtem let, během nichž v rámci tříletého období ukončeného daným rokem uváděl přenosné baterie nebo akumulátory na trh, dělí celkovou hmotností přenosných baterií nebo akumulátorů, které výrobce uvedl na trh v daném kalendářním roce a v předchozích dvou kalendářních letech a které nebyly vyvezeny nebo dodány do jiného členského státu,

j) zpracovatelem odpadních baterií nebo akumulátorů provozovatel zařízení určeného k nakládání s odpady, ve kterém je oprávněn zpracovávat odpadní baterie nebo akumulátory (dále jen „zařízení ke zpracování odpadních baterií nebo akumulátorů“).

§ 78

Podmínky uvedení baterií nebo akumulátorů na trh nebo do oběhu

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba nesmí uvádět na trh nebo do oběhu

a) baterie nebo akumulátory, které obsahují více než 0,0005 % hmotnostních rtuti, bez ohledu na to, zda jsou či nejsou zabudované do elektrozařízení nebo do jiných výrobků, a

b) přenosné baterie nebo akumulátory, které obsahují více než 0,002 % hmotnostních kadmia, včetně baterií a akumulátorů zabudovaných do elektrozařízení nebo do jiných výrobků.

(2) Zákaz stanovený v odstavci 1 písm. b) se nevztahuje na přenosné baterie nebo akumulátory, které jsou určené pro použití v

a) nouzových nebo poplašných systémech, včetně nouzového osvětlení, nebo

b) zdravotnických přístrojích.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba, která uvedla po 26. září 2008 na trh baterie nebo akumulátory, na které se vztahuje zákaz podle odstavce 1, musí zajistit stažení těchto baterií nebo akumulátorů z trhu. To neplatí, pokud jde o

a) knoflíkové články, které obsahují více než 0,0005 % a méně než 2 % hmotnostních rtuti, uvedené na trh do 1. října 2015, nebo

b) přenosné baterie nebo akumulátory určené pro použití v bezšňůrových elektrických nástrojích, které obsahují více než 0,002 % hmotnostních kadmia, uvedené na trh do 31. prosince 2016.

(4) Baterie nebo akumulátory, na které se vztahuje zákaz podle odstavce 1, avšak není vyžadováno jejich stažení z trhu podle odstavce 3, mohou být uváděny do oběhu až do vyčerpání zásob.

§ 79

Prokazování splnění podmínek uvedení baterií nebo akumulátorů na trh nebo do oběhu

(1) Výrobce baterií nebo akumulátorů je povinen na požádání předložit České obchodní inspekci technickou dokumentaci prokazující, že byly dodrženy podmínky stanovené v § 78 odst. 1.

(2) Distributor baterií nebo akumulátorů, včetně baterií nebo akumulátorů zabudovaných do elektrozařízení nebo jiných výrobků, je povinen na požádání předložit orgánům provádějícím kontrolu podle tohoto zákona technickou dokumentaci prokazující, že byly dodrženy podmínky stanovené v § 78 odst. 1.

(3) Výrobce, který dováží baterie nebo akumulátory, nebo deklarant, je povinen dodržení podmínek stanovených v § 78 odst. 1 prokázat celnímu úřadu. Dodržení těchto podmínek se celnímu úřadu prokazuje předložením technické dokumentace.

§ 80

Označování baterií nebo akumulátorů

(1) Výrobce baterií nebo akumulátorů je povinen zajistit, aby při uvádění na trh

a) baterie nebo akumulátory a napájecí sady byly označeny stanoveným grafickým symbolem,

b) přenosné baterie nebo akumulátory a automobilové baterie nebo akumulátory byly viditelně, čitelně a nesmazatelně opatřeny údaji o své kapacitě a

c) baterie nebo akumulátory obsahující více než 0,0005 % hmotnostních rtuti, více než 0,002 % hmotnostních kadmia nebo více než 0,004 % hmotnostních olova byly označeny chemickým symbolem pro tento kov.

(2) Ministerstvo vyhláškou

a) stanoví podrobnosti způsobu označování baterií nebo akumulátorů podle odstavce 1 a

b) může stanovit výjimky z požadavků na označování baterií nebo akumulátorů s ohledem na jejich rozměr a způsob prodeje.

§ 81

Požadavky na bezpečné vyjímání baterií nebo akumulátorů

(1) Výrobce elektrozařízení nebo jiných výrobků, které vyžadují zabudování baterií nebo akumulátorů, je povinen tyto výrobky navrhovat tak, aby z nich mohl použité nebo odpadní baterie nebo akumulátory snadno a bezpečně vyjmout konečný uživatel, popřípadě kvalifikovaný profesionál nezávislý na výrobci.

(2) K elektrozařízením nebo jiným výrobkům, v nichž jsou zabudovány baterie nebo akumulátory, je výrobce povinen připojit návod, jak může baterie nebo akumulátory bezpečně vyjmout konečný uživatel nebo kvalifikovaný profesionál nezávislý na výrobci, včetně informace o typu zabudovaných baterií nebo akumulátorů. Výrobce, distributor a poslední prodejce jsou povinni zajistit, aby byl tento návod předáván společně s výrobkem.

(3) Povinnosti uvedené v odstavcích 1 a 2 se nevztahují na výrobce elektrozařízení nebo jiných výrobků, pro které je z důvodu bezpečnosti, výkonu, léčebných důvodů nebo z důvodu uchování údajů nezbytné zabezpečit nepřetržitou dodávku elektrického proudu vyžadující stálé spojení mezi elektrozařízením nebo jiným výrobkem a baterií nebo akumulátorem.

§ 82

Informace pro konečné uživatele

Výrobce baterií nebo akumulátorů je povinen prostřednictvím posledních prodejců na vlastní náklady písemně informovat konečné uživatele o

a) požadavku, aby odpadní baterie nebo akumulátory nebyly odstraňovány jako netříděný komunální odpad, ale byly odevzdány na místech k tomu určených nebo osobám k tomu oprávněným v souladu s tímto zákonem,

b) způsobu zajištění zpětného odběru,

c) úloze konečných uživatelů v recyklaci odpadních baterií nebo akumulátorů,

d) možných škodlivých vlivech nebezpečných látek obsažených v bateriích nebo akumulátorech na životní prostředí a zdraví lidí a

e) významu grafického symbolu pro zpětný odběr a chemických symbolů podle § 80 odst. 1 písm. a) a c).

§ 83

Předání odpadních baterií nebo akumulátorů konečným uživatelem

(1) Konečný uživatel smí předat přenosné baterie nebo akumulátory pouze na místo zpětného odběru nebo poslednímu prodejci podle § 88.

(2) Konečný uživatel smí předat odpadní automobilové nebo průmyslové baterie nebo akumulátory pouze na místo zpětného odběru nebo osobě oprávněné k jejich převzetí podle zákona o odpadech.

§ 84

Baterie nebo akumulátory zabudované nebo přiložené k elektrozařízení

(1) Výrobce elektrozařízení, jehož součástí jsou zabudované nebo přiložené baterie nebo akumulátory, má povinnosti výrobce baterií nebo akumulátorů podle této hlavy. Právnická nebo podnikající fyzická osoba, která uvedla na trh baterie nebo akumulátory samostatně před jejich zabudováním nebo přiložením k elektrozařízení, nemá povinnosti výrobce těchto baterií nebo akumulátorů stanovené pro zpětný odběr, zpracování a recyklaci odpadních baterií nebo akumulátorů, jestliže tyto povinnosti má podle věty první výrobce elektrozařízení.

(2) Výrobce přenosných baterií nebo akumulátorů zabudovaných do elektrozařízení nebo k nim přiložených plní své povinnosti stanovené pro zpětný odběr, zpracování a recyklaci ve vztahu k těmto bateriím nebo akumulátorům v kolektivním systému.

(3) Provozovatel kolektivního systému výrobců baterií nebo akumulátorů uzavře s provozovateli kolektivních systémů výrobců elektrozařízení smlouvy, jejichž předmětem je spolupráce při zajištění plnění povinností výrobců elektrozařízení se zabudovanými nebo přiloženými bateriemi nebo akumulátory, stanovených pro zpětný odběr, zpracování a recyklaci odpadních baterií nebo akumulátorů. Tuto smlouvu uzavře s každým provozovatelem kolektivního systému výrobců elektrozařízení, který o uzavření smlouvy projeví zájem a nemá vůči němu nesplněné splatné dluhy, a to za stejných podmínek jako s ostatními provozovateli kolektivních systémů.

(4) V rámci systému zpětného odběru odpadních elektrozařízení mohou být odebírány odpadní baterie nebo akumulátory zabudované do elektrozařízení nebo k nim přiložené pouze za podmínky, že

a) provozovatel kolektivního systému výrobců elektrozařízení má uzavřenou smlouvu podle odstavce 3, nebo

b) výrobce elektrozařízení, který plní povinnosti stanovené tímto zákonem v individuálním systému, zajišťuje zpětný odběr pouze odpadních automobilových nebo průmyslových baterií nebo akumulátorů jako výrobce baterií nebo akumulátorů těchto skupin podle odstavce 1.

(5) Odpadní baterie nebo akumulátory zabudované do elektrozařízení nebo k nim přiložené, které byly zpětně odebrány v rámci systému zpětného odběru odpadních elektrozařízení, musejí být po jejich vyjmutí v souladu s tímto zákonem předány ke zpracování pouze zpracovateli odpadních baterií nebo akumulátorů určenému provozovatelem kolektivního systému výrobců baterií nebo akumulátorů.

§ 85

Zpětný odběr odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů

(1) Výrobce přenosných baterií nebo akumulátorů je povinen

a) zajistit na vlastní náklady zpětný odběr odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů od konečného uživatele, a to bez ohledu na výrobní značku, bez ohledu na datum jejich uvedení na trh, bez vazby na koupi nového výrobku a bez nároku na úplatu za tento odběr, a

b) dosáhnout v každém kalendářním roce minimální úrovně zpětného odběru odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů v rozsahu stanoveném v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Za účelem splnění povinností podle odstavce 1 je výrobce přenosných baterií nebo akumulátorů povinen zřídit na vlastní náklady nejméně jedno veřejné místo zpětného odběru v

a) každé obci, městském obvodě nebo městské části s počtem více než 1 500 obyvatel,

b) každé obci, která o zřízení veřejného místa zpětného odběru projeví zájem, a to za podmínek obdobných jako pro ostatní obce, se kterými má uzavřenou smlouvu,

c) každém prodejním místě posledního prodejce přenosných baterií nebo akumulátorů, jehož ekonomická činnost je uvedena v příloze č. 4 k tomuto zákonu, a kde jsou přenosné baterie nebo akumulátory uváděné výrobcem na trh nabízeny jako stálá součást prodejního sortimentu, pokud poslední prodejce projeví o zřízení veřejného místa zpětného odběru zájem, a to za podmínek obdobných jako u ostatních posledních prodejců, a

d) každém prodejním místě posledního prodejce přenosných baterií nebo akumulátorů, kde jsou přenosné baterie nebo akumulátory uváděné výrobcem na trh prodávány a kde bylo za předchozí kalendářní rok uvedeno do oběhu nejméně 2 000 kusů nebo alespoň 50 kg přenosných baterií nebo akumulátorů, pokud poslední prodejce projeví o zřízení veřejného místa zpětného odběru zájem, a to za podmínek obdobných jako u ostatních posledních prodejců.

(3) Náklady na zpětný odběr, zpracování a recyklaci odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů nesmějí být při prodeji nových přenosných baterií nebo akumulátorů uváděny odděleně.

§ 86

Zpětný odběr odpadních automobilových baterií nebo akumulátorů

(1) Výrobce automobilových baterií nebo akumulátorů je povinen zajistit na vlastní náklady zpětný odběr odpadních automobilových baterií nebo akumulátorů od konečného uživatele nebo od provozovatele zařízení ke zpracování vozidel s ukončenou životností, a to bez ohledu na výrobní značku, bez ohledu na datum jejich uvedení na trh, bez vazby na koupi nového výrobku a bez nároku na úplatu za tento odběr. V případě odpadních automobilových baterií nebo akumulátorů z vozidel, která jsou používána v rámci podnikání, tuto povinnost zajistí výrobce automobilových baterií nebo akumulátorů na vlastní náklady nebo uzavřením dohody s konečným uživatelem o jiném způsobu financování.

(2) Za účelem splnění povinnosti podle odstavce 1 je výrobce automobilových baterií nebo akumulátorů povinen zřídit nejméně jedno veřejné místo zpětného odběru v každé obci pověřeným obe-

cním úřadem a v případě územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy v každém městském obvodě nebo městské části.

(3) Výrobce automobilových baterií nebo akumulátorů, který plní povinnosti stanovené tímto zákonem v individuálním systému, není povinen poskytovat kauci podle § 31; to neplatí pro baterie nebo akumulátory s obsahem lithia.

§ 87

Zpětný odběr odpadních průmyslových baterií nebo akumulátorů

(1) Výrobce průmyslových baterií nebo akumulátorů je povinen zajistit zpětný odběr odpadních průmyslových baterií nebo akumulátorů stejného typu a určení, jaké uvedl na trh, a to bez ohledu na jejich chemické složení, bez ohledu na datum jejich uvedení na trh a bez vazby na koupi nového výrobku. Tuto povinnost zajistí výrobce průmyslových baterií nebo akumulátorů na vlastní náklady nebo uzavřením dohody s konečným uživatelem o jiném způsobu financování.

(2) Výrobce průmyslových baterií nebo akumulátorů, který plní povinnosti stanovené tímto zákonem v individuálním systému, není povinen poskytovat kauci podle § 31. To neplatí pro průmyslové baterie nebo akumulátory s obsahem lithia, u kterých je výrobce povinen kauci poskytnout, s výjimkou výrobce vozidel, který plní povinnosti stanovené tímto zákonem ve vztahu k trakčním bateriím v individuálním systému.

§ 88

Povinnosti posledních prodejců

(1) Poslední prodejce přenosných baterií nebo akumulátorů je povinen zpětně odebírat odpadní přenosné baterie nebo akumulátory od konečného uživatele přímo v prodejním místě po celou provozní dobu, bez nároku na úplatu za tento odběr, bez ohledu na výrobní značku, bez ohledu na datum jejich uvedení na trh a bez vazby na koupi nového výrobku, pokud

a) jde o prodejní místo posledního prodejce, jehož ekonomická činnost je uvedena v příloze č. 4 k tomuto zákonu, a přenosné baterie nebo akumulátory jsou nabízeny jako stálá součást prodejního sortimentu, nebo

b) umožní konečnému uživateli odevzdání odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů a není u něho zřízeno místo zpětného odběru.

(2) Poslední prodejce, který prodává baterie nebo akumulátory a u kterého výrobce baterií nebo akumulátorů nezřídil místo zpětného odběru, je povinen umístit ve svých prodejních místech viditelně a čitelně informaci o možnosti odevzdání odpadních baterií nebo akumulátorů nebo o tom, kde lze odpadní baterie nebo akumulátory odevzdat ke zpětnému odběru na území obce, městské části nebo městského obvodu podle místa prodeje. Pokud se na jejich území místo zpětného odběru nenachází, informuje o místě zpětného odběru v nejbližší obci, městské části nebo městském obvodě od svého místa prodeje.

§ 89

Zpracování odpadních baterií nebo akumulátorů

(1) Výrobce baterií nebo akumulátorů je povinen v rámci svého systému na vlastní náklady zajistit

a) zpracování a recyklaci odpadních baterií nebo akumulátorů, které zpětně odebral, za použití nejlepších dostupných technik[12]) v zařízeních, která dosahují minimální recyklační

účinnosti procesů recyklace stanovené v příloze č. 5 k tomuto zákonu, vypočtené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o prováděcích pravidlech pro výpočet recyklační účinnosti procesů recyklace odpadních baterií a akumulátorů[18]), a

b) využití nebo odstranění zpětně odebraných odpadních baterií nebo akumulátorů nejpozději do konce kalendářního roku následujícího po roce, v němž byly zpětně odebrány.

(2) Odpadní baterie nebo akumulátory nesmějí být spalovány nebo ukládány na skládky všech skupin. Tento zákaz se nevztahuje na odstranění odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů na základě povolení vydaného ministerstvem podle odstavce 6 a na spalování

a) odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů, u kterých není možné před jejich zpracováním vizuálně určit jejich elektrochemický typ nebo jejich značku,

b) odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů stažených z trhu na základě jiného právního předpisu[19]),

c) odpadních přenosných baterií s obsahem kovového lithia a

d) odpadu, který vznikl zpracováním a recyklací odpadních baterií nebo akumulátorů v souladu s tímto zákonem a se zákonem o odpadech.

(3) Odpadní baterie nebo akumulátory mohou být převezeny přes hranice ke zpracování a recyklaci v souladu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie upravujícími přepravu odpadů[14]) a se zákonem o odpadech. Odpadní baterie nebo akumulátory, které byly zpětně odebrány v České republice a vyvezeny ke zpracování a recyklaci v souladu s ustanovením věty první do země, která není členským státem, lze zahrnout do plnění povinností a dosahování účinnosti podle odstavce 1 písm. a), je-li prokázáno, že proces recyklace proběhl za podmínek rovnocenných požadavkům stanoveným tímto zákonem.

(4) Ministerstvo na žádost výrobce baterií nebo akumulátorů nebo na žádost provozovatele kolektivního systému výrobců baterií nebo akumulátorů povolí po přechodnou dobu odstranění odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů postupem uvedeným v žádosti. Povolení ministerstvo vydá, pokud žadatel prokáže, že

a) neexistuje skutečná nabídka využití odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů, kterých se žádost týká, ani žádná skutečná možnost jejich odbytu a

b) žadatelem navržený způsob odstranění by měl být s ohledem na aktuální situaci, konkrétní okolnosti a na jeho environmentální, ekonomické a sociální dopady upřednostněn před recyklací.

(5) Žádost podle odstavce 4 musí obsahovat

a) podrobné hodnocení environmentálních, ekonomických a sociálních dopadů navrženého způsobu odstranění, které tvoří přílohu žádosti,

b) označení zařízení určeného pro nakládání s odpady, v němž budou odpadní přenosné baterie nebo akumulátory odstraněny,

c) vymezení množství a typu odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů, na něž se žádost vztahuje, a vymezení požadavků na tyto odpadní přenosné baterie nebo akumulátory,

d) technologie odstranění odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů a

e) návrh doby, na kterou má být povolení vydáno.

(6) Ministerstvo v povolení podle odstavce 4 vymezí

a) zařízení určené pro nakládání s odpady, v němž mohou být odpadní přenosné baterie nebo akumulátory odstraněny,
b) množství a typ odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů, na něž se povolení vztahuje,
c) požadavky na odpadní přenosné baterie nebo akumulátory vstupující do procesu odstranění,
d) povolené technologie odstranění odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů a
e) dobu platnosti povolení.

(7) Účastníky řízení podle odstavce 4 jsou žadatel a provozovatel zařízení určeného pro nakládání s odpady.

(8) Na základě povolení podle odstavce 6 může provozovatel zařízení určeného pro nakládání s odpady vymezeného v tomto povolení převzít odpadní přenosné baterie nebo akumulátory a provést jejich odstranění v souladu s tímto povolením i v případě, kdy mu takové nakládání s odpady neumožňuje povolení provozu zařízení. Žadatel je oprávněn odpadní přenosné baterie nebo akumulátory vymezené v povolení podle odstavce 6 do zařízení podle věty první předat.

§ 90

Povinnosti zpracovatele odpadních baterií nebo akumulátorů

(1) Zpracovávat odpadní baterie nebo akumulátory je oprávněn pouze zpracovatel odpadních baterií nebo akumulátorů.

(2) Zpracovatel odpadních baterií nebo akumulátorů je kromě povinností stanovených zákonem o odpadech povinen
a) vyjmout z odpadních baterií nebo akumulátorů všechny kapaliny a kyseliny,
b) při zpracování nebo jakémkoli jiném nakládání v zařízení ke zpracování odpadních baterií nebo akumulátorů soustřeďovat nebo skladovat odpadní baterie nebo akumulátory na plochách s nepropustným povrchem a vhodným nepropustným pokrytím nebo ve vhodných nádobách,
c) při recyklaci odpadních baterií nebo akumulátorů dosáhnout minimální recyklační účinnosti procesů recyklace stanovené v příloze č. 5 k tomuto zákonu,
d) průkazně doložit uplatnění výjimky pro spalování odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů a
e) zaslat ministerstvu zprávu o recyklační účinnosti procesů recyklace odpadních baterií nebo akumulátorů podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o prováděcích pravidlech pro výpočet recyklační účinnosti procesů recyklace odpadních baterií a akumulátorů[18]).

(3) Povolení provozu zařízení ke zpracování odpadních baterií nebo akumulátorů musí obsahovat podmínky nezbytné ke splnění požadavků podle odstavce 2 písm. a) až c).

HLAVA IX
PNEUMATIKY

§ 91

Působnost

Tato hlava se použije na všechny typy pneumatik bez ohledu na jejich rozměry a použití a bez ohledu na to, zda jsou na trh uváděny samostatně nebo jako součást či příslušenství vozidel nebo jiných funkčních celků.

§ 92

Skupiny pneumatik

(1) Každá pneumatika se zařadí do jedné ze skupin uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

(2) Výrobce pneumatik plní povinnosti stanovené tímto zákonem pro zpětný odběr, využití a odstranění odpadních pneumatik, informování konečného uživatele a další povinnosti s tím související vždy společně pro všechny skupiny pneumatik.

§ 93

Vymezení některých pojmů v oblasti pneumatik

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) protektorovanou pneumatikou pneumatika, jejíž opotřebované části byly obnoveny studenou nebo teplou metodou protektorování,

b) výrobcem protektorovaných pneumatik podnikatel, který v České republice provádí protektorování pneumatik a bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku[3]), uvádí protektorované pneumatiky na trh,

c) úrovní zpětného odběru odpadních pneumatik podíl vyjádřený v procentech vypočítaný tak, že se celková hmotnost odpadních pneumatik získaných výrobcem pneumatik zpětným odběrem v daném kalendářním roce, vynásobená počtem let, během nichž v rámci tříletého období ukončeného daným rokem uváděl pneumatiky na trh, dělí celkovou hmotností pneumatik, které výrobce uvedl na trh v daném kalendářním roce a v předchozích dvou kalendářních letech a které nebyly vyvezeny nebo dodány do jiného členského státu,

d) zpracovatelem odpadních pneumatik provozovatel zařízení určeného k nakládání s odpady, ve kterém je oprávněn provádět úpravu nebo využití odpadních pneumatik.

§ 94

Protektorované pneumatiky

(1) Výrobce protektorovaných pneumatik plní povinnosti výrobce pneumatik podle tohoto zákona pouze k protektorovaným pneumatikám, které před provedením protektorování pocházely ze zpětného odběru nebo byly dovezeny ze zahraničí, popřípadě k novým pneumatikám, které současně uvádí na trh.

(2) Výrobce protektorovaných pneumatik, který současně uvádí na trh nové pneumatiky, vede evidenci podle § 27 odst. 1 písm. a) zvlášť pro nové a pro protektorované pneumatiky podle odstavce 1.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba smí předat protektorované pneumatiky k opětovnému použití, jestliže byly opotřebované části pneumatik obnoveny studenou nebo teplou metodou protektorování a splňují podmínky stanovené zákonem o odpadech, za nichž odpad přestává být odpadem.

§ 95

Informace pro konečné uživatele

Výrobce pneumatik je povinen prostřednictvím posledních prodejců na vlastní náklady písemně informovat konečné uživatele o

a) požadavku, aby odpadní pneumatiky nebyly odstraňovány jako netříděný komunální odpad, ale byly odevzdány na místech k tomu určených v souladu s tímto zákonem, a

b) způsobu zajištění zpětného odběru.

§ 96

Předání odpadních pneumatik konečným uživatelem

Konečný uživatel smí předat odpadní pneumatiku pouze na místo zpětného odběru, osobě oprávněné k jejímu převzetí podle zákona o odpadech nebo za podmínek uvedených v § 97 odst. 3 na místo určené obcí.

§ 97

Zpětný odběr odpadních pneumatik

(1) Výrobce pneumatik je povinen

a) zajistit na vlastní náklady zpětný odběr odpadních pneumatik od konečného uživatele, a to bez ohledu na výrobní značku, bez ohledu na datum jejich uvedení na trh, bez vazby na koupi nového výrobku a bez nároku na úplatu za tento odběr, a

b) dosáhnout v každém kalendářním roce minimální úrovně zpětného odběru odpadních pneumatik v rozsahu stanoveném v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Za účelem splnění povinností podle odstavce 1 je výrobce pneumatik povinen zřídit na vlastní náklady nejméně jedno veřejné místo zpětného odběru

a) v každé obci s pověřeným obecním úřadem a v případě územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy v každém městském obvodě nebo městské části a

b) v každé obci, která o zřízení veřejného místa zpětného odběru projeví zájem, a to za podmínek obdobných jako pro ostatní obce; to neplatí, pokud ve vzdálenosti do 10 km od ní již tento výrobce zřídil jiné veřejné místo zpětného odběru odpadních pneumatik.

(3) V případě, že výrobce pneumatik nemá podle odstavce 2 povinnost zřídit v obci veřejné místo zpětného odběru, nebo tuto povinnost navzdory projevenému zájmu obce nesplnil, je obec oprávněna určit v rámci obecního systému odpadového hospodářství nastaveného touto obcí na svém území místo, kde mohou být odděleně soustřeďovány odpadní pneumatiky. Obec je v takovém

případě oprávněna převzít odpadní pneumatiky od konečných uživatelů za podmínek stanovených zákonem o odpadech pro nakládání s komunálním odpadem.

(4) Výrobce pneumatik, který plní své povinnosti v individuálním systému, je ve výroční zprávě podle zákona o účetnictví, je-li vyhotovena, povinen uvést

a) evidenční číslo v Seznamu výrobců,
b) dosaženou úroveň zpětného odběru odpadních pneumatik,
c) seznam zřízených míst zpětného odběru odpadních pneumatik,
d) výši nákladů na zpětný odběr, zpracování a využití odpadních pneumatik,
e) výši kauce poskytnuté podle tohoto zákona a
f) způsob uvádění odděleně uváděných nákladů na zpětný odběr, zpracování a využití odpadních pneumatik a jejich výši.

§ 98

Zpracování odpadních pneumatik

(1) Výrobce pneumatik je povinen zajistit

a) na vlastní náklady v rámci svého systému využití odpadních pneumatik, které zpětně odebral, a to nejpozději do konce kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž byly odpadní pneumatiky zpětně odebrány, a
b) v každém kalendářním roce využití zpětně odebraných odpadních pneumatik minimálně v rozsahu stanoveném v příloze č. 7 k tomuto zákonu.

(2) Odpadní pneumatiky nesmějí být odstraňovány spalováním nebo ukládáním na skládky všech skupin.

(3) Zpracovávat odpadní pneumatiky je oprávněn pouze zpracovatel odpadních pneumatik.

§ 99

Oddělené uvádění nákladů

(1) Výrobce pneumatik, distributor a poslední prodejce jsou povinni při prodeji pneumatik uvádět odděleně od ceny pneumatiky náklady na zpětný odběr, zpracování a využití odpadních pneumatik, které připadají na 1 prodávanou pneumatiku nebo 1 kilogram prodávaných pneumatik, a to zejména formou samostatného údaje na daňovém dokladu podle zákona o dani z přidané hodnoty.

(2) Odděleně uváděné náklady podle odstavce 1 nesmějí převýšit náklady známé výrobci pneumatik v okamžiku uvedení pneumatiky na trh nebo prokazatelný odhad předpokládaných nákladů v případě, že náklady výrobci pneumatik vzniknou až po tomto okamžiku. Plní-li výrobce pneumatik povinnosti stanovené tímto zákonem v kolektivním systému, určí se náklady známé výrobci pneumatik v okamžiku uvedení pneumatiky na trh podle výše příspěvku hrazeného provozovateli kolektivního systému podle § 46 odst. 1.

§ 100

Přeshraniční přeprava použitých pneumatik

(1) Při přepravě použitých pneumatik do České republiky, z ní nebo přes ni je jejich držitel povinen prokázat celnímu úřadu nebo inspekci, že přepravované pneumatiky nejsou odpadem. Za tímto účelem je povinen zajistit, aby při přepravě byly celním úřadům a inspekci k dispozici

a) kopie daňového dokladu podle zákona o dani z přidané hodnoty, je-li jejím plátcem, a kopie smlouvy o převodu vlastnictví k přepravovaným použitým pneumatikám, v níž je uvedeno, že pneumatiky jsou určeny k opětovnému použití, nebo doklad o tom, že pneumatiky jsou určeny k protektorování, a

b) prohlášení držitele přepravovaných použitých pneumatik, že přepravované použité pneumatiky nejsou odpadem.

(2) K přímému opětovnému použití mohou sloužit pouze přepravované použité pneumatiky, jejichž míra opotřebení umožňuje jejich použití jako výbavy vozidla při provozu na pozemních komunikacích v souladu s požadavky stanovenými právním předpisem upravujícím schvalování technické způsobilosti a technické podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích[20]), a stáří pneumatiky není větší než 10 let. Pneumatiky nesmí vykazovat jakékoliv poškození. Celní úřad nebo inspekce jsou oprávněny zkontrolovat míru opotřebení přepravovaných pneumatik na vybraném vzorku zásilky.

(3) Při přepravě použitých pneumatik do České republiky, z ní nebo přes ni musí být náklad zajištěn a uspořádán tak, aby nedošlo ke znehodnocení pneumatik pro opětovné použití.

(4) Přepravované použité pneumatiky se považují za odpad a jejich přeprava za nedovolenou přepravu odpadů podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o přepravě odpadů[14]) v případě, že

a) jejich držitel neprokáže na základě dokladů uvedených v odstavci 1, že přepravované pneumatiky nejsou odpadem,

b) přepravované pneumatiky ve vybraném vzorku zásilky podle odstavce 2 přesahují přípustnou míru opotřebení pro účely možnosti jejich přímého opětovného použití,

c) přepravované pneumatiky ve vybraném vzorku zásilky podle odstavce 2 jsou starší 10 let,

d) přepravované pneumatiky ve vybraném vzorku vykazují poškození, nebo

e) nejsou splněny podmínky zajištění a uspořádání nákladu podle odstavce 3.

ČÁST TŘETÍ
VOZIDLA

HLAVA I
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 101

Působnost

Tato část se použije na všechna vozidla a vozidla s ukončenou životností, včetně jejich částí a odpadů z nich vzniklých, a nakládání s nimi, s výjimkou vozidel uvedených v § 2 odst. 3 písm. k).

§ 102

Vymezení některých pojmů v oblasti vozidel

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) vybraným vozidlem vozidlo kategorie M1 nebo N1 nebo tříkolové motorové vozidlo, s výjimkou motorových tříkolek, podle právních předpisů upravujících schvalování technické způsobilosti a technické podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích[20]),

b) vybraným vozidlem s ukončenou životností vybrané vozidlo, které se stalo odpadem,

c) zpracováním vozidel s ukončenou životností jakákoli činnost prováděná po převzetí vozidla s ukončenou životností v zařízení ke zpracování vozidel s ukončenou životností za účelem odstranění nebezpečných látek, demontáže, hrubého rozdělení, drcení, využití nebo přípravy na odstranění odpadu z drcení a všechny další operace prováděné za účelem využití nebo odstranění vozidla s ukončenou životností a jeho částí,

d) zpracovatelem vozidel s ukončenou životností provozovatel zařízení určeného pro nakládání s odpady, ve kterém je oprávněn zpracovávat vozidla s ukončenou životností,

e) opětovně použitelnými díly části, které byly z vozidla s ukončenou životností vyjmuty po kvalifikované demontáži zpracovatelem vozidel s ukončenou životností nebo po dohodě s ním konečným uživatelem za účelem opětovného použití; za opětovně použitelný díl se nepovažuje karoserie nebo její část, pokud je na ní vyznačené identifikační číslo vozidla (VIN),

f) podstatnou částí vozidla karoserie nebo rám vozidla vybavený identifikačním číslem vozidla (VIN), dveře, blatníky a kapoty, hnací a převodový mechanismus s příslušenstvím, nápravy, kola včetně pneumatik, autobaterie, elektroinstalace včetně ovládacích a bezpečnostních prvků a dalších přístrojů, sedadla, katalyzátor a vnější osvětlení podle homologace.

(2) Pro účely této části se rozumí

a) ostatním vozidlem silniční motorové vozidlo podle zákona o provozu vozidel na pozemních komunikacích, nejde-li o vybrané vozidlo,

b) ostatním vozidlem s ukončenou životností ostatní vozidlo, které se stalo odpadem,

c) odstaveným vozidlem vozidlo, které je pro závady v technickém stavu zjevně technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích a obnovení způsobilosti by si vyžádalo výměnu, doplnění nebo opravu podstatných částí mechanismu nebo konstrukce vozidla a které se nachází mimo pozemní komunikaci na místě, kde může poškodit nebo ohrozit životní prostředí nebo zdraví lidí, nebo na veřejně přístupném místě, kde narušuje vzhled obce,

d) neúplným vozidlem vozidlo, které obsahuje alespoň karoserii nebo rám vozidla vybavený identifikačním číslem vozidla (VIN), převážnou část vybavení interiéru a motor,

e) vlastníkem osoba, která je zapsána v registru silničních vozidel podle zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích jako vlastník vozidla,

f) nebezpečnou látkou jakákoliv látka klasifikovaná jako nebezpečná podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí[21]), která splňuje kritéria pro zařazení do některé z tříd a kategorií nebezpečnosti uvedených v příloze I tohoto předpisu Evropské unie v

1. části 2 oddílech 2.1 až 2.4 nebo 2.6 až 2.8, pokud jde o typ A nebo B, 2.9, 2.10, 2.12 nebo 2.13, pokud jde o kategorii 1 nebo 2, 2.14, pokud jde o kategorii 1 nebo 2, nebo 2.15, pokud jde o typy A až F,
2. části 3 oddílech 3.1 až 3.6, 3.7, pokud má nepříznivé účinky na sexuální funkci a plodnost nebo na vývoj, 3.8, pokud má jiné než narkotické účinky, 3.9 nebo 3.10,
3. části 4 oddíle 4.1, nebo
4. části 5 oddíle 5.1.

HLAVA II

POVINNOSTI VÝROBCŮ VYBRANÝCH VOZIDEL A VÝROBCŮ DÍLŮ POUŽÍVANÝCH VE VYBRANÝCH VOZIDLECH, POVINNOSTI PŘI ZBAVOVÁNÍ SE VOZIDEL S UKONČENOU ŽIVOTNOSTÍ A ODSTRANĚNÍ ODSTAVENÉHO VOZIDLA

§ 103

Povinnosti výrobců vybraných vozidel a výrobců dílů používaných ve vybraných vozidlech

(1) Pokud by převzetí vybraného vozidla s ukončenou životností, s výjimkou tříkolového motorového vozidla, obsahujícího všechny podstatné části osobou oprávněnou ke sběru vozidel s ukončenou životností bylo pro konečného uživatele zpoplatněno v důsledku toho, že má nulovou nebo zápornou tržní hodnotu, je výrobce vybraných vozidel povinen

a) hradit zpracovateli vozidel s ukončenou životností veškeré náklady nebo jejich podstatnou část spojené s převzetím vybraných vozidel s ukončenou životností vlastní značky nebo jejich částí, nebo

b) bezplatně odebírat vybraná vozidla s ukončenou životností vlastní značky a za tím účelem zajistit přiměřeně dostupnou síť sběrných míst.

(2) Ke splnění povinností stanovených v odstavci 1 uzavře výrobce vybraných vozidel písemnou smlouvu s osobou oprávněnou ke sběru vozidel s ukončenou životností.

(3) Výrobce vybraných vozidel je povinen do 6 měsíců od uvedení každého nového typu vybraného vozidla na trh poskytnout zpracovatelům vozidel s ukončenou životností veškeré informace nezbytné pro demontáž a správné zpracování vybraného vozidla s ukončenou životností šetrné vůči životnímu prostředí, zejména s ohledem na obsažené nebezpečné látky, a to ve formě příruček, na technickém nosiči dat nebo prostřednictvím k tomuto účelu vytvořeného informačního systému. Tím není dotčena ochrana obchodního tajemství a průmyslového vlastnictví výrobce vybraných vozidel podle jiných právních předpisů[22]).

(4) Výrobce vybraných vozidel je povinen při uvedení nového typu vybraného vozidla na trh zveřejnit a zpřístupnit formou propagačních materiálů konečným uživatelům informace o

a) konstrukci vybraných vozidel a jejich částí s ohledem na možnost jejich využití,
b) zpracování vybraných vozidel s ukončenou životností způsobem šetrným k životnímu prostředí, zejména o odčerpání všech kapalin a postupech pro demontáž,
c) vývoji a optimalizaci způsobů opětovného použití vybraných vozidel a jejich částí a využití vybraných vozidel s ukončenou životností a jejich částí a
d) pokroku dosaženém v oblasti využití vybraných vozidel s ukončenou životností s cílem snížit množství odpadu k odstranění a zvýšit míru jeho využití.

(5) Výrobce systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla[23]) určených pro vybraná vozidla je povinen poskytovat zpracovatelům vybraných vozidel s ukončenou životností na jejich vyžádání přiměřené informace pro demontáž, skladování a zkoušky dílů, které lze opětovně použít. Tím není dotčena ochrana obchodního tajemství a průmyslového vlastnictví výrobce dílů používaných ve vybraných vozidlech podle jiných právních předpisů[22]).

§ 104

Předání vozidel s ukončenou životností

(1) Každý, kdo se zbavuje vozidla s ukončenou životností nebo jeho části, je smí předat pouze osobě oprávněné ke sběru vozidel s ukončenou životností. Právnická nebo podnikající fyzická osoba, která provádí činnosti, jejichž výsledkem je vznik částí vozidel s ukončenou životností, může takto vzniklé části vozidel s ukončenou životností také předat přímo nebo prostřednictvím dopravce odpadu do zařízení určených pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu. Části vozidla s ukončenou životností, které jsou elektrozařízením, baterií nebo akumulátorem nebo pneumatikou, mohou být rovněž odevzdány v rámci zpětného odběru za podmínek stanovených tímto zákonem.

(2) Před předáním podle odstavce 1 je vlastník povinen umístit vozidlo s ukončenou životností nebo jeho podstatné části na místo, kde nepoškodí nebo neohrozí životní prostředí nebo zdraví lidí a v případě veřejně přístupného místa nenaruší vzhled obce.

(3) Vlastník ostatního vozidla s ukončenou životností je povinen zpracovat ostatní vozidlo s ukončenou životností nebo jeho části v souladu se zákonem o odpadech a jinými právními předpisy na ochranu životního prostředí a veřejného zdraví[7]), pokud je k takovému způsobu nakládání s odpady oprávněn, nebo se ostatního vozidla s ukončenou životností či jeho části zbavit v souladu s odstavcem 1.

(4) Při předání vozidla s ukončenou životností osobě oprávněné ke sběru vozidel s ukončenou životností je předávající osoba povinna předložit průkaz totožnosti, osvědčení o registraci předávaného vozidla a plnou moc udělenou jeho vlastníkem, pokud jím není sama. To neplatí při předání odstaveného vozidla podle § 105 odst. 3 nebo vraku podle zákona o pozemních komunikacích.

(5) Nikdo nesmí bez povolení provozu zařízení ke sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností nebo bez smlouvy se zpracovatelem vozidel s ukončenou životností o zapůjčení vozidla s ukončenou životností držet nebo přechovávat více než 3 vybraná vozidla s ukončenou životností, která nejsou evidována v registru silničních vozidel v České republice, s výjimkou osob, které nabývají vozidla s ukončenou životností ze zákona nebo rozhodnutím správního orgánu. To neplatí, jde-li o historická vozidla[24]), vozidla testovaná na historickou původnost[25]) nebo vozidla starší 30 let, která jsou uchovávána pro sběratelské účely nebo pro účely registrace historického vozidla.

§ 105

Odstranění odstaveného vozidla

(1) Obecní úřad, v jehož správním obvodu se nachází odstavené vozidlo, bezodkladně vyzve vlastníka k jeho odstranění a současně tuto výzvu zveřejní na úřední desce. Není-li možné identifikovat odstavené vozidlo nebo jeho vlastníka, obecní úřad pouze zveřejní výzvu k odstranění odstaveného vozidla na úřední desce.

(2) V případě, že odstavené vozidlo bezprostředně ohrožuje životní prostředí nebo zdraví lidí, přemístí obecní úřad takové odstavené vozidlo na vybrané parkoviště a informaci o umístění vozidla uvede ve výzvě podle odstavce 1.

(3) Po marném uplynutí 1 měsíce od zveřejnění výzvy k odstranění odstaveného vozidla zajistí obecní úřad předání odstaveného vozidla osobě oprávněné ke sběru vozidel s ukončenou životností.

(4) Osoba pověřená obecním úřadem je v souvislosti s přemístěním odstaveného vozidla podle odstavce 2 nebo zajištěním jeho předání oprávněné osobě podle odstavce 3 oprávněna vstoupit na pozemek na dobu nezbytnou k provedení úkonu; vlastníci nebo uživatelé těchto pozemků jsou povinni osobě pověřené obecním úřadem vstup umožnit.

(5) Náklady spojené s postupem podle odstavců 2 a 3 je povinen uhradit obci vlastník odstaveného vozidla; to neplatí, pokud prokáže, že mu bylo vozidlo odcizeno. Při správě placení těchto nákladů se postupuje podle daňového řádu.

HLAVA III

SBĚR A ZPRACOVÁNÍ VOZIDEL S UKONČENOU ŽIVOTNOSTÍ

§ 106

Zařízení ke sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností

(1) K převzetí vozidla s ukončenou životností je oprávněn pouze provozovatel zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností, nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Ke zpracování vozidel s ukončenou životností je oprávněn pouze zpracovatel vozidel s ukončenou životností. Zařízení ke zpracování vozidel s ukončenou životností musí být vždy zároveň zařízením ke sběru vozidel s ukončenou životností.

(3) Zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností a zařízení ke zpracování vozidel s ukončenou životností lze provozovat pouze na základě povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s tímto druhem odpadu (dále jen „povolení provozu zařízení ke sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností“).

(4) Provozovatel zařízení ke sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností musí zajistit, aby s vozidly s ukončenou životností a jejich částmi bylo nakládáno na oddělených plochách, a musí vést oddělenou evidenci pro vozidla s ukončenou životností podle § 108 odst. 1 písm. k) a § 109 odst. 2 písm. f).

(5) Provozovatel zařízení, kterému bylo vydáno pouze povolení provozu zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností, nesmí provádět jakékoli demontážní práce, včetně narušení karoserie nebo demontáže dílů k opětovnému použití.

§ 107

Povolení provozu zařízení ke sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností

(1) Žadatel o vydání povolení provozu zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností, včetně mobilního zařízení, musí k žádosti přiložit smlouvu o přijímání vozidel s ukončenou životností se zpracovatelem vozidel s ukončenou životností. Žadatel o vydání povolení provozu zařízení ke zpracování vozidel s ukončenou životností tuto smlouvu dokládat nemusí.

(2) Žadatel o vydání povolení provozu zařízení ke zpracování vozidel s ukončenou životností musí současně požádat o vydání povolení provozu zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností; to neplatí, pokud žadatel disponuje platným povolením provozu zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností.

(3) V řízení o vydání povolení provozu zařízení ke sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností se vždy provede ohledání zařízení nebo objektu, v němž má být umístěno.

(4) Povolení provozu zařízení ke zpracování vozidel s ukončenou životností musí obsahovat podmínky nezbytné ke splnění požadavků podle § 109 odst. 1, § 109 odst. 2 písm. a), b) a d) a § 109 odst. 3.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsah provozního řádu zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností a zařízení ke zpracování vozidel s ukončenou životností.

§ 108

Povinnosti provozovatele zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností

(1) Provozovatel zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností je kromě povinností stanovených zákonem o odpadech povinen

a) převzít veškerá vozidla s ukončenou životností a jejich části,

b) převzít vozidla s ukončenou životností bezplatně, pokud obsahují všechny podstatné části a neobsahují přidaný odpad,

c) vystavit potvrzení o převzetí vozidla s ukončenou životností nebo neúplného vozidla, bylali porovnáním údajů uvedených v osvědčení o registraci vozidla se skutečnými údaji odevzdávaného vozidla s ukončenou životností zjištěna shoda v identifikačním čísle vozidla (VIN); to neplatí v případě převzetí odstaveného vozidla nebo vraku podle zákona o pozemních komunikacích,

d) odmítnout vystavit potvrzení o převzetí podle písmene c), jsou-li odevzdávány pouze části vozidla, které nelze označit za neúplné vozidlo,

e) v případě, že jsou odevzdávány pouze části vozidla, které nelze označit za neúplné vozidlo, informovat předávající osobu o tom, že zápis zániku silničního vozidla v registru silničních vozidel je možné provést pouze podle § 13 odst. 1 písm. a) bodu 4 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích,

f) v případě, že vozidlo s ukončenou životností, které převzal, bylo nalezeno v databázi odcizených vozidel vedené Policií České republiky, zdržet se jakéhokoliv nakládání s tímto vozidlem po dobu nejméně 5 pracovních dní, nestanoví-li Policie České republiky jinak,

g) odpojit autobaterii, neprovádět žádné další demontážní práce, včetně jakéhokoliv narušení karoserie nebo demontáže dílů k opětovnému použití, není-li zároveň zpracovatelem vozidel s ukončenou životností, a zajistit, aby nedošlo k neoprávněné manipulaci nebo rozebírání vozidla s ukončenou životností nebo k úniku nebezpečných látek,

h) znehodnotit identifikační číslo vozidla (VIN) způsobem, který umožní identifikaci vozidla s ukončenou životností při jeho předání zpracovateli vozidel s ukončenou životností a v průběhu celého procesu zpracování,

i) soustřeďovat a skladovat vozidla s ukončenou životností v souladu s technickými požadavky,

j) zajistit předání vozidla s ukončenou životností ke zpracování pouze zpracovateli vozidel s ukončenou životností, pokud jím není sám,

k) vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi a zasílat příslušnému správnímu úřadu hlášení o druzích a množství odpadů a o způsobech nakládání s nimi, pokud jde o převzatá vozidla s ukončenou životností a vozidla s ukončenou životností předaná ke zpracování a o jiné odpady, za podmínek stanovených zákonem o odpadech a v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva,

l) pořizovat fotodokumentaci přijímaných vybraných vozidel s ukončenou životností,

m) předložit v rámci kontroly na požádání inspekce nebo krajského úřadu dokumenty dokládající pravdivost a úplnost údajů uvedených v evidenci a hlášení podle písmene k),

n) zapojit se do informačního systému pro vedení informací o vozidlech s ukončenou životností podle § 110 a

o) po dobu platnosti povolení provozu zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností mít uzavřenou platnou smlouvu o přijímání vozidel s ukončenou životností se zpracovatelem vozidel s ukončenou životností.

(2) Provozovatel zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností nesmí vybírat úplatu za vystavení potvrzení o převzetí podle odstavce 1 písm. c).

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) náležitosti potvrzení o převzetí vozidla s ukončenou životností nebo neúplného vozidla podle odstavce 1 písm. c),

b) technické požadavky na zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností a na soustřeďování a skladování vozidel s ukončenou životností podle odstavce 1 písm. i) a

c) způsob vedení průběžné evidence a ohlašování vozidel s ukončenou životností a jiných odpadů podle odstavce 1 písm. k).

§ 109

Povinnosti zpracovatele vozidel s ukončenou životností

(1) Zpracovatel vozidel s ukončenou životností je před zahájením demontážních operací povinen

a) zbavit vozidlo s ukončenou životností provozních kapalin a zajistit jejich oddělené soustřeďování,

b) demontovat stanovené části vozidel s ukončenou životností před jejich dalším zpracováním tak, aby se omezily negativní dopady na životní prostředí, a

c) vyjmout z vozidel s ukončenou životností části a materiály obsahující olovo, rtuť, kadmium nebo šestimocný chrom a zajistit jejich samostatné využití nebo odstranění.

(2) Zpracovatel vozidel s ukončenou životností je dále kromě povinností stanovených zákonem o odpadech povinen

a) provést demontáž vozidla s ukončenou životností alespoň na podstatné části vozidla, s výjimkou demontáže karoserie, nebo vozidlo s ukončenou životností předat dalšímu zpracovateli vozidel s ukončenou životností,

b) demontovat, soustřeďovat a skladovat opětovně použitelné díly tak, aby je bylo možné v maximální míře opětovně použít nebo za tím účelem předat jiné osobě,

c) je-li na vozidle nebo jeho části identifikační číslo vozidla (VIN), které nebylo znehodnoceno postupem podle § 108 odst. 1 písm. h), znehodnotit identifikační číslo způsobem, který umožní identifikaci vozidla s ukončenou životností, jinak nelze díl opětovně použít; znehodnocení identifikačního čísla provede zpracovatel vozidel s ukončenou životností i tehdy, předává-li vozidlo s ukončenou životností nebo jeho části dalšímu zpracovateli podle písmene a),

d) při konečném zpracování vozidla s ukončenou životností zničit identifikační číslo vozidla (VIN) způsobem, který vylučuje jakékoliv jeho další použití,

e) zpracovávat vozidla s ukončenou životností v souladu s technickými požadavky,

f) vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi a zasílat příslušnému správnímu úřadu hlášení o druzích a množství odpadů a o způsobech nakládání s nimi, pokud jde o převzatá vozidla s ukončenou životností a o jiné odpady, za podmínek stanovených zákonem o odpadech a ve stanoveném rozsahu,

g) vést samostatnou evidenci materiálů a částí k opětovnému použití, která není zasílána s hlášením podle písmene f), ale na vyžádání se předkládá orgánům provádějícím kontrolu podle tohoto zákona, a

h) předložit v rámci kontroly na požádání inspekce nebo krajského úřadu dokumenty dokládající pravdivost a úplnost údajů v evidenci a hlášení podle písmene f).

(3) Zpracovatel vozidel s ukončenou životností, který provedl první zpracovatelskou operaci (dále jen „první zpracovatel“), je povinen zajistit, nejde-li o ostatní vozidla a tříkolová motorová vozidla[20]), v každém kalendářním roce

a) opětovné použití a využití převzatých vybraných vozidel s ukončenou životností a jejich částí v rozsahu nejméně 95 % jejich průměrné hmotnosti a

b) opětovné použití a recyklaci převzatých vybraných vozidel s ukončenou životností a jejich částí v rozsahu nejméně 85 % jejich průměrné hmotnosti.

(4) Zpracovatelé vozidel s ukončenou životností, kterým první zpracovatel předal částečně demontovaná vozidla, jsou povinni předat prvnímu zpracovateli údaje, na jejichž základě první zpracovatel může doložit, že byly splněny cíle podle odstavce 3. V případě, že další zpracovatelé vozidel s ukončenou životností tyto údaje nepředají nebo cíle nesplní, povinnost prvního zpracovatele podle odstavce 3 tím není dotčena.

(5) Zpracovatel vozidel s ukončenou životností může nabídnout jiné osobě k opětovnému použití pouze opětovně použitelný díl. Opětovně použitelný díl musí poté, co byl podroben procesu přípravy k opětovnému použití, splňovat podmínky stanovené zákonem o odpadech, za nichž odpad přestává být odpadem. Opětovně použitelné díly z vybraných vozidel s ukončenou životností předané k opětovnému použití se započítávají do plnění povinností stanovených v odstavci 3.

(6) Vozidlo s ukončenou životností, ze kterého byly způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem demontovány všechny nebezpečné části a odčerpány všechny provozní kapaliny, lze zařadit do kategorie ostatní odpad bez provedení hodnocení nebezpečných vlastností odpadů podle zákona o odpadech.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) technické požadavky na zpracování vozidel s ukončenou životností a na zařízení ke zpracování vozidel s ukončenou životností,

b) části vozidel s ukončenou životností, které musejí být před jejich dalším zpracováním demontovány podle odstavce 1 písm. b),

c) způsob demontáže nebezpečných částí vozidel s ukončenou životností a způsob odčerpání provozních kapalin z vozidel s ukončenou životností,

d) rozsah a způsob vedení průběžné evidence a ohlašování vozidel s ukončenou životností a jiných odpadů podle odstavce 2 písm. f),

e) rozsah a způsob vedení evidence materiálů a částí k opětovnému použití podle odstavce 2 písm. g),

f) způsob výpočtu úrovně opětovného použití a recyklace nebo jiného využití vybraných vozidel s ukončenou životností a jejich částí pro účely plnění povinností stanovených v odstavci 3,

g) podmínky přípravy k opětovnému použití opětovně použitelných dílů a jejich skladování.

§ 110

Informační systém pro vedení informací o vozidlech s ukončenou životností

(1) Informační systém pro vedení informací o vozidlech s ukončenou životností (dále jen „Informační systém“) je informačním systémem veřejné správy, který slouží k vedení údajů o vozidlech s ukončenou životností, jejich sběru, o zařízeních ke sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností a informací poskytovaných výrobci vozidel podle § 103 odst. 3.

(2) Správcem Informačního systému je ministerstvo.

(3) V Informačním systému se vedou

a) jméno, adresa sídla a identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, provozovatele zařízení ke sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností,

b) adresa, identifikační číslo zařízení, číslo základní územní jednotky podle Číselníku obcí a Číselníku městských částí statutárních měst a zeměpisné souřadnice zařízení ke sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností,

c) informace o vydaném povolení provozu zařízení ke sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností, zejména údaje o typu zařízení, jeho kapacitě a způsobech nakládání s odpady,

d) údaje o vozidlech s ukončenou životností přijatých do zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností a o osobách, od kterých byla vozidla s ukončenou životností převzata, a to v rozsahu zahrnujícím jméno, adresu trvalého pobytu nebo sídla a identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno.

(4) Informační systém je veřejně přístupný způsobem umožňujícím dálkový přístup, pokud jde o údaje podle odstavce 3 písm. a) a b).

(5) Do Informačního systému jsou povinni provozovatelé zařízení ke sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností dálkovým přístupem vkládat a aktualizovat údaje podle odstavce 3 písm. d) bez zbytečného odkladu poté, co nastala skutečnost zakládající vložení údaje či jeho změnu.

(6) Krajské úřady jsou povinny dálkovým přístupem vkládat a aktualizovat údaje podle odstavce 3 písm. a), b) a c) bez zbytečného odkladu poté, co nastala skutečnost zakládající vložení údaje či jeho změnu do Informačního systému odpadového hospodářství podle zákona o odpadech.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah údajů vedených v Informačním systému podle odstavce 3 písm. c) a d).

§ 111

Poskytnutí vozidla s ukončenou životností ke zvláštním účelům

(1) Vozidlo s ukončenou životností zbavené nebezpečných látek může být poskytnuto k nácviku záchranných prací složkám integrovaného záchranného systému[26]) nebo k výuce na školách v oborech souvisejících s konstrukcí a opravami automobilů.

(2) Poskytnutí vozidla s ukončenou životností zbaveného nebezpečných látek je možné pouze na základě písemné smlouvy mezi zpracovatelem a osobou, které je vozidlo s ukončenou životností poskytováno. Osoba, které bylo vozidlo s ukončenou životností poskytnuto, je povinna ho po naplnění či odpadnutí účelu, pro který jí bylo poskytnuto, vrátit zpět zpracovateli.

HLAVA IV
PŘESHRANIČNÍ PŘEPRAVA POUŽITÝCH VOZIDEL A JEJICH ČÁSTÍ

§ 112

(1) Při přepravě použitých vozidel nebo jejich částí do České republiky, z ní nebo přes ni je jejich držitel povinen prokázat na výzvu celního úřadu nebo inspekce, že přepravovaná použitá vozidla nebo jejich části nejsou odpadem. Za tímto účelem je držitel povinen předložit

a) kopii daňového dokladu podle zákona o dani z přidané hodnoty, je-li jejím plátcem,

b) doklad nebo své prohlášení, že přepravované použité vozidlo nebo jeho část nejsou odpadem; doklad nebo prohlášení držitele se nepředkládá, pokud vozidlo nebo jeho část převážejí osoby na základě zákona nebo správního rozhodnutí,

c) kopii dokladu nebo smlouvy prokazující způsob nabytí přepravovaných použitých vozidel nebo jejich částí a

d) dokumenty prokazující způsobilost přepravovaného použitého vozidla k provozu na pozemních komunikacích[7]) nebo funkčnost přepravované části vozidla.

(2) Přeshraniční přeprava použitého vozidla nezpůsobilého k provozu na pozemních komunikacích je možná,

a) pokud jeho předpokládaná cena spolu s cenou jeho opravy nepřesáhne obvyklou hodnotu obdobného vozidla bezprostředně schopného provozu na pozemních komunikacích; v případě důvodných pochybností o technickém stavu přepravovaného vozidla nebo ceně opravy vozidla jsou celní úřad nebo inspekce oprávněny jeho držitele vyzvat, aby technický stav vozidla nebo cenu opravy na vlastní náklady prokázal, nebo

b) pokud je starší 30 let a má být testováno na historickou původnost za účelem registrace vozidla v registru historických a sportovních vozidel podle zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích nebo uchováváno pro sběratelské účely; na požádání celního úřadu nebo inspekce je jeho držitel při přepravě povinen předložit dokumenty prokazující stáří vozidla a prohlášení držitele o tom, že přepravované použité vozidlo bude testováno na historickou původnost za účelem registrace historického vozidla v registru historických a sportovních vozidel nebo uchováváno pro sběratelské účely.

(3) Ověření způsobilosti vozidla k provozu na pozemních komunikacích podle odstavce 1 písm. d) provádí a dokumentaci, která nesmí být starší 2 let, vystavuje stanice technické kontroly nebo osoba s obdobnou činností v zemi odeslání použitého vozidla na základě technické prohlídky.

(4) Ověření funkčnosti části vozidla podle odstavce 1 písm. d) a opravitelnosti vozidla podle odstavce 2 písm. a) provádí a dokumentaci vystavuje osoba oprávněná k podnikání v oboru opravy motorových vozidel, osoba oprávněná vykonávat znaleckou činnost, samostatný likvidátor pojistných událostí[27]) nebo osoba s odpovídající kvalifikací v zemi odeslání. Dokumentace musí být vystavena v českém, slovenském nebo anglickém jazyce.

(5) Při přepravě použitých vozidel nebo jejich částí do České republiky, z ní nebo přes ni musí jejich držitel zajistit, aby byl náklad uspořádán, zajištěn, popřípadě zabalen tak, aby přepravovaná použi-

tá vozidla nebo jejich části byly chráněny před poškozením v průběhu přepravy, nakládky a vykládky a aby byly zabezpečeny proti únikům nebezpečných látek.

(6) Přepravovaná použitá vozidla nebo jejich části se považují za odpad a jejich přeprava za nedovolenou přepravu odpadů podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o přepravě odpadů[14]) v případě, že

a) jejich držitel neprokáže na základě dokladů uvedených v odstavci 1, že přepravovaná vozidla nebo jejich části nejsou odpadem,

b) při přepravě nejsou splněny podmínky podle odstavce 1 nebo 2, nebo

c) nejsou splněny podmínky zajištění a uspořádání nákladu podle odstavce 5.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou náležitosti dokladu o opravitelnosti vozidla a o funkčnosti částí vozidla a kritéria pro posouzení opravitelnosti vozidla.

HLAVA V
EMISNÍ POPLATEK

Díl 1
Poplatek

§ 113

Subjekt poplatku

Poplatníkem emisního poplatku je ten, kdo je zapsán do registru silničních vozidel v České republice jako

a) vlastník vozidla,

b) nový vlastník vozidla, jde-li o změnu vlastníka, nebo

c) nový provozovatel vozidla, jde-li o změnu provozovatele.

§ 114

Předmět poplatku

(1) Předmětem emisního poplatku je způsobilost vozidla kategorie M1 nebo N1 vypouštět emise ve výfukových plynech.

(2) Poplatková povinnost vzniká podáním žádosti o zápis

a) silničního vozidla kategorie M1 nebo N1 do registru silničních vozidel v České republice,

b) změny vlastníka silničního vozidla kategorie M1 nebo N1 v registru silničních vozidel v České republice, nebo

c) změny provozovatele silničního vozidla kategorie M1 nebo N1 v registru silničních vozidel v České republice.

(3) Poplatková povinnost nevzniká, pokud již u vozidla vznikla dříve poplatková povinnost poplatníkovi, který nebyl osvobozen.

§ 115

Osvobození od poplatku

(1) Od emisního poplatku je osvobozeno

a) vozidlo, které splňuje minimálně mezní hodnoty emisí EURO 3,

b) historické vozidlo, nebo

c) vozidlo, pro které je vydán platný doklad o uznání testování silničního vozidla na historickou původnost.

(2) Od emisního poplatku je osvobozen

a) držitel průkazu ZTP nebo ZTP-P a jeho zákonný zástupce, opatrovník nebo jiná fyzická osoba, kterým byl držitel průkazu ZTP nebo ZTP-P svěřen do péče na základě rozhodnutí příslušného orgánu,

b) žadatel o zápis vozidla do registru silničních vozidel, u něhož k zápisu vozidla dochází v důsledku

1. nabytí dědictví nebo odkazu,
2. převodu mezi osobami blízkými, nebo
3. zániku společného jmění manželů, nebo

c) stát, jestliže mu vozidlo připadlo na základě rozhodnutí

1. o propadnutí nebo zabrání věci v trestním, přestupkovém nebo jiném obdobném řízení,
2. v dědickém řízení, nebo
3. o odúmrti.

§ 116

Výše poplatku

(1) Výše emisního poplatku činí v závislosti na splnění mezních hodnot emisí ve výfukových plynech v souladu s předpisy Evropské unie

a) 3 000 Kč v případě splnění mezních hodnot emisí EURO 2,

b) 5 000 Kč v případě splnění mezních hodnot emisí EURO 1, nebo

c) 10 000 Kč v případě nesplnění mezních hodnot emisí EURO 1.

(2) Stupeň plnění příslušné emisní úrovně se pro účely určení výše poplatku prokazuje zápisem v osvědčení o registraci vozidla nebo v registru silničních vozidel.

§ 117

Rozpočtové určení poplatku

Výnos emisního poplatku je příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí České republiky a použije se na

a) podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vozidel s ukončenou životností a jejich částí a

b) podporu infrastruktury a nákupu vozidel na alternativní pohon.

Díl 2
Správa poplatku

§ 118

Správce poplatku

Správcem emisního poplatku je obecní úřad obce s rozšířenou působností.

§ 119

Placení poplatku

(1) Emisní poplatek je splatný při zápisu podle § 114 odst. 2.

(2) Nebyl-li poplatek zaplacen, správce poplatku zastaví řízení o zápisu podle § 114 odst. 2.

(3) U nedoplatku na emisním poplatku úrok z prodlení nevzniká.

(4) Správce poplatku vystaví po zaplacení poplatku poplatníkovi doklad o uhrazení poplatku. Na dokladu musí být uvedeno identifikační číslo vozidla (VIN) nebo číslo karoserie, popřípadě podvozku. Záznam o zaplacení poplatku a jeho výši zapíše správce poplatku do registru silničních vozidel.

§ 120

Zánik poplatkové povinnosti

(1) Poplatková povinnost k emisnímu poplatku zaniká v případě vydání dokladu o uznání testování silničního vozidla na historickou původnost pro toto vozidlo.

(2) Poplatková povinnost podle odstavce 1 zaniká pouze tehdy, pokud poplatník do 1 roku od vzniku poplatkové povinnosti podá správci poplatku žádost o zánik poplatkové povinnosti a doloží v ní skutečnost podle odstavce 1.

(3) Poplatková povinnost podle odstavce 1 zaniká ke dni, kdy správci poplatku došla žádost podle odstavce 2.

(4) Vznikne-li v důsledku zániku poplatkové povinnosti vratitelný přeplatek, vrátí jej správce poplatku bez žádosti do 30 dnů od zániku poplatkové povinnosti.

ČÁST ČTVRTÁ
PŘESTUPKY

§ 121

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) se zbaví výrobku s ukončenou životností nebo jeho části v rozporu s § 4,
b) v rozporu s § 14 odst. 4 převezme výrobek s ukončenou životností,
c) umístí vozidlo s ukončenou životností nebo jeho podstatné části v rozporu s § 104 odst. 2,
d) v rozporu s § 104 odst. 5 drží nebo přechovává více než 3 vybraná vozidla s ukončenou životností, která nejsou evidována v registru silničních vozidel v České republice, nebo
e) v rozporu s § 105 odst. 4 neumožní osobě pověřené obecním úřadem vstup na pozemek.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 100 000 Kč.

§ 122

Přestupky výrobce

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako výrobce, pověřený zástupce nebo za podmínek stanovených v § 10 jako distributor vybraných výrobků dopustí přestupku tím, že
a) nesplní některou z povinností při výrobě vybraných výrobků stanovených v § 6 nebo povinností při uvedení vybraných výrobků na trh stanovených v § 7,
b) v rozporu s § 12 odst. 1 nezajistí na vlastní náklady zpětný odběr výrobků s ukončenou životností a jejich následné zpracování a využití nebo odstranění za podmínek stanovených tímto zákonem,
c) neinformuje stanoveným způsobem konečné uživatele o skutečnostech podle § 13 odst. 1, § 15 odst. 2, § 63, 82, 95 nebo § 103 odst. 4 nebo neprovádí osvětovou činnost podle § 13 odst. 2 nebo 3 splňující stanovené minimální požadavky,
d) jako výrobce, který zřídil místo zpětného odběru na území obce, neposkytne obci informace o množství zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností podle § 16 odst. 3,
e) nezajistí konečnému uživateli možnost odevzdat výrobek s ukončenou životností podle § 17 odst. 5,
f) v rozporu s § 19 odst. 4 nevloží požadované údaje do Registru nebo tyto údaje neaktualizuje,
g) nepodá žádost o zápis do Seznamu výrobců podle § 21 nebo v ní uvede nepravdivé údaje,
h) v rozporu s § 23 odst. 3 nebo § 24 odst. 1 neprovede nebo neoznámí ministerstvu změnu údajů zapsaných v Seznamu výrobců nebo neoznámí ministerstvu, že zanikly důvody pro její vedení v Seznamu výrobců,
i) nevede stanoveným způsobem a ve stanoveném rozsahu evidenci podle § 27 odst. 1,
j) v rozporu s § 28 odst. 1 nezpracuje nebo nezašle ministerstvu ve stanovené lhůtě roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností obsahující všechny součásti požadované tímto zákonem,
k) v rozporu s § 29 písm. a) neuchovává údaje a roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností po stanovenou dobu nebo v rozporu s § 29 písm. b) nepředloží inspekci dokumenty dokládající jejich pravdivost a úplnost,
l) neposkytne dostatečnou kauci prokazující, že nakládání s výrobky s ukončenou životností bude finančně zajištěno podle § 31 odst. 1 nebo 2, nebo použije peněžní prostředky tvořící kauci bez souhlasu ministerstva podle § 32 odst. 1,
m) nepředloží podle § 33 odst. 1 ministerstvu spolu s oznámením uvedeným v § 24 odst. 1 smlouvu o kolektivním plnění uzavřenou s provozovatelem kolektivního systému,

n) nesplní některou z povinností výrobce při kolektivním plnění stanovených v § 45,
o) nesplní při uvedení vybraných výrobků na trh některou z povinností pro jejich označování stanovených v § 62 odst. 1 nebo 2 nebo v § 80 odst. 1,
p) nesplní některou z povinností opětovného použití zpětně odebraného odpadního elektrozařízení stanovených v § 67,
q) v rozporu s § 68 odst. 3 neposkytne zpracovatelům informace nutné ke zpracování odpadního elektrozařízení, včetně přípravy k opětovnému použití,
r) nezajistí financování nakládání s elektrozařízením podle § 70 nebo 71,
s) jako výrobce protektorovaných pneumatik, který současně uvádí na trh nové pneumatiky, nevede zvlášť evidenci pro nové a pro protektorované pneumatiky podle § 94 odst. 2,
t) jako výrobce pneumatik neuvede ve výroční zprávě údaje podle § 97 odst. 4, nebo
u) jako výrobce vybraných vozidel nesplní některou z povinností stanovených v § 103.

(2) Za přestupky lze uložit pokutu do
a) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e) až h),
b) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), d), j) až o), s) nebo t), nebo
c) 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), c), i), p) až r) nebo u).

§ 123

Přestupky posledního prodejce

(1) Poslední prodejce se dopustí přestupku tím, že
a) zpětně neodebírá výrobky s ukončenou životností podle § 18 odst. 1,
b) nepředá bez zbytečného odkladu zpětně odebraný výrobek s ukončenou životností do systému zpětného odběru podle § 18 odst. 2 písm. b),
c) nesplní některou z povinností týkajících se informování konečného uživatele o zpětném odběru výrobků s ukončenou životností nebo označování míst, kde je možné výrobky s ukončenou životností odevzdat, stanovených v § 18 odst. 3, § 66 odst. 3 nebo 4 nebo v § 88 odst. 2,
d) v rozporu s § 66 odst. 1 nebo 2 nezajistí konečnému uživateli možnost bezplatně odevzdat ke zpětnému odběru odpadní elektrozařízení, nebo
e) zpětně neodebírá odpadní přenosné baterie nebo akumulátory od konečného uživatele podle § 88 odst. 1.

(2) Za přestupky lze uložit pokutu do
a) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo b), nebo
b) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) až e).

§ 124

Přestupky provozovatele kolektivního systému

(1) Provozovatel kolektivního systému se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 21 odst. 5 nevloží do Seznamu výrobců údaje o výrobcích a pověřených zástupcích nebo v rozporu s § 23 odst. 6 neprovede v Seznamu výrobců změny nebo výmaz údajů o výrobcích a pověřených zástupcích,

b) nesplní povinnost oznámit ministerstvu skutečnosti nebo mu zaslat nebo předložit některý z dokumentů anebo nezveřejní dokumenty nebo informace podle § 39 odst. 3 nebo § 44 odst. 4 nebo 5,

c) v rozporu s § 40 vykonává činnost, která nesmí být předmětem činnosti provozovatele kolektivního systému,

d) poruší některou z povinností týkajících se omezení provozovatele kolektivního systému stanovených v § 41 odst. 1, 2, 5 nebo 6 nebo v § 42 odst. 2,

e) v rozporu s § 41 odst. 3 sdělí třetí osobě informace o množství vybraných výrobků uvedených na trh výrobcem, s nímž uzavřel smlouvu o kolektivním plnění, nebo o jeho podílu na trhu nebo informace o příspěvku, který výrobce hradí provozovateli kolektivního systému,

f) v rozporu s § 41 odst. 4 uzavře smlouvu s osobou, která k němu má zvláštní vztah, nebo této osobě zajišťuje dluhy nebo na ni bezúplatně převádí majetek,

g) nesplní některou z povinností provozovatele kolektivního systému stanovených v § 44 odst. 1 až 3 nebo 6,

h) nesplní některou z povinností při hospodaření provozovatele kolektivního systému stanovených v § 46,

i) v rozporu s § 47 odst. 1 nevrátí obdržený příspěvek od výrobce v případě, že se vybraný výrobek nestane na území České republiky odpadem,

j) nesplní některou z povinností týkajících se rezervy stanovených v § 48,

k) v rozporu s § 49 odst. 3 nepředloží ministerstvu stejnopis nebo úředně ověřenou kopii uzavřené smlouvy, v rozporu s § 49 odst. 4 neuvede ve smlouvě požadované údaje nebo v rozporu s § 49 odst. 5 neuvede v evidenci nebo v roční zprávě množství zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností,

l) nevede stanoveným způsobem a ve stanoveném rozsahu evidence podle § 50 odst. 1 nebo v rozporu s § 50 odst. 5 neposkytne údaje z těchto evidencí ministerstvu,

m) v rozporu s § 51 odst. 1 nebo § 57 odst. 6 nezpracuje roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností nebo zprávu o plnění povinností provozovatelů solárních elektráren nebo ji nezašle do 30. června ministerstvu,

n) neuchovává údaje nebo nedoloží jejich pravdivost nebo úplnost podle § 52,

o) poruší některou z povinností týkajících se ověření údajů auditorem stanovených v § 53 odst. 1 až 4, nebo

p) v rozporu s § 84 odst. 3 neuzavře s provozovatelem kolektivního systému výrobců elektrozařízení smlouvu, jejímž předmětem je spolupráce při zajištění plnění povinností výrobců elektrozařízení se zabudovanými nebo přiloženými bateriemi nebo akumulátory.

(2) Za přestupky lze uložit pokutu do

a) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo b),

b) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. k) nebo l),

c) 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e), i) nebo m) až p), nebo

d) 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), f) až h) nebo j).

§ 125

Další přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) se zbaví výrobku s ukončenou životností v rozporu s § 4,

b) v rozporu s § 14 odst. 3 předá zpětně odebraný výrobek s ukončenou životností osobě, které podle tohoto zákona nesmí být předán, nebo do předání zpracovateli výrobek s ukončenou životností upraví, využije nebo odstraní, nebo

c) v rozporu s § 14 odst. 4 převezme výrobek s ukončenou životností.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dále dopustí přestupku tím, že

a) jako provozovatel místa zpětného odběru nesplní některou z povinností stanovených v § 17 odst. 2 písm. a) až g) nebo v rozporu s § 17 odst. 3 písm. a) rozebírá zpětně odebraný výrobek nebo do něj jinak zasahuje,

b) jako provozovatel místa zpětného odběru nesplní některou z povinností stanovených v § 17 odst. 2 písm. h),

c) v rozporu s § 27 odst. 3 nebo § 50 odst. 4 vykáže údaje týkající se výrobků s ukončenou životností, které zpětně odebrala, svezla, zpracovala nebo s nimiž jinak nakládala, současně více než jednou,

d) v rozporu s § 34 odst. 1 provozuje kolektivní systém bez oprávnění,

e) jako společník provozovatele kolektivního systému neuzavře s provozovatelem kolektivního systému smlouvu o kolektivním plnění podle § 42 odst. 1,

f) neposkytne provozovateli kolektivního systému nezbytnou součinnost podle § 53 odst. 5,

g) jako právnická osoba, jejíž oprávnění k provozování kolektivního systému zaniklo, nepřevede všechny dosud nevyužité peněžní prostředky získané z příspěvků výrobců včetně výnosů z nich nebo prostředky tvořící rezervu podle § 56 odst. 1 až 3,

h) v rozporu s § 61 odst. 1 nebo 3 si neurčí pověřeného zástupce nebo si určí pověřeného zástupce v rozporu s požadavky stanovenými tímto zákonem,

i) jako výrobce, distributor nebo poslední prodejce

   1. neuvádí při prodeji nového elektrozařízení nebo pneumatiky odděleně náklady na zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění odpadního elektrozařízení nebo zpětný odběr, zpracování a využití odpadní pneumatiky podle § 73 odst. 1 nebo § 99 odst. 1, nebo
   2. uvádí odděleně náklady v rozporu s § 73 odst. 2 nebo § 99 odst. 2,

j) uvádí na trh nebo do oběhu baterie nebo akumulátory v rozporu s § 78 odst. 1 nebo nezajistí stažení takových baterií nebo akumulátorů z trhu podle § 78 odst. 3,

k) nesplní některou z povinností pro zajištění snadného a bezpečného vyjmutí baterií nebo akumulátorů z elektrozařízení nebo jiného výrobku, v němž jsou zabudovány, stanovených v § 81 odst. 1 nebo 2,

l) v rozporu s § 85 odst. 3 uvádí při prodeji nových přenosných baterií nebo akumulátorů odděleně náklady na zpětný odběr, zpracování a recyklaci odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů,

m) poruší některou z povinností při zpracování výrobků s ukončenou životností nebo v souvislosti s ním stanovených v § 69 odst. 1 nebo 2, § 89, § 90 odst. 1, § 90 odst. 2 písm. a) až d) nebo § 98,

n) jako zpracovatel odpadních baterií nebo akumulátorů nesplní povinnost zaslat ministerstvu zprávu o recyklační účinnosti procesů recyklace odpadních baterií nebo akumulátorů podle § 90 odst. 2 písm. e),

o) jako provozovatel solární elektrárny v rozporu s § 72 odst. 1 nezajistí předání ke zpracování, využití a odstranění odpadních solárních panelů, včetně splnění povinností s tím spojených,

p) nesplní některou z povinností při přeshraniční přepravě

1. použitého elektrozařízení stanovených v § 74,
2. použité pneumatiky stanovených v § 100, nebo
3. použitého vozidla nebo jeho částí stanovených v § 112,

q) neprokáže splnění podmínek uvedení baterií nebo akumulátorů na trh nebo do oběhu podle § 79,

r) předá protektorované pneumatiky k opětovnému použití v rozporu s § 94 odst. 3,

s) jako výrobce systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samotného technického celku vozidla určených pro vybraná vozidla v rozporu s § 103 odst. 5 neposkytne zpracovatelům vybraných vozidel s ukončenou životností na jejich vyžádání přiměřené informace pro demontáž, skladování a zkoušky dílů, které lze opětovně použít,

t) poruší některou z povinností při předání vozidel s ukončenou životností stanovených v § 104,

u) v rozporu s § 105 odst. 4 neumožní osobě pověřené obecním úřadem vstup na pozemek,

v) nesplní některou z povinností stanovených v § 106 odst. 1 až 3, nebo

w) jako provozovatel zařízení ke sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností nesplní některou z povinností stanovených v § 106 odst. 4 nebo 5, § 108 odst. 1, § 109 odst. 1 až 3 nebo 5 nebo § 110 odst. 5.

(3) Za přestupky lze uložit pokutu do

a) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. i), l) nebo n),

b) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1, odstavce 2 písm. a), f), k), s) nebo t),

c) 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. b), e), h), j), m), o) až r), u) až w), nebo

d) 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. c), d) nebo g).

§ 126

Společná ustanovení k přestupkům

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává

a) obecní úřad obce s rozšířenou působností, jde-li o přestupky podle § 121,

b) inspekce, jde-li o přestupky podle § 122 odst. 1 písm. a) až n) a p) až u), § 123 písm. b) a d), § 124, § 125 odst. 1 a § 125 odst. 2 písm. a) až g) a l) až s),

c) inspekce nebo krajský úřad, jde-li o přestupky podle § 125 odst. 2 písm. t) až w),

d) Česká obchodní inspekce, jde-li o přestupky podle § 122 odst. 1 písm. o) a § 125 odst. 2 písm. h) až k),
e) inspekce nebo Česká obchodní inspekce, jde-li o přestupky podle § 123 odst. 1 písm. a), c) a e).

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba neodpovídá za přestupek podle § 122 odst. 1 písm. b) nebo c), jestliže k porušení povinnosti došlo do 3 měsíců ode dne, kdy provozovateli kolektivního systému, s nímž právnická nebo podnikající fyzická osoba uzavřela smlouvu o kolektivním plnění, zaniklo oprávnění k provozování kolektivního systému. Má se za to, že povinnosti podle § 12 odst. 1, § 13, § 15 odst. 2, § 63, 82 a 95 ve vztahu k vybraným výrobkům, které právnická nebo podnikající fyzická osoba uvedla na trh nebo do oběhu do 3 měsíců ode dne zániku oprávnění k provozování kolektivního systému podle věty první, jsou splněné.

(3) Správní orgán, který zahájí řízení, informuje o této skutečnosti ostatní příslušné správní orgány.

(4) Česká obchodní inspekce vybírá pokutu, kterou uložila.

(5) Příjem z pokut je příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost správního orgánu, který pokutu uložil, s výjimkou pokut uložených inspekcí, které jsou příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí České republiky. Byla-li pokuta uložena inspekcí za porušení povinnosti při činnosti vykonávané na území obce, je příjem z pokuty z 50 % příjmem rozpočtu této obce a z 50 % příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí České republiky. Pokud došlo k porušení povinnosti na území více obcí, podíl na pokutě se mezi jednotlivé obce rozdělí stejným dílem.

(6) Od uložení správního trestu lze upustit, jestliže pachatel přestupku zajistil odstranění následků porušení povinnosti, přijal faktická opatření zamezující dalšímu trvání nebo obnově protiprávního stavu a uložení pokuty by vzhledem k nákladům na učiněná opatření vedlo k nepřiměřené tvrdosti. Z důvodu provádění opatření zamezujících vzniku dalších nepříznivých následků lze řízení o přestupku přerušit.

ČÁST PÁTÁ
VÝKON STÁTNÍ SPRÁVY

§ 127

Správní orgány vykonávající státní správu v oblasti výrobků s ukončenou životností

(1) Státní správu na úseku předcházení vzniku odpadu z vybraných výrobků a nakládání s výrobky s ukončenou životností vykonávají

a) ministerstvo,
b) Ministerstvo průmyslu a obchodu,
c) inspekce,
d) Česká obchodní inspekce,
e) orgány Celní správy České republiky,
f) krajské úřady a

g) obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

(2) Správní orgány uvedené v odstavci 1 vzájemně spolupracují a poskytují si odbornou pomoc při výkonu státní správy na úseku předcházení vzniku odpadu z vybraných výrobků a nakládání s výrobky s ukončenou životností.

§ 128

Ministerstvo

(1) Ministerstvo řídí výkon státní správy na úseku předcházení vzniku odpadu z vybraných výrobků a nakládání s výrobky s ukončenou životností a rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí inspekce a krajského úřadu.

(2) Ministerstvo vykonává kontrolu na úseku státní správy vykonávané podle tohoto zákona, s výjimkou ochrany veřejného zdraví při nakládání s odpady z vybraných výrobků po ukončení jejich životnosti; kontroluje, jak správní orgány vykonávající státní správu na úseku předcházení vzniku odpadu z vybraných výrobků a nakládání s výrobky s ukončenou životností dodržují ustanovení tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení.

(3) Ministerstvo

a) spravuje

1. Seznam výrobců,
2. Registr a
3. Informační systém,

b) rozhoduje

1. ve věcech zápisu do Seznamu výrobců podle § 22 odst. 3, § 23 odst. 4 a § 24 odst. 3 a
2. o souhlasu k čerpání peněžních prostředků ze zvláštního vázaného účtu podle § 32 odst. 2,

c) rozhoduje o

1. žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému,
2. změně rozhodnutí o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému,
3. souhlasu k přeměně provozovatele kolektivního systému,
4. souhlasu k převodu, pachtu nebo zástavě obchodního závodu provozovatele kolektivního systému a
5. zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému,

d) vede seznam rozhodnutí o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému a rozhodnutí o jejich změnách nebo zrušení,

e) shromažďuje a zpracovává údaje

1. obsažené v žádostech o zápis do Seznamu výrobců, v oznámeních změn a v dalších dokladech předložených osobou zapsanou v Seznamu výrobců,
2. obsažené v žádostech o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému a v žádostech o změnu oprávnění k provozování kolektivního systému,
3. zaslané v ročních zprávách o výrobcích s ukončenou životností,
4. vložené do Registru,

5. poskytnuté provozovatelem kolektivního systému podle § 44 odst. 5, § 48 odst. 6 a § 50 odst. 5,
6. obsažené ve zprávách o ověření podle § 53,
7. o recyklačních účinnostech procesů recyklace odpadních baterií nebo akumulátorů a
8. vložené do Informačního systému,

f) zveřejňuje v rozsahu a způsobem stanoveným tímto zákonem

1. Seznam výrobců,
2. Registr,
3. Informační systém,
4. seznam vydaných oprávnění k provozování kolektivního systému a rozhodnutí o jejich změnách nebo zrušení a
5. souhrnné údaje získané z ročních zpráv o výrobcích s ukončenou životností,

g) kontroluje činnost provozovatele kolektivního systému,

h) ukládá opatření a lhůty pro zjednání nápravy provozovateli kolektivního systému nebo výrobci plnícímu povinnosti v individuálním systému,

i) poskytuje orgánům Evropské unie v požadovaném rozsahu a formátu a v požadovaných intervalech údaje o zpětném odběru a nakládání s výrobky s ukončenou životností a s odpady ze zpracování výrobků s ukončenou životností v České republice,

j) vykonává funkci příslušného orgánu pro zasílání zpráv o recyklační účinnosti procesů recyklace odpadních baterií nebo akumulátorů podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o prováděcích pravidlech pro výpočet recyklační účinnosti procesů recyklace odpadních baterií a akumulátorů[18]) a

k) zajišťuje pravidelný dialog v každé příslušné oblasti zpětného odběru podle druhu vybraného výrobku mezi provozovateli kolektivních systémů, výrobci, zpracovateli, územními samosprávnými celky a spolky, jejichž činnost se týká tohoto zákona.

(4) Ministerstvo poskytuje údaje ze Seznamu výrobců, Registru a Informačního systému, které nejsou veřejně přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup,

a) správním orgánům vykonávajícím státní správu na úseku předcházení vzniku odpadu z vybraných výrobků a nakládání s výrobky s ukončenou životností a

b) Policii České republiky při plnění jejích úkolů vyplývajících z jiných právních předpisů[28]).

(5) Ministerstvo dále poskytuje údaje z Informačního systému, které nejsou veřejně přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup,

a) obecním úřadům obcí s rozšířenou působností pro účely zápisu skutečností do registru silničních vozidel a

b) Státnímu fondu životního prostředí České republiky.

§ 129

Ministerstvo průmyslu a obchodu

Ministerstvo průmyslu a obchodu podává vyjádření z hlediska své působnosti v řízení o

a) žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému,

b) změně rozhodnutí o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému,
c) zrušení rozhodnutí o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému,
d) udělení souhlasu k přeměně provozovatele kolektivního systému a
e) udělení souhlasu k převodu, pachtu nebo zástavě obchodního závodu provozovatele kolektivního systému.

§ 130

Inspekce

(1) Inspekce
a) kontroluje, jak jsou právnickými osobami, podnikajícími fyzickými osobami a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí správních orgánů ve všech oblastech působnosti tohoto zákona, s výjimkou oblastí, v nichž je podle § 131 odst. 1 písm. a) až d) ke kontrole příslušná Česká obchodní inspekce,
b) může uložit opatření a lhůty pro zjednání nápravy.

(2) Inspekce spolupracuje s orgány ochrany veřejného zdraví, Policií České republiky a orgány Celní správy České republiky, popřípadě dalšími správními orgány, kraji a obcemi a poskytuje jim odbornou pomoc.

§ 131

Česká obchodní inspekce

(1) Česká obchodní inspekce kontroluje, jak jsou právnickými a podnikajícími fyzickými osobami dodržována ustanovení tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení, která upravují
a) označování elektrozařízení a baterií nebo akumulátorů při jejich uvedení na trh,
b) podmínky uvádění baterií nebo akumulátorů na trh nebo do oběhu, pokud jde o povolený obsah těžkých kovů,
c) požadavky na snadné a bezpečné vyjímání baterií nebo akumulátorů zabudovaných do elektrozařízení nebo jiných výrobků,
d) oddělené uvádění nákladů na zpětný odběr a nakládání s odpadními elektrozařízeními nebo odpadními pneumatikami, s výjimkou způsobu stanovení jejich výše, nebo zákaz odděleného uvádění těchto nákladů u přenosných baterií nebo akumulátorů,
e) povinnosti posledních prodejců informovat konečného uživatele o způsobu zajištění zpětného odběru odpadních elektrozařízení, odpadních baterií nebo akumulátorů a odpadních pneumatik,
f) povinnosti posledních prodejců zajistit zpětný odběr odpadních elektrozařízení nebo odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů a
g) povinnosti posledních prodejců označit místa, kde je možné odpadní elektrozařízení nebo odpadní baterie nebo akumulátory odevzdat.

(2) Česká obchodní inspekce dále
a) může uložit opatření a lhůty pro zjednání nápravy,

b) může zakázat až do zjednání nápravy uvádět na trh nebo do oběhu baterie nebo akumulátory, které nesplňují požadavky stanovené tímto zákonem, nebo uvedení takových baterií nebo akumulátorů na trh nebo do oběhu pozastavit; uvedení baterií nebo akumulátorů na trh nebo do oběhu zakáže vždy, jestliže nejsou splněny požadavky stanovené v § 78 odst. 1,

c) může současně s opatřením podle písmene b) uložit výrobci, aby zajistil stažení baterií nebo akumulátorů z trhu, jestliže hrozí poškození zdraví lidí nebo životního prostředí nebo k němu již došlo, a

d) ukládá povinnost zajistit stažení baterií nebo akumulátorů z trhu podle § 78 odst. 3.

(3) Odvolání proti rozhodnutí o uložení opatření podle odstavce 2 písm. b), c) nebo d) nemá odkladný účinek.

§ 132

Orgány Celní správy České republiky

(1) Celní úřad při dovozu vybraných výrobků kontroluje, zda

a) pro dovážené vybrané výrobky, s výjimkou vozidel, je v Seznamu výrobců zapsána osoba, která odpovídá za plnění povinností výrobce stanovených tímto zákonem,

b) dovážené vybrané výrobky jsou označeny údaji v souladu s požadavky tohoto zákona a

c) dovozem baterií nebo akumulátorů není porušován zákaz stanovený v § 78 odst. 1.

(2) Celní úřad nepropustí dovážené zboží do celního režimu volného oběhu, jestliže

a) dovážené vybrané výrobky nejsou označeny údaji v souladu s požadavky tohoto zákona,

b) je dovozem baterií nebo akumulátorů porušen zákaz stanovený v § 78 odst. 1, nebo

c) není pro dovážené vybrané výrobky, s výjimkou vozidel, v Seznamu výrobců zapsána osoba, která odpovídá za plnění povinností výrobce stanovených tímto zákonem; o této skutečnosti neprodleně informuje ministerstvo.

(3) Celní úřad dále kontroluje, zda při přeshraniční přepravě použitých elektrozařízení, vozidel a jejich částí nebo pneumatik jsou splněny podmínky stanovené tímto zákonem a právními předpisy vydanými k jeho provedení.

(4) Celní úřad si při kontrole podle odstavců 1 a 3 může vyžádat odbornou pomoc inspekce.

(5) Generální ředitelství cel poskytuje ministerstvu, inspekci a České obchodní inspekci údaje ze svých evidencí a informačních systémů o

a) výrobcích s ukončenou životností, které byly vyvezeny z České republiky do zemí, které nejsou členskými státy Evropské unie, nebo které byly z těchto zemí dovezeny do České republiky, a

b) vybraných výrobcích, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru a které byly dovezeny do České republiky ze zemí, které nejsou členskými státy Evropské unie.

(6) Údaje podle odstavce 5 se poskytují v rozsahu:

a) identifikační údaje deklaranta, vývozce nebo dovozce, a to jméno, adresa sídla a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

b) číslo celního prohlášení,

c) datum dovozu nebo vývozu,

d) popis zboží,
e) sazební zařazení,
f) stát, z něhož bylo zboží dovezeno, nebo do něhož bylo vyvezeno,
g) množství vyjádřené v objemu, hmotnosti nebo počtu jednotek,
h) registrační značky vozidel nebo identifikační značky kontejnerů a
i) v případě potřeby i dostupné kopie dokladů vztahujících se k přepravě elektrozařízení, baterií nebo akumulátorů a pneumatik.

(7) Poskytnutí informací podle odstavců 5 a 6 není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.

§ 133

Krajský úřad

(1) Krajský úřad kontroluje, jak jsou právnickými a podnikajícími fyzickými osobami dodržována ustanovení tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení, která se týkají sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností.

(2) K provedení kontroly podle odstavce 1 je místně příslušný krajský úřad, v jehož obvodu je provozováno zařízení nebo činnost, které se kontrola týká.

§ 134

Obecní úřad obce s rozšířenou působností

Obecní úřad obce s rozšířenou působností

a) kontroluje, jak jsou fyzickými osobami dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí správních orgánů ve všech oblastech působnosti tohoto zákona,
b) může uložit opatření k nápravě a lhůty pro zjednání nápravy a
c) je správcem emisního poplatku a provádí záznam o jeho zaplacení a jeho výši do registru silničních vozidel.

§ 135

Kontrola v oblasti předcházení vzniku odpadu z vybraných výrobků a nakládání s výrobky s ukončenou životností

Inspektoři a pověření zaměstnanci správních orgánů vykonávající kontrolu v oblasti předcházení vzniku odpadu z vybraných výrobků a nakládání s výrobky s ukončenou životností podle tohoto zákona se při výkonu své činnosti prokazují průkazem vydaným příslušným kontrolním orgánem, který je současně jejich pověřením ke kontrole, osvědčuje, že jeho držitel je zaměstnancem příslušného kontrolního orgánu a držitel průkazu a příslušný kontrolní orgán jsou v něm dostatečně identifikováni.

ČÁST ŠESTÁ
USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Společná ustanovení

§ 136

(1) Ohlašovací nebo oznamovací povinnost vůči ministerstvu podle § 28 odst. 1, § 50 odst. 5, § 51 odst. 1 a § 57 odst. 6 se plní prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí nebo datové schránky ministerstva určené k plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

(2) Žádosti a návrhy podle tohoto zákona, pro které prováděcí právní předpis upravuje formulář, lze podat pouze na tomto formuláři.

§ 137

Pro účely ustanovení tohoto zákona o povinnostech výrobce zřizovat veřejná místa zpětného odběru se počet obyvatel posuzuje na základě bilance počtu obyvatel České republiky zpracované Českým statistickým úřadem každoročně k 1. lednu.

§ 138

Působnost stanovená krajskému úřadu, obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností a obecnímu úřadu podle tohoto zákona je výkonem přenesené působnosti.

§ 139

Výkon působnosti orgánů Celní správy České republiky podle tohoto zákona se považuje za výkon správy daní.

Přechodná ustanovení

§ 140

(1) Povinnosti výrobce ve vztahu k vybraným výrobkům, které uvedl na trh přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, stanovené zákonem č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za povinnosti podle tohoto zákona v rozsahu, v jakém jsou tímto zákonem stanoveny.

(2) Záruka poskytnutá výrobcem elektrozařízení nebo výrobcem přenosných baterií nebo akumulátorů podle § 31g odst. 1 písm. c), § 37n odst. 2 nebo § 37p odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění

účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za kauci podle tohoto zákona. Kauce takového výrobce musí splňovat požadavky stanovené § 31 odst. 1 a 2 nejpozději do 90 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Pro výrobce a provozovatele kolektivních systémů, kterým bylo vydáno oprávnění k provozování kolektivního systému podle tohoto zákona, platí pro zpracování roční zprávy za rok 2020 a její zaslání ministerstvu povinnosti stanovené v § 31f odst. 1, § 31o odst. 2 písm. c), § 37h odst. 2, § 38 odst. 10 a § 38f odst. 2 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Ustanovení § 28, 51 a § 57 odst. 6 tohoto zákona se poprvé použijí pro zpracování roční zprávy o výrobcích s ukončenou životností těmito osobami za rok 2021.

(4) Pro osoby oprávněné provozovat kolektivní systém podle § 142 odst. 1 platí pro zpracování roční zprávy za rok 2020 a 2021 a její zaslání ministerstvu povinnosti stanovené v § 31o odst. 2 písm. c), § 37h odst. 2 a § 38f odst. 2 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Tyto osoby zpracují roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností podle § 51 tohoto zákona poprvé za rok 2022.

(5) Peněžní prostředky získané z rovnoměrných dílčích plateb příspěvků provozovatelů solárních elektráren podle § 37p odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, určené k zajištění financování předání odpadních solárních panelů uvedených na trh do dne 1. ledna 2013 ke zpracování, využití a odstranění, včetně plnění těchto povinností, se považují za příspěvky provozovatelů solárních elektráren k těmto účelům uhrazeným podle § 72 odst. 1 tohoto zákona.

(6) Pokud provozovatel solární elektrárny nezajistil podle § 37p odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, financování předání odpadních solárních panelů uvedených na trh do dne 1. ledna 2013 ke zpracování, využití a odstranění, včetně plnění těchto povinností, do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen jej zajistit podle § 72 odst. 1 tohoto zákona. Způsob výpočtu příspěvků na financování nakládání s odpadními solárními panely uvedenými na trh do dne 1. ledna 2013 a jejich minimální výše se řídí vyhláškou č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady), ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) Zpětný odběr solárních panelů uvedených na trh do dne 1. ledna 2013, které jsou součástí solárních elektráren s celkovým instalovaným výkonem do 30 kWp, zajistí provozovatel solární elektrárny po dni nabytí účinnosti tohoto zákona prostřednictvím sítě míst zpětného odběru vytvořené podle § 37k odst. 7 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a to minimálně ve stejném rozsahu jako ke dni 31. prosince 2020.

§ 141

(1) Registr míst zpětného odběru podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považuje za Registr.

(2) Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považuje

a) Seznam výrobců elektrozařízení podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, v rozsahu, v němž nezahrnuje údaje o právnických osobách podle § 37h odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, za Seznam výrobců elektrozařízení podle § 20 odst. 3 písm. a),

b) Seznam výrobců baterií a akumulátorů podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, za Seznam výrobců baterií nebo akumulátorů podle § 20 odst. 3 písm. b) a

c) Seznam povinných osob v oblasti zpětného odběru pneumatik podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, za Seznam výrobců pneumatik podle § 20 odst. 3 písm. c).

(3) Výrobce nebo pověřený zástupce, který byl ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zapsán v Seznamu výrobců elektrozařízení nebo v Seznamu výrobců baterií a akumulátorů podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a povinná osoba, která byla ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zapsána v Seznamu povinných osob v oblasti zpětného odběru pneumatik podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou povinni postupem stanoveným tímto zákonem pro změny údajů zapsaných v Seznamu výrobců přizpůsobit zapsaný stav stavu požadovanému tímto zákonem, a to ve lhůtě 120 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Návrh na zápis do Seznamu výrobců elektrozařízení, Seznamu výrobců baterií a akumulátorů nebo Seznamu povinných osob v oblasti zpětného odběru pneumatik podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, který podal výrobce elektrozařízení nebo pověřený zástupce, výrobce baterií nebo akumulátorů nebo povinná osoba uvádějící na trh pneumatiky a o němž nebylo pravomocně rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za žádost o zápis do Seznamu výrobců podle § 21 odst. 1. Řízení o této žádosti se dokončí podle tohoto zákona. Žadatel je povinen doplnit žádost do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona tak, aby vyhovovala požadavkům stanoveným v § 21 odst. 3 a 4.

(5) Řízení o návrhu na zápis do Seznamu výrobců elektrozařízení podaném právnickou osobou podle § 37h odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, které nebylo pravomocně skončeno do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zastavuje.

(6) Informační systém sledování toků vybraných autovraků podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považuje za Informační systém.

§ 142

(1) Kolektivní systém může být provozován na základě oprávnění vydaného podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo na základě zápisu právnické osoby podle § 37h odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, do Seznamu výrobců elektrozařízení podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jestliže toto oprávnění nebo zápis byly platné v den předcházející dni nabytí účinnosti tohoto zákona, a to do dne 31. prosince 2022 nebo do nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému podle tohoto zákona, jejímž předmětem je provozování téhož kolektivního systému, pokud byla žádost podána do dne 31. prosince 2022. To neplatí v případě právnické osoby podle § 37h odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zajišťující výhradně plnění povinností provozovatelů solárních elektráren, jejichž součástí jsou solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013, která může provozovat kolektivní systém bez časového omezení.

(2) Ministerstvo vede údaje o oprávněních provozovat kolektivní systém podle odstavce 1 v seznamu podle § 39 odst. 1 v rozsahu údajů uvedených v § 37 odst. 3, a to po dobu, po kterou oprávnění platí.

(3) Pro osobu oprávněnou provozovat kolektivní systém podle odstavce 1 a její společníky platí po dobu platnosti tohoto oprávnění povinnosti a omezení stanovené zákonem č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. To neplatí pro nakládání s výrobky s ukončenou životností, které je nutné zajišťovat v souladu s tímto zákonem. Ve vztahu k osobě zajišťující výhradně plnění povinností provozovatelů solárních elektráren, jejichž součástí jsou solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013, se použije pro zpracování roční zprávy o výrobcích s ukončenou životností § 51 tohoto zákona a pro financování nakládání s odpadními solárními panely uvedenými na trh do 1. ledna 2013 se použijí § 72 tohoto zákona a vyhláška č. 352/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Oprávnění provozovat kolektivní systém na základě zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, může ministerstvo zrušit z důvodu, že osoba oprávněná provozovat kolektivní systém podle odstavce 1 dodatečně přestala splňovat podmínky pro vydání oprávnění k provozování kolektivního systému stanovené zákonem č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo pro zápis do Seznamu výrobců elektrozařízení podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Pokud smlouva o kolektivním plnění nebo jiná smlouva o zajištění plnění povinností zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění výrobků s ukončenou životností, kterou uzavřeli osoba oprávněná provozovat kolektivní systém podle odstavce 1 a výrobce přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, neodpovídá požadavkům tohoto zákona, zejména § 44 odst. 2 věty prvé, jsou osoba oprávněná provozovat kolektivní systém podle odstavce 1 a výrobce povinni uvést tuto smlouvu nejpozději do 31. prosince 2022 do souladu s tímto zákonem.

§ 143

(1) Zařízení ke sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností může být provozováno na základě souhlasu k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů, vydaného podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jestliže tento souhlas byl platný v den předcházející dni nabytí účinnosti tohoto zákona, a to po dobu 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, ledaže byl souhlas vydán na dobu kratší. Byla-li před uplynutím doby, po kterou lze podle věty první provozovat zařízení ke sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností, podána žádost o vydání povolení provozu zařízení ke sběru nebo zpracování vozidel s ukončenou životností podle § 107 odst. 1, jejímž předmětem je provozování téhož zařízení, platí toto oprávnění do dne nabytí právní moci rozhodnutí o takové žádosti.

(2) Pro poplatkové povinnosti u poplatku na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Poplatková povinnost u emisního poplatku nevzniká, pokud již u vozidla dříve vznikla poplatková povinnost u poplatku na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků poplatníkovi, který nebyl osvobozen.

§ 144

Oznámení technického předpisu

Tento zákon byl oznámen v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

§ 145

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2021, s výjimkou ustanovení § 69 odst. 2 písm. c), které nabývá účinnosti dnem 1. července 2023.

v z. Filip v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r..

Příloha č. 1 k zákonu č. 542/2020 Sb.

Skupiny elektrozařízení

1. Zařízení pro tepelnou výměnu
2. Obrazovky, monitory a zařízení obsahující obrazovky o ploše větší než 100 cm^2
3. Světelné zdroje
4. Velká zařízení, jejichž kterýkoli vnější rozměr přesahuje 50 cm, kromě zařízení náležejících do skupin 1, 2 a 3, zahrnující kromě jiného:

   domácí spotřebiče, zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení, spotřební elektroniku, svítidla, zařízení reprodukující zvuk či obraz, hudební zařízení, elektrické a elektronické nástroje, hračky, vybavení pro volný čas a sporty, zdravotnické prostředky, přístroje pro monitorování a kontrolu, výdejní automaty, zařízení pro výrobu elektrického proudu
5. Malá zařízení, jejichž žádný vnější rozměr nepřesahuje 50 cm, kromě zařízení náležejících do skupin 1, 2, 3 a 6, zahrnující kromě jiného:

   domácí spotřebiče, spotřební elektroniku, svítidla, zařízení reprodukující zvuk či obraz, hudební zařízení, elektrické a elektronické nástroje, hračky, vybavení pro volný čas a sporty, zdravotnické prostředky, přístroje pro monitorování a kontrolu, výdejní automaty, zařízení pro výrobu elektrického proudu
6. Malá zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení, jejichž žádný vnější rozměr nepřesahuje 50 cm

Příloha č. 2 k zákonu č. 542/2020 Sb.

Minimální úroveň zpětného odběru výrobků s ukončenou životností v jednotlivých letech

		2021	2022 a násl.
		%	%
Odpadní elektrozařízení (všechny skupiny)		65	65
	Odpadní elektrozařízení skupiny 1	65	65
	Odpadní elektrozařízení skupiny 2	65	65
	Odpadní elektrozařízení skupiny 3	65	65
Odpadní přenosné baterie nebo akumulátory		45	45
Odpadní pneumatiky (všechny skupiny)		70	80

Příloha č. 3 k zákonu č. 542/2020 Sb.

Minimální úroveň využití odpadních elektrozařízení

Skupina elektrozařízení	A	B
	%	%
1.	85	80
2.	80	70
3.	-	80*
4.	85	80
5.	75	55

6.	75	55

Způsoby zpracování odpadních elektrozařízení v jednotlivých sloupcích pod písmeny A a B zahrnují:

A – využití odpadních elektrozařízení včetně komponentů, materiálů a látek, které zahrnuje všechny způsoby využití včetně recyklace a přípravy k opětovnému použití

B – recyklaci a přípravu k opětovnému použití odpadních elektrozařízení

Vysvětlivka:

* pouze recyklace

Příloha č. 4 k zákonu č. 542/2020 Sb.

Ekonomické činnosti posledních prodejců

47.11 Maloobchod s převahou potravin, nápojů a tabákových výrobků v nespecializovaných prodejnách, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m^2

47.19 Ostatní maloobchod v nespecializovaných prodejnách, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m^2

47.29 Ostatní maloobchod s potravinami ve specializovaných prodejnách, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m^2

47.41 Maloobchod s počítači, počítačovým periferním zařízením a softwarem

47.42 Maloobchod s telekomunikačním zařízením

47.43 Maloobchod s audio a videozařízením

47.52 Maloobchod s železářským zbožím, barvami, sklem a potřebami pro kutily

47.54 Maloobchod s elektrospotřebiči a elektronikou

47.59 Maloobchod s nábytkem, svítidly a ostatními výrobky převážně pro domácnost ve specializovaných prodejnách, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m^2

47.64 Maloobchod se sportovním vybavením, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m^2

47.65 Maloobchod s hrami a hračkami, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m^2

47.77 Maloobchod s hodinami, hodinkami a klenoty

47.78 Ostatní maloobchod s novým zbožím ve specializovaných prodejnách, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m^2

47.78.1 Maloobchod s fotografickým a optickým zařízením a potřebami

Ekonomická činnost posledních prodejců pod uvedeným kódem je specifikována podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech, ve znění pozdějších předpisů, a sdělení Českého statistického úřadu ze dne 18. září 2007 o zavedení Klasifikace ekonomických činností (CZ-NACE).

Příloha č. 5 k zákonu č. 542/2020 Sb.

Minimální recyklační účinnost procesů recyklace odpadních baterií a akumulátorů

1. Olověné baterie a akumulátory:

   recyklace 65 % průměrné hmotnosti odpadních baterií a akumulátorů, včetně recyklace obsahu olova na nejvyšší úrovni, která je technicky proveditelná bez nadměrných nákladů
2. Niklkadmiové baterie a akumulátory:

   recyklace 75 % průměrné hmotnosti odpadních baterií a akumulátorů, včetně recyklace obsahu kadmia na nejvyšší úrovni, která je technicky proveditelná bez nadměrných nákladů
3. Ostatní baterie a akumulátory:

   recyklace 50 % průměrné hmotnosti odpadních baterií a akumulátorů

Příloha č. 6 k zákonu č. 542/2020 Sb.

Skupiny pneumatik

1. Pneumatiky pro motocykly, tříkolky a čtyřkolky
2. Osobní pneumatiky, pneumatiky pro terénní vozidla a lehká užitková vozidla;

   Nákladní pneumatiky s vnitřním průměrem pneumatiky menším než 17,5 palců;

   Pneumatiky pro autobusy, přípojná vozidla a speciální vozidla s vnitřním průměrem pneumatiky menším než 17,5 palců
3. Nákladní pneumatiky s vnitřním průměrem pneumatiky 17,5 palců a větším;

   Pneumatiky pro autobusy, přípojná vozidla a speciální vozidla s vnitřním průměrem pneumatiky 17,5 palců a větším
4. Pneumatiky pro zemědělské a lesnické traktory nebo stroje
5. Průmyslové pneumatiky pro nakládací stroje, manipulační techniku a zemní stroje;

   Pneumatiky pro jiné pracovní stroje a vojenskou techniku;

   Pneumatiky pro jiné dopravní prostředky nebo jiná zařízení než vozidla

Příloha č. 7 k zákonu č. 542/2020 Sb.

Minimální úroveň využití odpadních pneumatik

Způsoby využití	2021	2022	2023	2024 a násl.
A	100 %	100 %	100 %	100 %
B	10 %	15 %	25 %	30 %

Způsoby využití odpadních pneumatik pod písmeny A a B zahrnují:

A – využití odpadních pneumatik, které zahrnuje všechny způsoby využití včetně recyklace a přípravy k opětovnému použití

B – recyklaci a přípravu k opětovnému použití odpadních pneumatik

---

[1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic, ve znění nařízení Komise 1357/2014/EU, směrnice Komise 2015/1127/EU, nařízení Rady 2017/997/EU a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2018/851/EU.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2018/849/EU.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/11/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/12/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/103/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/56/EU a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2018/849/EU.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/56/EU ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech, pokud jde o uvádění na trh přenosných baterií a akumulátorů obsahujících kadmium, které jsou určené do bezšňůrových elektrických nástrojů, a knoflíkových článků s nízkým obsahem rtuti, a kterou se zrušuje rozhodnutí Komise 2009/603/ES.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností, ve znění rozhodnutí Komise 2002/525, rozhodnutí Komise 2005/63/ES, rozhodnutí Komise 2005/438/ES, rozhodnutí Rady 2005/673/ES, rozhodnutí Komise 2008/689/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/33/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/112/ES, rozhodnutí Komise 2010/115, směrnice Komise 2011/37/EU, směrnice Komise 2013/28/EU, směrnice Komise 2016/774/EU a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2018/849/EU.

[2]) Nařízení Komise (EU) č. 493/2012 ze dne 11. června 2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro výpočet recyklační účinnosti procesů recyklace odpadních baterií a akumulátorů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/290 ze dne 19. února 2019, kterým se stanoví formát pro registraci a podávání zpráv výrobců elektrických a elektronických zařízení do registru.

[3]) § 1820 občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

[4]) Například zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich uvádění na trh, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění pozdějších předpisů, nařízení vlády č. 481/2012 Sb., o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

[5]) § 94 až 96 zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech.

[6]) Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 337/2011 Sb., o energetickém štítkování a ekodesignu výrobků spojených se spotřebou energie.

[7]) Například zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, ve znění pozdějších předpisů, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 ze dne 16. září 2010 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, v platném znění, nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 517/2014/EU ze dne 16. dubna 2014 o fluorovaných skleníkových plynech a o zrušení nařízení (ES) č. 842/2006, zákon č. 258/2000 Sb., o ochra-

ně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

[8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů, v platném znění.

[9]) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.

[10]) § 22 odst. 1 občanského zákoníku.

[11]) § 405 zákona o obchodních korporacích.

[12]) Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů.

[13]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 517/2014/EU.

[14]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006, v platném znění.
Nařízení Komise (ES) č. 1418/2007 ze dne 29. listopadu 2007 o vývozu některých odpadů určených k využití, uvedených v příloze III nebo IIIA nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006, do některých zemí, na které se nevztahuje rozhodnutí OECD o kontrole pohybů odpadů přes hranice, v platném znění.

[15]) Zákon č. 73/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 517/2014/EU, v platném znění.

[16]) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

[17]) Rozhodnutí Rady OECD C(2001) 107 v konečném znění o revizi rozhodnutí C(92) 39 v konečném znění o kontrole přeshraničního pohybu odpadů určených k využití.

[18]) Nařízení Komise (EU) č. 493/2012 ze dne 11. června 2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro výpočet recyklační účinnosti procesů recyklace odpadních baterií a akumulátorů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES.

[19]) Například zákon č. 355/2014 Sb., o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství, ve znění pozdějších předpisů.

[20]) Vyhláška č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

[21]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006, v platném znění.

[22]) Například zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů, ve znění pozdějších předpisů.

[23]) § 2 odst. 9 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[24]) § 2 odst. 4 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[25]) § 79b a 79c zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[26]) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[27]) Zákon č. 170/2018 Sb., o distribuci pojištění a zajištění.

[28]) Například zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.